

*Ministerstwo Sprawiedliwości
Departament Zawodów Prawniczych i Dostępu do Pomocy Prawnej*

EGZAMIN RADCOWSKI 19 MARCA 2014 r.

zadanie z zakresu prawa karnego

Pouczenie:

1. Zadanie oznacza się indywidualnym kodem.
 - a. W przypadku rozwiązywania zadania w formie odręcznej, zdający wpisuje numer kodu na pierwszej stronie zadania i na każdej stronie pracy zawierającej rozwiązanie zadania.
 - b. W przypadku rozwiązywania zadania przy użyciu sprzętu komputerowego, zdający wpisuje numer kodu na pierwszej stronie zadania (odręcznie) oraz w oknie aplikacji do zdawania egzaminów prawniczych, zgodnie z wyświetlonym komunikatem (numer kodu będzie automatycznie wstawiany na każdej stronie pracy).
2. Nie jest dopuszczalne w żadnym miejscu zadania i pracy zawierającej rozwiązanie zadania wpisanie własnego imienia i nazwiska ani też podpisanie się własnym imieniem i nazwiskiem.
3. Czas na rozwiązanie zadania wynosi 360 minut.
4. Zadanie z zakresu prawa karnego zawarte jest na 28 ponumerowanych stronach (łącznie ze stroną tytułową i informacją dla zdającego). W razie braku którejkolwiek ze stron, należy o tym niezwłocznie zawiadomić Komisję Egzaminacyjną.

Informacja dla zdającego

1. Po zapoznaniu się z aktami sprawy proszę przygotować - jako pełnomocnik oskarżyciela posiłkowego radca prawny Zbigniew Białek - apelację, albo w przypadku uznania, że brak jest podstaw do jej wniesienia, proszę sporządzić opinię prawną – z uwzględnieniem interesu reprezentowanej przez siebie strony.
2. Należy przyjąć, że:
 - we wszystkich pismach procesowych oraz protokołach, wyroku i uzasadnieniu znajdują się własnoręczne podpisy uprawnionych osób;
 - pokrzywdzeni oraz oskarżony zostali pouczeni w sposób właściwy, zgodny z przepisami, o swoich uprawnieniach oraz obowiązkach;
 - w protokołach przesłuchań świadków i podejrzanego podano serie i numery dowodów osobistych przesłuchiwanym;
 - **w aktach sprawy znajdują się także następujące dokumenty:**
 - a) informacja z Krajowego Rejestru Karnego, że oskarżony nie jest w nim notowany,
 - b) poświadczona za zgodność z oryginałem kopia faktury na kwotę 2800 zł wystawiona za zakup szyby wystawowej i jej montaż, a na niej adnotacja o uiszczeniu kwoty gotówką,
 - c) zestawienie kosztów zakupu butów przez J. Kowala na kwotę 3000 zł.,
 - d) protokół użycia urządzenia kontrolno - pomiarowego do ilościowego oznaczania alkoholu w wydychanym powietrzu,
 - e) protokół oględzin miejsca dokonania kradzieży i zniszczenia mienia (wraz z dokumentacją fotograficzną), sporządzony w dniu 18 listopada 2013 r. o godz. 00.30, w którym stwierdzono, że **(wybrano najistotniejsze informacje):**
 - podłoga pomieszczenia sklepu została posprzątana;
 - cała szyba wystawowa o wym. 350 cm na 180 cm uległa zniszczeniu;
 - szerokość pomieszczenia sklepu - od szyby wystawowej do regału z butami, które zostały poplamione - wynosi 4 m.;
 - na regale znajdującym się przy ścianie naprzeciwko szyby wystawowej znajduje się 10 par butów skórzanych poplamiionych farbą zieloną, a sposób naniesienia farby wskazuje na użycie farby w sprayu;
 - na puszcze sprayu znalezionej wewnątrz sklepu, jak też na cegle nie zabezpieczono żadnych śladów linii papilarnych ani innych nadających się do badań kryminalistycznych;
 - w sklepie nie zabezpieczono żadnych śladów obuwia, ani innych, które mogłyby być przedmiotem dalszych ekspertyz.
3. Sporządzając apelację lub opinię należy podpisać ją imieniem i nazwiskiem uprawnionej osoby.
4. W przypadku sporządzenia apelacji należy przyjąć, że sądem odwoławczym jest Sąd Okręgowy w Lublinie, XI Wydział Karny Odwoławczy, ul. Krakowskie Przedmieście 43, 20-076 Lublin.
5. Data rozwiązania zadania winna wynikać z przedstawionego stanu faktycznego.

Notatka urzędowa

W dniu wczorajszym około godziny 23.40 do oficera dyżurnego KPP w Puławach zadzwonił mężczyzna, który przedstawił się jako Jerzy Kowal i podał, że zatrzymał sprawcę kradzieży do jego sklepu przy ulicy Koźmińskiego 100. Wcześniej około 23.30 osoba podająca się za Annę Kowal zadzwoniła z informacją, że chyba było włamanie do jej sklepu przy ul. Koźmińskiego 100 w Puławach. Ponieważ miałem jechać do pierwszego zgłoszenia, to oficer skierował nas już do miejsca, które wskazał Jerzy Kowal. Na miejsce udałem się z sierż. Janem Kotkiem. Gdy dojechaliśmy do małego parku, to zobaczyliśmy dwóch mężczyzn. Jeden trzymał za ubranie drugiego. Z informacji, które uzyskaliśmy wynikało, że pan Jerzy Kowal zatrzymał mężczyznę, który miał pod kurtką jego buty. Buty te wypadły i pokrzywdzony je poznał i zabrał je ze sobą. Zatrzymanym okazał się Marek Norek, syn Marka i Ilony z d. Makuch, zam. Puławy, ul. Krańcowa 34/12. Zatrzymanego odwieźliśmy na Komendę.

W Komendzie Powiatowej Policji w Puławach użyte urządzenie kontrolno pomiarowe wykazało w 1 dm³ wydychanego przez Marka Norka powietrza: 0,70 mg alkoholu o godz. 00.25 oraz 0,82 mg alkoholu o godz. 00.40.

sierż. sztab. Adam Mały
(podpis)

PROTOKÓŁ ZATRZYMANIA OSOBY**Marka Norka** 00.05 - 18.11. 2013 r.*(imię i nazwisko osoby zatrzymanej, godzina zatrzymania)***Na podstawie: art. 75 § 2, 244 § 1, 247 § 1, 285 § 2 k.p.k.**

Puławy, Komenda Powiatowa Policji w Puławach

(miejsce czynności – adres lub inne określenie miejsca zatrzymania albo nazwa jednostki Policji)

sierż. sztab. Adam Mały z Komendy Powiatowej Policji

(stopień, imię i nazwisko - nazwa jednostki Policji)

w Komendzie Powiatowej Policji - o godzinie 00.15 w dniu 18.11.2013 r.

(miejsce sporządzenia protokołu)

Osoby uczestniczące w czynności - bez udziału innych osób;

zatrzymał **Marka Norka**, nazwisko rodowe – Norek;

s. Marka i Ilony, matka z domu – Makuch;

urodzony 23 lipca 1960 r. w Puławach;

zamieszkały Puławy, ul. Krańcowa 34/12;

zajęcie – ślusarz;

tożsamość zatrzymanego ustalono na podstawie dowodu osobistego (seria i numer);

wydanego przez Prezydenta Miasta Puławy PESEL (numer);

Przyczyna zatrzymania – podejrzany o kradzież z włamaniem (art. 279 § 1 k.k.).

Oświadczenie zatrzymanego:**Pouczony o przysługujących mi uprawnieniach – art. 244 § 2, 245, 246 § 1 i 2, 612 § 2 k.p.k.****oświadczam:**

Nie wnoszę zażalenia, nie chcę, aby kogoś zawiadamiano o moim zatrzymaniu.

Oświadczenie osoby w związku z zatrzymaniem: przyznaję się do zabrania pary butów.

Oświadczenie zatrzymanego o stanie zdrowia: jestem zdrowy.

Zatrzymany nie był badany przez lekarza.

Nie zgłoszono zarzutów co do treści protokołu.

Czynność zakończono o godz. 00.25 w dniu 18.11.2013 r.

Adam Mały *(podpis policjanta)*Protokół osobiście odczytałem
Marek Norek *(podpis osoby zatrzymanej)*

Kopię niniejszego protokołu otrzymałem (podpis zatrzymanego: Marek Norek).

Zgodnie z art. 244 § 4 k.p.k. o zatrzymaniu osoby podejrzanej o popełnieniu przestępstwa zawiadomiono Prokuratora I. Miłosz z Prokuratury Rejonowej w Puławach – telefonicznie, a nadto przekazując kopię protokołu.

Zatrzymanego Marka Norka zwolniono 18.11. 2013 r. godz. 11.30 (poz. książki zatrzymań – 89/2013).

sierż. sztab. Adam Mały *(podpis policjanta)*

**PROTOKÓŁ PRZYJĘCIA USTNEGO ZAWIADOMIENIA O PRZESTĘPSTWIE
I PRZESŁUCHANIA W CHARAKTERZE ŚWIADKA OSOBY ZAWIADAMIAJĄCEJ**

Puławy, dnia 18 listopada 2013 r. godz. 9.20

Jerzy Kowal

(imię i nazwisko osoby zawiadamiającej)

Na podstawie art. 304 a, 325 a k.p.k.

Andrzej Rudy – aspirant Komendy Powiatowej Policji w Puławach

z udziałem protokolanta: osobiście

na podstawie art. 177 § 1 k.p.k. i art. 143 § 1 pkt 2 k.p.k. przesłuchał niżej wymienionego w charakterze świadka.

Tożsamość świadka stwierdził na podstawie dowodu osobistego (seria i numer).

Świadka uprzedzono o odpowiedzialności karnej za fałszywe zeznania (art. 233 § 1 k.k.), o odpowiedzialności za zawiadomienie o niedopełnieniu przestępstwa lub fałszywym oskarżeniu (art. 238 k.k., art. 234 k.k.), co świadek potwierdza własnoręcznym podpisem (art. 190 k.p.k.):

Jerzy Kowal
(podpis świadka)

Świadka pouczone również o uprawnieniach wynikających z art. 182, 183 i 185 k.p.k.

Świadek podał następujące dane osobowe:

Imię i nazwisko – **Jerzy Kowal**;

Imiona rodziców – Marian, Janina;

Data i miejsce urodzenia – 16 marca 1968 r., Puławy;

Miejsce zamieszkania – Puławy, ul. Koźmińskiego 100;

Adres dla doręczeń w kraju - jak wyżej;

Zajęcie – przedsiębiorca;

Wykształcenie – wyższe;

Karalność za fałszywe zeznania – nie karany;

Stosunek do stron – obcy.

Uprzedzony o treści art. 182 i 183 k.p.k. i pouczone o treści art. 185 k.p.k. oświadcza, że:

Zostałem uprzedzony o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych zeznań i zeznaję, co następuje:

W dniu wczorajszym, tj. 17 listopada 2013 r. około 23.30 przebywałem w swoim mieszkaniu, które mam na drugim piętrze w domu przy ul. Koźmińskiego 100 w Puławach. Na dole, w tym samym budynku, mam własny sklep obuwniczy, który prowadzę razem z żoną. Nikogo nie zatrudniamy. Wejście do sklepu jest

tylko od ulicy. Pierwsze piętro jest puste. Trzymamy to piętro dla syna, ale on na razie jest na studiach w Ratyzbonie i nie wiemy, czy wróci do Polski. Tak jak mówiłem, ok. 23.30 byliśmy z żoną w mieszkaniu i już spaliśmy. Nagle usłyszałem jakiś huk i włączył się alarm, który jest na dole w sklepie. Szybko się ubrałem i zbiegłem na dół. Żona też się obudziła i jak się ubierałem, to powiedziałem jej, aby zadzwoniła na policję, a potem by zeszła na dół do sklepu. Myślę, że po kilku minutach już byłem na dole, przy sklepie. Zobaczyłem, że została zbita szyba wystawowa, świeciło się światło w środku, które zostawiam włączone na noc. Za chwilę pod sklep podjechał rowerem znany mi Szymon Biczek, który mieszka na sąsiedniej ulicy. Zatrzymał się, popatrzył na sklep i powiedział mi, że około 100-150 metrów od sklepu mijał biegnącego właśnie od strony sklepu w stronę pobliskiego parku mężczyznę w szarej lub brązowej kurtce i jasnej czapce z daszkiem. Ja nie wchodziłem do środka sklepu, tylko natychmiast pobiegłem w tamtym kierunku, a on został przy sklepie, żony jeszcze nie było. Ja na początku nikogo nie widziałem, ulice były puste, było ciemno. Około 300 – 400 metrów dalej zaczynał się park miejski i tam są latarnie, które się świeciły. Gdy podbiegłem bliżej, to na jednej z alejek parkowych zobaczyłem, że idzie dość szybkim krokiem mężczyzna w jasnej czapce z daszkiem, był jakby skulony. Ja do niego podbiegłem i złapałem go za rękaw kurtki, aby go zatrzymać. Jak się odwrócił, to w świetle latarni poznałem go z widzenia. On kilkanaście razy zaczepiał ludzi pod moim sklepem i żądał od nich drobnych pieniędzy. Kiedyś, ze dwa – trzy miesiące temu był pijany i załatwiał swoją potrzebę fizjologiczną pod moim sklepem. Ja go wtedy wygoniłem spod sklepu, po prostu go odciągnąłem za kurtkę i powiedziałem, że jest menelem i złożę na niego doniesienie, jak jeszcze przyjdzie pod sklep. Wtedy w parku, jak on się zatrzymał, a ja go trzymałem, to on chciał się wyrwać z uchwytu i wtedy wypadła mu spod kurtki para butów. To były skórzane męskie włoskie trzewiki, które zakupiłem w hurtowni za 450 zł. To były buty z mojego sklepu, one stały na wystawie – zaraz za oknem wystawowym. Jak była zbita szyba, to wystarczyło sięgnąć ręką i już można było zabrać buty. Ja je poznałem, buty tej marki są dosyć rzadkie, a poza tym do nich przypięta była metka, na której odręcznie napisałem cenę 500 zł. Buty te stały jako jedyne na wystawie, bo chciałem przyciągnąć uwagę ich atrakcyjnym wyglądem i dość niską ceną, jak za tak dobry towar; były to włoskie buty. On wówczas powiedział, abym go puścił, bo on oddał mi buty, a za szybko zapłaci; potem powiedział, że przecież już więcej nic w sklepie nie zrobił, tylko zabrał te buty z wystawy. Ja wówczas ze swojej komórki zadzwoniłem na policję i oni po kilku minutach przyjechali. Ja wówczas przekazałem im tego mężczyznę; on według mnie był pod wpływem alkoholu, czułem to od niego. Zwróciłem uwagę, że ten zatrzymany mężczyzna miał na dłoniach rękawiczki bawełniane. Jak go policjanci zabierali, to on wtedy już nic nie mówił. Przyjechał też drugi radiowóz i ja z tymi dwoma policjantami, którzy przyjechali drugim radiowozem, podjechałem pod sklep. Pod sklepem stała żona i kilku sąsiadów zbudzonych alarmem. Ja wszedłem do środka sklepu, a tam było mnóstwo szkła z szyby wystawowej. Szkło było już pozgarniane i policjanci byli bardzo źli, pytali, kto to zrobił. Żona przyznała, że w szoku pozgarniała szkło, bo się bała, iż ktoś się skaleczy odłamkami. Policjanci weszli razem ze mną i powiedzieli, że teraz to już ekipa kryminalistyczna żadnych śladów obuwia i innych śladów pewnie nie znajdzie. Jak weszliśmy, to zobaczyłem, że na kilku regałach buty były popryskane zielonym sprayem. Policzyłem te zniszczone buty, było to 10 par. Te buty były popryskane farbą i ja już ich nie sprzedam. Regały z tymi butami były przy przeciwległej ścianie niż ta wystawowa szyba. Wartość tych popryskanych farbą butów oceniam na 3000 zł na podstawie wartości ich zakupu z hurtowni.

Ślady farby były też na podłodze, a pusta puszka po sprayu leżała przy wyjściu. Ja nie mam ubezpieczenia. Po prostu zapomniałem przedłużyć polisę, a ta wygasła ponad dwa miesiące temu. Dzisiaj już mam wstawiane okno wystawowe. Koszt wstawienia okna łącznie z robocizną ma wynieść 2800 zł – rachunek dostanę po naprawie i go mogę przedstawić. Żądam ścigania i ukarania sprawcy za kradzież oraz zniszczenie moich rzeczy, tj. zarówno butów w sklepie, jak i witryny sklepowej. Jestem pewien, że także on spryskał farbą buty. On wtedy, jak go pogoniłem sprzed sklepu, to krzyknął: „ja cię załatwię”. To wszystko, co mam obecnie do zeznania. Ten sklep to jest nasza wspólna działalność gospodarcza z żoną.

Czynność zakończono 10.00.

Andrzej Rudy
(*podpis policjanta*)

Protokół osobiście odczytałem
Jerzy Kowal
(*podpis świadka*)

**POSTANOWIENIE
O WSZCZĘCIU DOCHODZENIA**

Dnia 18 listopada 2013 r.

Andrzej Rudy – aspirant Komendy Powiatowej Policji w Puławach działając z urzędu na podstawie art. 303 w zw. z art. 325e § 1 k.p.k. w zw. z art. 325a § 1 k.p.k. i art. 325b § 1 k.p.k.

postanowił

wszczać dochodzenie w sprawie kradzieży z włamaniem do sklepu przy ul. Koźmińskiego 100 w Puławach w dniu 17 listopada 2013 r. na szkodę Anny i Jerzego małżonków Kowal oraz zniszczenia mienia na ich szkodę, tj. o przestępstwa z art. 279 § 1 k.k. i art. 288 § 1 k.k.

Uzasadnienie

Z zebranych przez Policję materiałów wynika, że doszło do popełnienia przestępstw na szkodę Anny i Jerzego małżonków Kowal, tj. włamania do jego sklepu oraz zniszczenia rzeczy (obuwia) na kwotę 3000 zł.

O wszczęciu dochodzenia zawiadomić pokrzywdzonego.

Andrzej Rudy
(podpis policjanta)

PROTOKÓŁ PRZESŁUCHANIA PODEJRZANEGO

Puławy, dnia 18 listopada 2013 r., godz. 10.20.

Andrzej Rudy – aspirant KPP w Puławach

działając na podstawie art. 325g § 1 i 2 k.p.k., art. 175 § 1, 308 § 2, 311 § 2, 3 i 5 k.p.k., zgodnie z art. 143 § 1 pkt 2 k.p.k.

przy udziale protokolanta: osobiście

przesłuchiwał niżej wymienionego jako podejrzanego o czyny z art. 279 § 1 k.k. i z art. 288 § 1 k.k.

Tożsamość podejrzanego stwierdzono na podstawie dowodu osobistego (seria i numer).

Podejrzanym podał następujące dane osobowe:

Imię i nazwisko: **Marek Norek**;

Imiona rodziców i nazwisko rodowe matki: Marek, Ilona zd. Makuch;

Data i miejsce urodzenia: 23 lipca 1960 r. w Puławach;

Miejsce zamieszkania: Puławy, ul. Krańcowa 34/12;

Obywatelstwo: polskie;

Wykształcenie: zawodowe;

Stan cywilny: rozwiedziony;

Liczba dzieci i ich wiek: jedno dziecko, córka w wieku 26 lat;

Liczba osób pozostających na utrzymaniu podejrzanego: nie posiada;

Zawód wyuczony: ślusarz;

Zatrudniony: Spółka Botar sp. z o.o. w Puławach, ul. Składowa 12 - jako ślusarz - monter;

Uposażenie: 1500-2000 zł netto;

Stan majątkowy: mieszkanie spółdzielcze własnościowe;

Karalność: nie karany;

Stan zdrowia: zdrowy, nie leczył się w poradni zdrowia psychicznego.

Podejrzanego pouczone o uprawnieniach określonych w art. 300 i 301 k.p.k. oraz o obowiązkach i konsekwencjach wskazanych w art. 74, 75, 138 i 139 k.p.k. Pouczenia te otrzymałem na piśmie.

Marek Norek
(podpis podejrzanego)

Przesłuchiwanemu, do protokołu, postawiono zarzuty popełnienia następujących przestępstw:

- I. w dniu 17 listopada 2013 r. w Puławach przy ulicy Koźmińskiego 100, po uprzednim wybiciu szyby wystawowej i spowodowaniu strat w wysokości 2800 zł dokonał kradzieży jednej pary butów skórzanych wartości 450 zł na szkodę Anny i Jerzego małżonków Kowal, tj. przestępstwa z art. 279 § 1 k.k.

II. w dniu 17 listopada 2013 r. w Puławach przy ulicy Koźmińskiego 100 po uprzednim wejściu do sklepu obuwniczego stanowiącego własność Anny i Jerzego małżonków Kowal zniszczył 10 par butów wartości 3000 zł w ten sposób, że spryskał je farbą, działając na szkodę Anny i Jerzego małżonków Kowal, tj. przestępstwa z art. 288 § 1 k.k.

Podejrzany wyjaśnił: Pouczony o treści praw i obowiązków podejrzanego, które otrzymałem też na piśmie oświadczam, że przedstawione mi w dniu dzisiejszym zarzuty zrozumiałem. Przyznaję się do czynu w pkt I. Ja szedłem wtedy w nocy do domu i byłem podпиты. Zobaczyłem na wystawie sklepu bardzo ładne buty skórzane. Przyszło mi do głowy, aby je zabrać. Znalazłem obok ceglówkę i rzuciłem w szybę, a gdy ta się rozprysła, to z wystawy zabrałem te buty skórzane i zacząłem uciekać. Ja nie wchodziłem do sklepu i nic tam nie robiłem. Kiedy byłem w parku, to dogonił mnie pokrzywdzony i zaczął mnie szarpać. Mnie wtedy wypadły te buty i on zadzwonił po policję. Policja mnie zabrała na Komendę. Nie przyznaję się do czynu z pkt II. Ja nie wchodziłem do sklepu i nic nie zrobiłem. Nie wiem, kto zniszczył farbą te buty. Ja znam właściciela sklepu i on mnie kiedyś odepchnął i skopał, bo się załatwiałem pod jego sklepem. Ja nie żebrzę pod tym sklepem. Parę razy zabrakło mi na chleb i prosiłem o złotówkę i to tyle. Więcej nic nie będę wyjaśniał.

Pouczony o swych prawach: zgodnie z pouczeniem, żądam aby mnie na końcu postępowania zaznajomiono z aktami sprawy, teraz nie będę składał żadnych wniosków dowodowych. Nie chcę też, aby sporządzano uzasadnienie tych zarzutów.

Przesłuchanie zakończono w dniu 18 listopada 2013 r. o godz. 10.50.

Andrzej Rudy
(podpis przesłuchującego)

Protokół po osobistym odczytaniu podpisuję
Marek Norek
(podpis podejrzanego)

PROTOKÓŁ PRZESŁUCHANIA ŚWIADKA

Puławy, dnia 20 listopada 2013 r. godz. 09.10

Andrzej Rudy – aspirant Komendy Powiatowej Policji w Puławach

z udziałem protokolanta: osobiście

na podstawie art. 177 § 1 k.p.k. i art. 143 § 1 pkt 2 k.p.k. przesłuchał niżej wymienionego w charakterze świadka.

Tożsamość świadka stwierdził na podstawie dowodu osobistego (seria i numer).

Świadka uprzedzono o odpowiedzialności karnej za fałszywe zeznania (art. 233 § 1 k.k.), co świadek potwierdza własnoręcznym podpisem (art. 190 k.p.k.):

Anna Kowal
(podpis świadka)

Świadka pouczone również o uprawnieniach wynikających z art. 182, 183 i 185 k.p.k.

Świadek podał następujące dane osobowe:

Imię i nazwisko – **Anna Kowal**;

Imiona rodziców – Łucja, Rafał;

Data i miejsce urodzenia – 15 maja 1969 r., Lublin;

Miejsce zamieszkania – Puławy, ul. Koźmińskiego 100;

Adres dla doręczeń w kraju – jw.;

Zajęcie – prowadzi sklep z mężem;

Wykształcenie – średnie;

Karalność za fałszywe zeznania – nie karana;

Stosunek do stron – obcy.

Uprzedzona o treści art. 182 i 183 k.p.k. i pouczone o treści art. 185 k.p.k. oświadcza, że:

Zostałam uprzedzona o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych zeznań i zeznaję, co następuje:

W niedzielę 17 listopada 2013 r. około godz. 22 poszliśmy z mężem spać. My spaliśmy w swoim mieszkaniu, które mamy na drugim piętrze w domu przy ul. Koźmińskiego 100 w Puławach. Na parterze mamy sklep obuwniczy, w którym razem pracujemy z mężem. Na pierwszym piętrze nikt nie mieszka. Obudził nas huk, a potem alarm – poznaliśmy, że to alarm z naszego sklepu. Ja spojrzałam na zegar, była 23.30. Mąż zaczął się szybko ubierać i powiedział do mnie, abym zadzwoniła po policję, a potem zeszła na dół, a on tam już biegnie. Ja krzyknęłam do niego: „uważaj na siebie” i zaczęłam wybierać numer telefonu do policji. Na początku z nerwów nie mogłam znaleźć w swoim telefonie tego numeru i dopiero po jakiś

2 minutach zadzwoniłam i podałam, że chyba mamy włamanie do naszego sklepu, bo załączył się alarm i coś głośno huknęło. Jakiś policjant powiedział, że przyjął zgłoszenie i kogoś do nas przyśle. Ja wtedy zaczęłam schodzić na dół – wcześniej założyłam na siebie szlafrok. Jeszcze zanim zaczęłam schodzić na dół, to wcześniej wyjrzałam przez otwarte okno na dół i zobaczyłam obok sklepu, około 5 metrów od budynku, jakiegoś mężczyznę, który stał oparty o rower. Widziałam go, bo padało światło z naszego sklepu. Ja schodziłam klatką schodową, która jest od tej strony budynku, gdzie jest wejście do sklepu i na tej klatce schodowej są dwa okna na każdym półpiętrze. Jak schodziłam, to spoglądałam przez te okna i widziałam, że ten rowerzysta stoi i trzyma rower, ale gdy już wyszłam na dwór, a więc gdy byłam na dole, a myślę, że było to ok. 5-6 minut od tego, jak obudził nas huk i alarm, to tego mężczyzny już nie było. Myślę, że od tego momentu, jak go widziałam jeszcze z klatki schodowej z pierwszego piętra do chwili, gdy zeszłam na dół, to mogła minąć dosłownie minuta, może nawet nie, bo ja starałam się jak najszybciej zejść. Przed sklepem wówczas nikogo nie było, a ja widziałam, że ktoś odjeżdża rowerem – ten ktoś był może z 10 metrów, może z 20 metrów już od sklepu. Ja wówczas zobaczyłam, że w sklepie zbito szybę wystawową. Weszłam do środka sklepu i zobaczyłam, że jest mnóstwo szkła. Z tych nerwów to zaczęłam wołać męża, ale nie odzywał się. Obeszłam sklep, ale nikogo nie było. Chciałam zadzwonić do męża, ale zostawiłam na górze komórkę. Wtedy poszłam po zmiotkę i zaczęłam zmiatać szkło, bo było go pełno. Dopiero po jakimś czasie zobaczyłam, że ktoś spryskał buty będące na regale w głębi sklepu farbą zieloną. Nie liczyłam wtedy, ile par tych butów było zniszczonych. Mąż potem mi powiedział, że to było 10 par i że nie da się usunąć tych plam. Nasze straty z tytułu zniszczenia tych butów to 3.000 zł. Kiedy sprzątałam, to podeszło w pobliże sklepu kilku znanych mi sąsiadów, z bloku naprzeciwko, ale ja do nich nie chodziłam, tylko widziałam, że stoją po drugiej stronie ulicy i rozmawiają. Potem przyjechali policjanci z mężem i mąż powiedział mi, że złapał złodzieja i pokazał mi buty z naszego sklepu, które odzyskał. Policjanci, jak weszli do sklepu i zobaczyli, że zmiotłam szkło, to strasznie się zdenerwowali i mieli pretensje, że im ślady zniszczyłam. Ja nie wiedziałam tego, kiedyś mocno zraniłam się odłamkiem szyby w rękę i boję się takich odłamków. Ja nie widziałam, aby ktoś wychodził ze sklepu, albo by ktoś do niego wchodził, kiedy już ja zeszłam na dół do sklepu. Jestem pewna, że nikogo oprócz tego pana z rowerem nie było przy sklepie, a jego widziałam przed sklepem, jak schodziłam schodami i on cały czas stał. Mąż mi powiedział, że tym schwytanym mężczyzną był ten, który zaczepiał ludzi przed naszym sklepem, a kiedyś mąż go przegonił, bo się pod sklepem załatwiał. Te buty, które mąż odzyskał, to buty o wartości 450 zł; miały naszą metkę z ceną. Mąż zapłacił za wstawienie szyby wystawowej łącznie 2800 zł, razem z robocizną. Żądam ścigania i ukarania sprawcy za kradzież oraz zniszczenie naszych rzeczy, tj. zarówno butów w sklepie, jak i witryny sklepowej. To wszystko, co mam obecnie do zeznania.

Czynność zakończono 09.40.

Andrzej Rudy
(podpis policjanta)

Protokół osobiście odczytałam
Anna Kowal
(podpis świadka)

PROTOKÓŁ PRZESŁUCHANIA ŚWIADKA

Sygn. akt Ds. 390/13
RSD 458/13

Puławy, dnia 26 listopada 2013 r. godz. 09.40

Andrzej Rudy – aspirant Komendy Powiatowej Policji w Puławach

z udziałem protokolanta: osobiście

na podstawie art. 177 § 1 k.p.k. i art. 143 § 1 pkt 2 k.p.k. przesłuchał niżej wymienionego w charakterze świadka.

Tożsamość świadka stwierdził na podstawie dowodu osobistego (seria i numer).

Świadka uprzedzono o odpowiedzialności karnej za fałszywe zeznania (art. 233 § 1 k.k.), co świadek potwierdza własnoręcznym podpisem (art. 190 k.p.k.):

Szymon Biczek
(podpis świadka)

Świadka pouczone również o uprawnieniach wynikających z art. 182, 183 i 185 k.p.k.

Świadek podał następujące dane osobowe:

Imię i nazwisko – **Szymon Biczek**;

Imiona rodziców – Andrzej, Maria;

Data i miejsce urodzenia – 2 marca 1963 r., Puławy;

Miejsce zamieszkania – Puławy, ul. Nowa 23;

Adres dla doręczeń w kraju - Puławy, ul. Nowa 23;

Zajęcie – specjalista obróbki wysokotermicznej w ZA Puławy;

Wykształcenie – wyższe;

Karalność za fałszywe zeznania – nie karany;

Stosunek do stron – obcy.

Uprzedzony o treści art. 182 i 183 k.p.k. i pouczone o treści art. 185 k.p.k. oświadcza, że:

Zostałem uprzedzony o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych zeznań i zeznaję co następuje:

W niedzielę 17 listopada 2013 r. ok. 23.30 wracałem rowerem z mieszkania swojego syna. Wracałem tak późno, bo pomagałem mu w remoncie mieszkania. Gdy byłem niedaleko sklepu obuwniczego pana Kowala, to zauważyłem mężczyznę, który biegł skulony w stronę małego parku. Zwróciłem na niego uwagę, bo trochę wcześniej, może minutę lub trochę więcej, usłyszałem jak włączył się alarm w tej właśnie okolicy. On był średniego wzrostu i miał kurtkę ciemną, jakby szarą lub brązową oraz jasną czapkę z daszkiem. Ja go minąłem i podjechałem rowerem w okolicę sklepu i wówczas z drzwi wyjściowych domu, a sklep jest na dole tego domu, wyszedł pan Kowal. Szyba wystawowa w sklepie była zbita, alarm był włączony i świeciło się wewnątrz światło. On się rozglądał dookoła, a ja mu powiedziałem, że właśnie minąłem mężczyznę i go

opisałem, tak jak go widziałem. Pan Kowal zaczął biec w stronę małego parku. Ja postąłem przy sklepie może dwie lub trzy minuty, może trochę dłużej i zauważyłem, że były włączone światła w bloku naprzeciwko i parę osób z tych okien wyglądało. Wtedy uznałem, że mogę już odjechać, bo sąsiedzi patrzą na sklep. Ja stałem cały czas z rowerem i nie wchodziłem do sklepu. Odjechałem więc spod sklepu. Następnego dnia przyszedł do mnie pan Kowal i powiedział mi, iż złapał złodzieja i że będę musiał być świadkiem. Ja powiedziałem, że nie ma problemu, przecież to co widziałem, to powiem. Ja nie wchodziłem do sklepu i nie wiem, jak on wyglądał w środku. Jak ja stałem przy sklepie, gdy pan Kowal pobiegł za tym mężczyzną, to nikt nie wchodził do sklepu i nikt z niego nie wychodził. Ja nie widziałem twarzy tego mężczyzny, który uciekał, bo on się schylił jak mnie mijał. To wszystko, co mam do zeznania.

Czynność zakończono 10.00.

Andrzej Rudy
(podpis policjanta)

Protokół osobiście odczytałem
Szymon Biczek
(podpis świadka)

Notatka urzędowa

W dniu dzisiejszym, tj. w dniu 28 listopada 2013 r., stawiał się pokrzywdzony Jerzy Kowal i okazał fakturę obejmującą zakup i wstawienie okna wystawowego o wymiarach 350 cm na 180 cm w sklepie przy ul. Koźmińskiego 100 w Puławach. Na fakturze widnieje zapis, że kwotę faktury – 2800 zł - zapłacono gotówką. Kopię faktury załączam (po sporządzeniu jej kserokopii i poświadczeniu za zgodność) do akt sprawy. Pokrzywdzony przedłożył również zestawienie odnośnie do zakupu zniszczonych butów na kwotę 3000 zł, które dołączono do akt sprawy.

Aspirant Andrzej Rudy
(podpis)

DS. 390/13
RSD 458/13

Puławy, dnia 4 grudnia 2013 r.

Mł. Asp. Robert Wąs
KPP Puławy

NOTATKA URZĘDOWA **(z zebranych danych osobopoznawczych)**

W trakcie przeprowadzonych czynności o panu Marku Norku, s. Marka i Ilony zd. Makuch urodzonego: 23 lipca 1960 r. w Puławach, ul. Krańcowa 34/12,

ustalono, co następuje: w/w posiada wykształcenie zawodowe i pracuje jako ślusarz – monter na umowę o pracę w spółce Botar sp. z o.o., mającej swoją siedzibę przy ul. Składowej nr 12 w Puławach. Wynagrodzenie za pracę osiąga na poziomie ok. 1500 do 2000 zł. netto w zależności od miesiąca. Jest rozwiedziony, ma jedną dorosłą córkę, która mieszka w Lublinie, gdzie założyła własną rodzinę. Utrzymuje się z pracy, mienia stałego lub ruchomego o istotnej wartości (samochód itp.) nie posiada. Nie był leczony w PZP ani w poradni przeciwalkoholowej. W miejscu zamieszkania ma ogólnie opinię pozytywną, nie było skarg sąsiadów i nie prowadzono żadnych czynności wobec niego.

Robert Wąs
(podpis)

**PROTOKÓŁ
ZAZNAJOMIENIA PODEJRZANEGO Z
MATERIAŁAMI ŚLEDZTWA/DOCHODZENIA***

Komenda Powiatowa Policji w Puławach
(nazwa jednostki Policji prowadzącej sprawę)

Marek Norek

(imię i nazwisko podejrzanego')

0	9	0	0	0	6	1	2	2	0	1	3
g	g	m	m	d	d	m	m	r	r	r	r

na podstawie art. 321 § 1 i 3 kpk

Komenda Powiatowa Policji w Puławach

(miejsce czynności, jednostka Policji lub adres, gdy czynność ma miejsce poza jednostką)

asp. Andrzej Rudy

(stopień, imię i nazwisko)

z Komendy Powiatowej Policji w Puławach

(nazwa jednostki Policji)

Osoby uczestniczące w czynności: **Bez udziału**

(charakter udziału, stopień - dotyczy policjanta - imię i nazwisko osoby uczestniczącej w czynności innej niż podejrzanym)

mając na uwadze, że śledztwo/dochodzenie* przeciwko **Markowi Norkowi**

(imię i nazwisko podejrzanego)

podejrzanemu o przestępstwo określone w art. 279 § 1 k.k. oraz art. 288 §1 k.k.

dostarczyło podstaw do zamknięcia śledztwa/dochodzenia*, a podejrzany/~~obrońca~~ ~~podejrzany~~* złożył wniosek o końcowe zaznajomienie z materiałami postępowania, zaznajomił go z materiałami śledztwa/dochodzenia* i pouczył o przysługującym mu prawie złożenia wniosku o uzupełnienie śledztwa/dochodzenia w terminie 3 dni od daty zakończenia tej czynności (art. 321 § 5 kpk).

W dniu dzisiejszym w Komendzie Powiatowej Policji w Puławach zostałem zapoznany z materiałami sprawy, które uprzednio w dniu 06.12.2013 roku osobiście przeczytałem. Po zaznajomieniu mnie z materiałami dochodzenia oświadczam, że nie mam uwag co do sposobu jego prowadzenia. Pouczony o prawie składania wniosku o uzupełnienie dochodzenia, w terminie 3 dni licząc od dnia dzisiejszego, oświadczam, że nie będę wnosil o uzupełnienie dochodzenia. Nie składam wniosków dowodowych.

aspirant Andrzej Rudy
(podpis)

Marek Norek
(podpis)

Prokuratura Rejonowa w Puławach

(pieczęć prokuratury)

DS 390/13

Puławy, dnia 16 grudnia 2013 r.

Do Sądu Rejonowego w Puławach

II Wydział Karny

ul. Lubelska 7

24-100 Puławy

Przesyłam akta sprawy Ds. 390/13 przeciwko Markowi Norkowi oskarżonemu o przestępstwa z art. 279 § 1 k.k. i art. 288 § 1 k.k. wraz z aktem oskarżenia.

Jednocześnie informuję, że o powyższym powiadomiono oskarżonego oraz pokrzywdzonych.

**Prokurator Rejonowy
w Puławach**

Grzegorz Gmur
(podpis i pieczęć)

Ds. 390/13

AKT OSKARŻENIA

przeciwko Markowi Norkowi

o przestępstwa z art. 279 § 1 k.k. i z art. 288 § 1 k.k.

Oskarżam:

Marka Norka (Norek), syna Marka i Ilony z d. Makuch, urodzonego 23 lipca 1960 r. w Puławach, zamieszkałego w Puławach, ul. Krańcowa 34/12, o wykształceniu zawodowym, rozwiedzionego, ojca 1 dorosłej córki, pracującego w Spółce Botar sp. z o.o. w Puławach, ul. Składowa 12, jako ślusarz - monter, osiągającego wynagrodzenie w kwocie ok. 1500 - 2000 zł netto, nie karanego, zdrowego, nie leczonego psychiatrycznie,

o to, że:

I. w dniu 17 listopada 2013 r. w Puławach przy ulicy Koźmińskiego 100, po uprzednim wybiciu szyby wystawowej i spowodowaniu strat w wysokości 2800 zł dokonał kradzieży jednej pary butów skórzanych wartości 450 zł na szkodę Anny i Jerzego małżonków Kowal,

tj. o przestępstwo z art. 279 § 1 k.k.

II. w dniu 17 listopada 2013 r. w Puławach przy ulicy Koźmińskiego 100 po uprzednim wejściu do sklepu obuwniczego stanowiącego własność Anny i Jerzego małżonków Kowal zniszczył 10 par butów wartości 3000 zł w ten sposób, że spryskał je farbą, działając na szkodę Anny i Jerzego małżonków Kowal,

tj. o przestępstwo z art. 288 § 1 k.k.

Na podstawie art. 24 § 1 pkt 1 k.p.k., 31 § 1 k.p.k. i art. 469 k.p.k. w zw. z art. 325 b § 1 pkt 1 i 3 k.p.k. sprawa niniejsza podlega rozpoznaniu przez Sąd Rejonowy w Puławach w postępowaniu uproszczonym.

W oparciu o treść art. 332 § 3 k.p.k. odstąpiono od sporządzenia uzasadnienia.

Andrzej Rudy
(podpis policjanta)

Lista osób podlegających wezwaniu na rozprawę.

Oskarżony:

Marek Norek - k. 9-10;

Świadkowie:

1. Jerzy Kowal – k. 5-7;
2. Anna Kowal – k. 11-12;
3. Szymon Biczek – k. 13-14;

Wykaz innych dowodów podlegających odczytaniu na rozprawie.

- I. protokół zatrzymania osoby;
- II. protokół oględzin miejsca;
- III. protokół użycia narzędzia kontrolno - pomiarowego do oznaczania alkoholu;
- IV. wywiad środowiskowy;
- V. notatki urzędowe;
- VI. faktura;
- VII. zestawienie kosztów zakupu obuwia.

Andrzej Rudy
(podpis policjanta)

DS. 390/13

Jan Czop – prokurator Prokuratury Rejonowej w Puławach po zapoznaniu się z aktami sprawy w dniu 13 grudnia 2013 r., na podstawie art. 331 § 1 k.p.k. zatwierdza powyższy akt oskarżenia.

Prokurator Jan Czop
(podpis)

PROTOKÓŁ ROZPRAWY GŁÓWNEJ

Dnia 20 lutego 2014 r.

Sąd Rejonowy w Puławach

Sprawa z art. 279 § 1 k.k. i z art. 288 § 1 k.k.

OSKARŻONY: Marek Norek

OBECNI: *Przewodniczący:* **SSR Jan Miłosz**

Protokolant: **Ewa Kocjan**

przy udziale Prokuratora Prokuratury Rejonowej Jana Czop.

Wywołano sprawę o godz. 9.00. Rozprawa odbyła się jawnie.

Na rozprawę stawili się:

Oskarżony Marek Norek – bez obrońcy.

Stawili się świadkowie: Anna Kowal, Jerzy Kowal oraz Szymon Biczek.

W tym miejscu pokrzywdzeni Jerzy oraz Anna małżonkowie Kowal oświadczają, że będą działać jako oskarżyciele posiłkowi.

Oskarżyciele posiłkowi pozostali na sali. Inni świadkowie wyszli z sali.

Oskarżony podał dane co do swojej osoby (art. 213 k.p.k.):

Podane przez oskarżonego dane osobowe są zgodne z tymi, które zostały ujęte w akcie oskarżenia.

Prokurator odczytał akt oskarżenia.

Oskarżony, uprzedzony o treści art. 175 k.p.k., na zapytanie przewodniczącego, czy przyznaje się do zarzucanych mu czynów oraz czy chce złożyć wyjaśnienia i jakie, podał:

Odpis aktu oskarżenia otrzymałem. Stawiane mi zarzuty zrozumiałem. Przyznaję się do pierwszego czynu, ale nie chcę już wyjaśniać co do tego czynu. Nie przyznaję się do popełnienia czynu z pkt II, tj. do oblania farbą obuwia. Ja tego nie zrobiłem, bo nawet nie wchodziłem do sklepu. Odmawiam składania wyjaśnień, bo już wszystko wcześniej powiedziałem.

Sąd postanowił:

na podstawie art. 389 § 1 k.p.k. odczytać wyjaśnienia oskarżonego złożone w postępowaniu przygotowawczym na k. 9-10, albowiem odmówił on składania wyjaśnień przed sądem.

Po odczytaniu wyjaśnień oskarżony oświadcza: podtrzymuję odczytane mi wyjaśnienia. Nie będę składał dalszych wyjaśnień i nie będę odpowiadał na żadne pytania. Chcę dodać tylko, że ktoś mógł wejść do sklepu, kiedy właściciel pobiegł za mną. Moich śladów w sklepie nie było, a więc nie ma żadnego dowodu na to przestępstwo.

Przewodniczący zarządził postępowanie dowodowe oraz pouczył oskarżonego o przysługującym mu prawie zadawania pytań osobom przesłuchiwanym oraz składania wyjaśnień co do każdego dowodu (art. 386 § 2 k.p.k.).

Świadków wezwano na salę rozpraw. Przewodniczący uprzedził świadków o odpowiedzialności za złożenie fałszywych zeznań oraz pouczył ich o treści art. 182, 183 i 185 k.p.k. Zapytani o imiona, nazwiska, wiek, zajęcie, miejsce zamieszkania, karalność za fałszywe zeznania oraz stosunek do stron podali:

Jerzy Kowal - lat 45, przedsiębiorca, Puławy, nie karany, obcy;

Anna Kowal - lat 44, prowadzi sklep, Puławy, nie karana, obca;

Szymon Biczek - lat 50, specjalista w ZA Puławy, Puławy, nie karany, obcy;

Następnie Sąd odebrał od wszystkich świadków przyrzeczenie zgodnie z przepisami art. 187, 188 § 1 - 3 k.p.k.

Świadka usunięto do osobnego pokoju, a następnie każdego świadka wezwano na salę rozpraw i przesłuchano w nieobecności tych świadków, którzy jeszcze nie zeznawali; oskarżyciele posiłkowi zostali na sali w czasie przesłuchania świadka.

Staje świadek Jerzy Kowal i zeznaje: Ja prowadzę z żoną sklep obuwniczy w Puławach, na dole swojego domu przy ul. Koźmińskiego 100. W nocy 17 listopada u.b. roku miałem włamanie do sklepu, skradziono mi jedną parę obuwia, którą odzyskałem, a także zniszczono nam w sklepie 10 par obuwia skórzanego o wartości 3000 zł. Sklep nie był ubezpieczony. Ja pamiętam, że jak wyszedłem szybko na dwór, to pan Biczek powiedział mi, iż mijał mężczyznę, który szybko odchodził od sklepu w stronę małego parku. Ja pobiegłem w tamtym kierunku, początkowo nie widziałem nikogo, ale po paru minutach zobaczyłem w świetle latarni parkowej mężczyznę, tak jak mi opisywał pan Biczek. Ja tam podbiegłem i go schwyciłem za kurtkę i gdy go odwracałem, to wypadły mu buty spod kurtki – one były z mojego sklepu, ja je poznałem. Tego pana też poznałem, bo kiedyś z nim miałem kłopoty, żebrał pod sklepem, odstraszał mi klientów, a kiedyś nawet załatwiał potrzeby fizjologiczne pod sklepem i go pogoniłem. Jak go zatrzymałem, to czułem od niego alkohol. Zadzwoiłem na policję i policja po paru minutach przyjechała i go zabrała. On, jak go trzymałem, to prosił, abym go puścił, bo nic nie zrobił, a za szybko mi odda. Potem pojechałem z policją z innego radiowozu do sklepu, a tam już była żona i stało parę osób, sąsiadów. Jak wszedłem to zobaczyłem, że na regale, który stał przy ścianie naprzeciwko okna wystawowego, były pochłapane farbą buty skórzane, które tam stały. Tych butów było 10 par. Później zliczyłem, że ja za te buty zapłaciłem 3000 zł. Koszt wstawienia szyby wystawowej to 2800 zł, przedstawiłem fakturę. Ja uważam, że to oskarżony zniszczył te buty, bo kiedyś mi się odgrażał, jak go odganiałem od sklepu. Ja wnoszę o nałożenie na oskarżonego obowiązku naprawienia szkody z art. 46 § 1 k.k. w odniesieniu zarówno do zniszczenia szyby wystawowej, jak i co do zniszczonych butów, bo te już nie mogły zostać sprzedane. Ja chcę tylko tyle, ile za buty zapłaciłem w hurtowni, czyli 3000 zł. Tyle pamiętam. Nie pamiętam już innych szczegółów. Proszę o odczytanie zeznań.

Z uwagi na to, że świadek nie pamięta pozostałych okoliczności, Sąd na podstawie art. 391 § 1 k.p.k. postanowił odczytać zeznania z postępowania przygotowawczego; przewodniczący odczytał zeznania na k. 5-7 do końca protokołu.

Po odczytaniu świadek zeznaje: potwierdzam te zeznania, tak właśnie było. Ja odzyskałem te buty, które wypadły oskarżonemu i one nie były uszkodzone. Przypomniałem sobie, że policjanci, którzy robili oględziny byli źli, bo żona pozamiatała szkło, pozacierała ślady i oni nic nie znaleźli.

Na pytanie oskarżonego – świadek zeznaje: Jak zszedłem na dół, to ja nie wchodziłem do środka sklepu, tylko od razu, jak pan Biczek mi powiedział o tym mężczyźnie, to pobiegłem za nim. Ja nie patrzyłem też do

środka i nie widziałem wówczas, czy buty są pochłapane. Zobaczyłem to dopiero wtedy, jak przyjechałem z policją.

Oskarżony zapytał świadka, jak może mówić, że to on poplamiał farbą buty, skoro mógł ktoś inny wejść do sklepu, gdy on go gonił.

Świadek zeznaje: przecież był tam pan Biczek, a poza tym, to by ktoś coś widział.

Prokurator nie ma pytań do świadka.

Staje świadek Anna Kowal i zeznaje: Prowadzę z mężem sklep z butami. Obudził nas alarm i mąż kazał mi dzwonić na policję, a sam szybko się ubrał i zszedł na dół, bo sklep mamy na parterze. Ja się zdenerwowałam i na początku nie mogłam znaleźć w komórce numeru telefonu na policję, minęło parę minut i ja w końcu zadzwoniłam i zgłosiłam, że coś się u nas zdarzyło, bo był głośny huk i włączył się alarm. Potem zeszłam na dół i zobaczyłam, że w sklepie zbita jest szyba wystawowa, a na regale były poplamione zieloną farbą buty. Ja pozgarniałam szkło, bo było go pełno na podłodze, a ja się kiedyś poważnie zraniłam odłamkiem szkła. Potem policjanci mieli do mnie za to pretensje. Jak przyjechał mąż z policjantami, to powiedział, że złapał złodzieja i pokazał mi buty, które zabrał z wystawy. To były nasze buty, bo nawet miały naszą metkę. Myśmy musieli zapłacić jeszcze za szybę 2800 zł i pieniędzy nie odzyskamy, bo nie byliśmy ubezpieczeni. Żądam, aby oskarżony naprawił szkody wyrządzone swoimi przestępstwami. Innych okoliczności już nie pamiętam.

Sąd postanowił:

na podstawie art. 391 § 1 k.p.k. odczytać zeznania świadka z postępowania przygotowawczego na k. 11-12, albowiem oświadczył, że nie pamięta innych okoliczności zdarzenia - poza tymi, które przedstawił. Przewodniczący odczytał k. 11-12. Po odczytaniu zeznań świadek zeznaje:

Podtrzymuję odczytane zeznania. Tak było. Potwierdzam to.

Na pytanie oskarżonego świadek zeznaje: ja przed sklepem widziałam tylko tego pana z rowerem. Nie wiem, czy mógł być przy sklepie ktoś inny, raczej nie – musiałby być gdzieś przy ścianie sklepu. Ja nie widziałam nikogo. Potem jak przyjechała policja, to było sporo ludzi z sąsiedztwa.

Staje świadek Szymon Biczek i zeznaje: Ja pamiętam, że wracałem rowerem wieczorem od syna z jego remontowanego mieszkania. Gdy byłem z kilkaset metrów od sklepu pana Kowala, to usłyszałem alarm. Ja dalej jechałem i nie wiem, może było ze 100-200 metrów od sklepu, to zobaczyłem jakiegoś mężczyznę, który bardzo szybkim krokiem oddalał się od sklepu. On miał jasną czapkę z daszkiem i ciemną kurtkę. Ja jechałem dalej i gdy dojechałem do sklepu, to zobaczyłem, że jest zbita szyba wystawowa a w sklepie włączył się alarm. Ja powiedziałem panu Kowalowi, bo on wychodził z domu, że widziałem tego mężczyznę i pan Kowal pobiegł w tamtym kierunku. Ja postąłem chwilę przy sklepie, trzymałem rower, a jak zobaczyłem, że w oknach naprzeciwko palą się światła i widziałem sylwetki ludzi patrzących przez okna na to, co się dzieje, to uznałem, że już mogę odjechać i wsiadłem na rower i pojechałem do domu. Tyle pamiętam. Innych okoliczności nie pamiętam.

Sąd postanowił:

na podstawie art. 391 § 1 k.p.k. odczytać zeznania świadka z postępowania przygotowawczego na k. 13-14,

albowiem oświadczył, że nie pamięta innych okoliczności zdarzenia - poza tymi, które przedstawił. Przewodniczący odczytał k.13-14. Po odczytaniu zeznań świadek zeznaje:

Podtrzymuję odczytane zeznania. Tak było. Potwierdzam to.

Na pytanie oskarżonego - świadek zeznaje: ja nie wchodziłem do sklepu i jak byłem pod sklepem, to nikt do niego nie wchodził i nikt z niego nie wychodził. Na pewno nikogo przy sklepie nie było w czasie, jak pokrzywdzony pobiegł za oskarżonym aż do czasu, gdy odjechałem na rowerze spod sklepu.

Oskarżony oświadcza: no przecież nawet jak świadek wszedł do sklepu, to się nie przyzna.

Prokurator wnosi o ujawnienie bez odczytywania dokumentów załączonych do odczytania w akcie oskarżenia. Innych wniosków nie składa.

Oskarżyciele posiłkowi przyłączają się do wniosku prokuratora. Nie zgłaszają innych wniosków.

Oskarżony oświadcza, że nie żąda, aby odczytywać te dokumenty, bo wie co w nich jest. Przyłącza się do wniosku prokuratora.

Sąd postanowił:

Na podstawie art. 394 § 2 k.p.k. uznać za ujawnione bez odczytywania dokumenty zawniioskowane do odczytania w akcie oskarżenia: notatki, protokół zatrzymania osoby, protokół oględzin miejsca, protokół użycia narzędzia kontrolno - pomiarowego do oznaczania alkoholu, wywiad środowiskowy oraz notatki urzędowe, a także fakturę i zestawienie dotyczące wartości zniszczonych butów.

Na pytanie Przewodniczącego - strony oświadczyły, że nie żądają uzupełnienia przewodu sądowego.

Przewodniczący ogłosił, że przewód sądowy jest zamknięty, po czym udzielił głosu stronom:

Oskarżyciel publiczny wnosi o uznanie oskarżonego za winnego obu zarzucanych mu czynów i wymierzenie: za pierwszy czyn kary pozbawienia wolności w wymiarze roku i trzech miesięcy oraz grzywny w ilości 100 stawek przy ustaleniu wysokości jednej stawki na 20 zł.; za czyn drugi kary pozbawienia wolności w wymiarze roku; jako karę łączną rok i sześć miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 3 lat; wnosi o orzeczenie na podstawie art. 46 § 1 k.k. obowiązku naprawienia szkody za oba przestępstwa w łącznej wysokości 5800 zł.

Oskarżyciele posiłkowi wnoszą o ukaranie oskarżonego, chcą, aby miał wyrok w zawieszeniu i aby nałożyć na niego obowiązek naprawienia szkody.

Oskarżony w ostatnim słowie oświadczył, że nie popełnił czynu zniszczenia butów; wnosi o uniewinnienie go co do czynu zniszczenia butów i łagodne potraktowanie co do pierwszego czynu z aktu oskarżenia, bo przecież buty zostały odzyskane.

Po naradzie i sporządzeniu wyroku Przewodniczący ogłosił go publicznie, podał najważniejsze powody wyroku oraz wskazał stronom sposób i termin odwołania.

Rozprawę zamknięto o godz. 12.00.

Jan Miłosz
(podpis przewodniczącego)

Ewa Kocjan
(podpis protokolanta)

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 20 lutego 2014 r.

Sąd Rejonowy w Puławach w II Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący: SSR Jan Miłosz

Protokolant: Ewa Kocjan

w obecności Prokuratora Prokuratury Rejonowej Jana Czop,

po rozpoznaniu w dniu 20 lutego 2014 r. sprawy karnej Marka Norka,

syna Marka i Ilony z d. Makuch, urodzonego 23 lipca 1960 r. w Puławach,

oskarżonego o to, że:

- I. w dniu 17 listopada 2013 r. w Puławach przy ulicy Koźmińskiego 100, po uprzednim wybiciu szyby wystawowej i spowodowaniu strat w wysokości 2800 zł, dokonał kradzieży jednej pary butów skórzanych wartości 450 zł na szkodę Anny i Jerzego małżonków Kowal, tj. o przestępstwo z art. 279 § 1 k.k.
 - II. w dniu 17 listopada 2013 r. w Puławach przy ulicy Koźmińskiego 100 po uprzednim wejściu do sklepu obuwniczego stanowiącego własność Anny i Jerzego małżonków Kowal zniszczył 10 par butów wartości 3000 zł w ten sposób, że spryskał je farbą, działając na szkodę Anny i Jerzego małżonków Kowal, tj. o przestępstwo z art. 288 § 1 k.k.
1. Oskarżonego Marka Norka uznaje za winnego czynu opisanego w pkt I aktu oskarżenia i za to na podstawie art. 279 § 1 k.k. wymierza mu karę 1 (jednego) roku i 3 (trzech) miesięcy pozbawienia wolności, zaś na podstawie art. 33 § 2 k.k. wymierza mu karę grzywny w wymiarze 50 (pięćdziesiąt) stawek dziennych grzywny, ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 40 (czterdzieści) zł. Na podstawie art. 69 § 1 i § 2 k.k. oraz art. 70 § 1 pkt 1 k.k. wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności warunkowo oskarżonemu zawiesza na okres 3 (trzech) lat tytułem próby. Na podstawie art. 46 § 1 k.k. orzeka wobec oskarżonego obowiązek naprawienia szkody poprzez zapłatę na rzecz oskarżycieli posiłkowych Anny i Jerzego małżonków Kowal kwoty 2800 (dwa tysiące osiemset) zł w terminie 3 (trzech) miesięcy od uprawomocnienia się wyroku;
 2. oskarżonego Marka Norka uniewinnia od dokonania czynu zarzuconego mu w pkt II aktu oskarżenia i w tym zakresie wydatkami postępowania karnego obciąża Skarb Państwa;
 3. zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa 745 (siedemset czterdzieści pięć) zł tytułem kosztów procesu, w tym 700 (siedemset) zł tytułem opłaty.

Jan Miłosz (podpis sędziego)

Dnia 26 lutego 2014 r.

**Pieczęć wpływu wniosku
do Sądu Rejonowego w Puławach
(prezentata biura podawczego)
26 lutego 2014 r.**

Sygn. akt II K 1610/13

Radca prawny Zbigniew Białek
Kancelaria Radcy Prawnego w Puławach
ul. Partyzantów 14/24
24-100 Puławy

**Do Sądu Rejonowego w Puławach
II Wydział Karny**

Wniosek o sporządzenie na piśmie uzasadnienia wyroku z dnia 20 lutego 2014 r. w sprawie Marka Norka, sygn. II K 1610/13.

Przedkładając w załączeniu pełnomocnictwo udzielone mi przez Panią Annę Kowal i Jerzego Kowala, oskarżycieli posiłkowych w sprawie II K 1610/13, na podstawie art. 422 § 1 k.p.k. wnoszę, jako pełnomocnik oskarżycieli posiłkowych, o sporządzenie na piśmie i doręczenie mi – na adres kancelarii – odpisu wyroku wraz z uzasadnieniem w sprawie II K 1610/13.

Zbigniew Białek
(podpis radcy prawnego)

Dnia 25 lutego 2014 r.

PEŁNOMOCNICTWO

Anna Kowal i Jerzy Kowal, oskarżyciele posiłkowi w sprawie II K 1610/13 Sądu Rejonowego w Puławach, niniejszym upoważniamy radcę prawnego Zbigniewa Białkę, prowadzącego Kancelarię Radcy Prawnego w Puławach, do reprezentowania nas i występowania w sprawie II K 1610/13 Sądu Rejonowego w Puławach przed wszystkim sądami i organami, jako pełnomocnik, z prawem udzielenia dalszych substytucji.

Anna Kowal
(podpis)

Jerzy Kowal
(podpis)

Uzasadnienie

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny.

W dniu 17 listopada 2013 r. około godziny 23.30 w Puławach oskarżony Marek Norek, będąc w stanie nietrzeźwości, używając cegły, zbił nią szybę wystawową w sklepie obuwniczym mieszczącym się na parterze budynku przy ul. Koźmińskiego 100, a następnie, nie wchodząc do sklepu, z wystawy sklepowej zabrał w celu przywłaszczenia buty skórzane wartości 450 zł. Sklep był prowadzony przez Jerzego i Annę małżonków Kowal, a towar, który sprzedają, stanowił ich własność. Gdy oskarżony zbił szybę, to włączył się alarm. Oskarżony zaczął uciekać w kierunku tzw. małego parku. W czasie ucieczki widziany był w odległości ok. 100-200 metrów od sklepu przez jadącego rowerem w kierunku sklepu Szymona Biczka. Huk oraz alarm obudził śpiących na drugim piętrze w tym samym budynku pokrzywdzonych. Pokrzywdzony Jerzy Kowal ubrał się, a następnie udał się na dół, a tam zorientował się, że dokonano włamania. Wówczas nie wchodził jeszcze do sklepu i nie widział, czy w sklepie poczyniono inne szkody. W tym czasie do sklepu dojechał rowerem Szymon Biczek i poinformował pokrzywdzonego, że widział mężczyznę oddalającego się szybko od sklepu, który był ubrany w szarą lub brązową kurtkę oraz jasną czapkę z daszkiem. Jerzy Kowal pobiegł w stronę wskazaną przez Szymona Biczka, zaś pod sklepem pozostał Szymon Biczek. Po kilku minutach widząc, że w oknach naprzeciwko sklepu zapaliły się światła, odjechał rowerem spod sklepu. W tym czasie do sklepu zeszła z mieszkania pokrzywdzona Anna Kowal, sprzątnęła z podłogi szkło i stwierdziła, że na regale po przeciwnej stronie od okna wystawowego zostały pochłapane farbą buty skórzane. Po kilku minutach w małym parku Jerzy Kowal zatrzymał oskarżonego, który miał pod kurtką buty zabrane ze sklepu pokrzywdzonych. Buty te wypadły oskarżonemu, kiedy Jerzy Kowal przytrzymywał oskarżonego. Pokrzywdzony Jerzy Kowal zadzwonił z telefonu komórkowego na policję, a po kilku minutach policja przyjechała i zatrzymała oskarżonego, którego odwieziono na komendę. Jerzy Kowal wrócił z załogą innego radiowozu pod sklep i tam się zorientował, że 10 par obuwia skózanego, będących na regale, zostało spryskane farbą. W środku sklepu znaleziono puszkę po sprayu oraz cegłę. Wysokość szkody z tytułu wybicia szyby wystawowej wyniosła 2800 zł., zaś z tytułu zniszczenia obuwia poprzez spryskanie farbą - 3000 zł.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o wyjaśnienia oskarżonego oraz zeznania: pokrzywdzonych, świadka Szymona Biczka, protokół oględzin, fakturę oraz zestawienie wartości zakupu obuwia.

Oskarżony w toku postępowania przygotowawczego przyznał się do kradzieży butów i wyjaśnił, że zobaczył na wystawie sklepu bardzo ładne buty skórzane. Zdecydował się je zabrać. Znalezioną obok cegłówkę stłukł szybę i z wystawy zabrał te właśnie buty skórzane, a potem zaczął uciekać. Wyjaśnił, że nie wchodził do sklepu i nic tam nie robił. W parku zatrzymał go pokrzywdzony i zaczął go szarpać, wtedy wypadły mu buty. Potem policja zabrała go na Komendę. Nie przyznał się do czynu z pkt II. Podał, że nie wchodził do sklepu i nic nie zrobił. Nie wie, kto zniszczył farbą te buty. Odnośnie właściciela to wyjaśnił, że go zna, bo ten

kiedys go odepchnął i skopał, gdy się załatwiał pod jego sklepem. Wyjaśnił również, że parę razy zabrakło mu na chleb i prosił o złotówkę po sklepie pokrzywdzonego. W toku rozprawy głównej podtrzymał swoje stanowisko. Przyznał się do czynu z pkt I i nie przyznał się do czynu z pkt II. Podał, że nie dokonał czynu polegającego na oblaniu farbą obuwia, bo nie wchodził do sklepu. W pozostałym zakresie odmówił składania wyjaśnień i potwierdził wyjaśnienia z postępowania przygotowawczego. Wyjaśnił, że ktoś mógł wejść do sklepu, gdy właściciel za nim pobiegł.

Sąd Rejonowy zważył, co następuje.

Sąd Rejonowy dał wiarę wyjaśnieniom oskarżonego w całości, albowiem nie ma żadnego dowodu, który by negował treść jego wyjaśnień w odniesieniu do obu zarzutów. Należy dokonać analizy wyjaśnień oskarżonego w kontekście obu czynów. Co do czynu polegającego na dokonaniu kradzieży z włamaniem, to okoliczności tego czynu nie budzą żadnych wątpliwości. Oskarżony przyznał się do dokonania tego czynu, a treść zeznań Jerzego Kowala oraz Szymona Biczka, a przede wszystkim fakt znalezienia przy oskarżonym butów ze sklepu Jerzego i Anny Kowal potwierdza jego wyjaśnienia. W toku postępowania nie była kwestionowana wartość zabranego obuwia, ani też wartość wyrządzonej szkody, co jest o tyle zrozumiałe, że pokrzywdzony przedstawił na tę okoliczność fakturę, na której odnotowano uiszczenie kwoty z tej faktury.

Odnosnie czynu polegającego na zniszczeniu 10 par butów, to trzeba mieć na uwadze, po pierwsze, że nie ma żadnego bezpośredniego dowodu, który by wskazywał na to, iż oskarżony popełnił ten czyn. Nikt nie widział wchodzącego go do sklepu, nie zabezpieczono także – na skutek działań pokrzywdzonej – jakichkolwiek dowodów, które by wykazywały, iż był on wewnątrz sklepu. Po drugie, materiał dowodowy nie wskazuje – w sposób nie pozostawiający jakichkolwiek wątpliwości – aby oskarżony czyn ten popełnił. Wprawdzie Szymon Biczek zeznał, że stojąc pod sklepem, nikogo nie widział wchodzącego do sklepu i on także do niego nie wchodził, ale przecież przyznanie faktu wejścia mogłoby narażać go na odpowiedzialność karną, a nadto, do sklepu mógł wejść ktoś już po tym, jak Szymon Biczek odjechał rowerem. Nie ma jakichkolwiek podstaw do kwestionowania treści zeznań Szymona Biczka, więc Sąd dał wiarę jego zeznaniom w całości, podobnie jak zeznaniom pokrzywdzonych Jerzemu Kowalowi oraz Annie Kowal, albowiem brak jest jakichkolwiek powodów, aby dowody te negować. Ich wymowa nie daje jednak wystarczającej podstawy do przyjęcia, że to oskarżony popełnił czyn z art. 288 § 1 k.k. Anna Kowal, gdy zeszła z góry na dół do sklepu, to już nie widziała nikogo pod sklepem, a to oznacza, iż była taka sytuacja, gdy nikogo pod sklepem przez jakiś czas nie było. Oskarżony nie bez racji wskazuje, że mogło się tak zdarzyć, iż wtedy, gdy pokrzywdzony pobiegł za nim, to mógł ktoś wejść do sklepu i użyć spray w celu zniszczenia butów. Ponadto, nie ma jakichkolwiek śladów materialnych świadczących o bytności oskarżonego w sklepie; przyczyniło się do tego zachowanie samej pokrzywdzonej. Z protokołu oględzin miejsca włamania, oprócz potwierdzenia faktu włamania oraz zniszczenia obuwia, nie wynikają żadne istotne okoliczności odnośnie czynu z pkt II. Nie ma podstaw do kwestionowania jego treści, ale dowód ten nie stanowi istotnej okoliczności, która wskazywałaby na to, iż to oskarżony dokonał czynu z pkt II aktu oskarżenia. Skoro więc brak jest bezpośredniego dowodu na popełnienie przez oskarżonego tego czynu, a pozostałe dowody nie usuwają istniejących wątpliwości co do sprawstwa tego czynu przez oskarżonego, to zgodnie z art. 5 § 2 k.p.k. wątpliwości te nie mogą być tłumaczone na jego niekorzyść, a to oznacza, iż

oskarżonego należało uniewinnić od dokonania tego czynu.

Oskarżony swoim zachowaniem w dniu 17 listopada 2013 r. zrealizował znamiona czynu z art. 279 § 1 k.k., skoro wpięrcw przełamał przeszkodę (wybił szybę), a następnie zabrał w celu przywłaszczenia cudzą rzecz, tj. buty wartości 450 zł. Mając na uwadze z jednej strony niewielką wartość zabranego mienia, a z drugiej strony działanie w stanie nietrzeźwości oraz spowodowanie nadto strat w wysokości 2800 zł, Sąd uznał, iż karą adekwatną do stopnia społecznej szkodliwości czynu i uwzględniającą dyrektywy z art. 53 § 1 i 2 k.k. będzie kara 1 roku i 3 miesięcy pozbawienia wolności. Jako okoliczności łagodzące Sąd miał na uwadze poprzednią niekaralność oskarżonego, pozytywną opinię środowiskową oraz przyznanie się oskarżonego do tego czynu. Z tych powodów zasadne było także warunkowe zawieszenie wykonania kary pozbawienia wolności na okres 3 lat tytułem próby w oparciu o przepis art. 69 § 1 i 2 k.k. oraz art. 70 § 1 pkt 1 k.k. Wobec faktu, że działanie oskarżonego miało na celu osiągnięcie korzyści majątkowej, stosownie do treści art. 33 § 2 k.k. należało wymierzyć oskarżonemu także karę grzywny. Określając jej wysokość Sąd miał na uwadze opisany wyżej stopień społecznej szkodliwości, zaś wysokość jednej stawki (czterdzieści zł) określił mając na uwadze sytuację majątkową oskarżonego, a więc osiąmane przez niego dochody z pracy (art. 33 § 3 k.k.). Kara ta będzie współmierna do sytuacji majątkowej oskarżonego, który osiąga stałe dochody w wysokości ok. 1500 zł – 2000 zł netto i nie ma nikogo na utrzymaniu. Na podstawie art. 46 § 1 k.k. – w związku z wnioskiem zgłoszonym przez pokrzywdzonych – sąd orzekł wobec oskarżonego obowiązek naprawienia szkody poprzez zapłatę na rzecz oskarżycieli posiłkowych Anny i Jerzego małżonków Kowal kwoty 2800 (dwa tysiące osiemset) zł w terminie 3 miesięcy od uprawomocnienia się wyroku. Na podstawie art. 627 k.p.k. i art. 2 ust. 1 pkt 4 i art. 3 ust. 1 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych, Sąd zasądził od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe, w tym opłatę w kwocie 700 złotych. W części, w której oskarżony został uniewinniony, wydatkami postępowania, na podstawie art. 633 pkt 2 k.p.k., obciążono Skarb Państwa.

Jan Miłosz
(podpis sędziego)

Informacja dla zdającego:

Odpis wyroku wraz z uzasadnieniem został doręczony radcy prawnemu Zbigniewowi Białkowi na adres jego kancelarii w dniu 10 marca 2014 r.

*Ministerstwo Sprawiedliwości
Departament Zawodów Prawniczych i Dostępu do Pomocy Prawnej*

EGZAMIN RADCOWSKI 20 MARCA 2014 r.

zadanie z zakresu prawa cywilnego

Pouczenie:

1. Zadanie oznacza się indywidualnym kodem.
 - a. W przypadku rozwiązywania zadania w formie odręcznej, zdający wpisuje numer kodu na pierwszej stronie zadania i na każdej stronie pracy zawierającej rozwiązanie zadania.
 - b. W przypadku rozwiązywania zadania przy użyciu sprzętu komputerowego, zdający wpisuje numer kodu na pierwszej stronie zadania (odręcznie) oraz w oknie aplikacji do zdawania egzaminów prawniczych, zgodnie z wyświetlonym komunikatem (numer kodu będzie automatycznie wstawiany na każdej stronie pracy).
2. Nie jest dopuszczalne w żadnym miejscu zadania i pracy zawierającej rozwiązanie zadania wpisanie własnego imienia i nazwiska ani też podpisanie się własnym imieniem i nazwiskiem.
3. Czas na rozwiązanie zadania wynosi 360 minut.
4. Zadanie z zakresu prawa cywilnego zawarte jest na 34 ponumerowanych stronach (łącznie ze stroną tytułową i informacją dla zdającego). W razie braku którejkolwiek ze stron, należy o tym niezwłocznie zawiadomić Komisję Egzaminacyjną.

Informacja dla zdającego

1. Po zapoznaniu się z treścią zadania, proszę przygotować – jako należycie umocowany pełnomocnik pozwanego radca prawny Marta Barska - apelację, albo w przypadku uznania, że jest brak podstaw do jej wniesienia, sporządzić opinię prawną – z uwzględnieniem interesu reprezentowanej przez siebie strony.
2. Należy przyjąć, że:
 - a) wszystkie pisma procesowe stron oraz orzeczenia sądu, zarządzenia, protokoły i opinia zostały podpisane przez uprawnione osoby, a złożone w sprawie dokumenty mają formę prawidłowo sporządzonych odpisów,
 - b) prawidłowo uiszczono opłaty skarbowe od pełnomocnictw, opłatę od pozwu w kwocie 6.000 zł i zaliczki na opinię biegłego w kwocie po 500 zł przez każdą ze stron,
 - c) załączniki do pism procesowych stron, które nie zostały włączone do akt sprawy, zostały prawidłowo złożone,
 - d) postanowieniem z dnia 9 lipca 2013 r., Sąd Okręgowy w Warszawie przyznał biegłemu wynagrodzenie za sporządzenie opinii w sprawie w kwocie 1.000 zł, pokryte w całości z zaliczek uiszczonych przez strony.

Ponadto należy przyjąć, że w aktach sprawy znajdują się:

- a) wszystkie wymagane pełnomocnictwa, zarządzenia, dowody doręczeń oraz dowody nadania pism stronie przeciwnej,
 - b) umowa kupna – sprzedaży samochodu marki Nissan Pathfinder, rok produkcji 2006, pojemność 2488 cm³, diesel, o numerze VIN VSKJWVR51U0000001 z dnia 21 lutego 2008 r., zawarta pomiędzy powodem Jerzym Krakowskim – jako kupującym a Markiem Kaletą, prowadzącym działalność gospodarczą pod firmą P.H.U. „AUTO – SALON” – jako sprzedawcą oraz potwierdzenie dokonania przelewu w dniu 21 lutego 2008 r. przez powoda na rachunek bankowy sprzedawcy kwoty 119.987 zł,
 - c) umowa kupna – sprzedaży samochodu marki Nissan Pathfinder, rok produkcji 2006, pojemność 2488 cm³, diesel, o numerze VIN VSKJWVR51U1234567 (poprzednio: VIN VSKJWVR51U0000001) z dnia 22 lutego 2012 r., zawarta pomiędzy Janem Mańkowskim, prowadzącym działalność gospodarczą pod firmą „Auto Mańkowski Pomoc Drogowa Transport Specjalny” – jako kupującym a pozwanym PZU S.A. – jako sprzedawcą, faktura VAT nr 5/ZRU/2012, potwierdzenie dokonania przelewu kwoty 38.300 zł przez kupującego na rzecz pozwanego oraz potwierdzenie wydania samochodu w dniu 22 lutego 2012 r.
3. Sporządzając apelację lub opinię należy podpisać ją imieniem i nazwiskiem uprawnionej osoby.
 4. W przypadku uznania, że zasadne jest przygotowanie apelacji, zdający nie ma obowiązku określenia wysokości należnej opłaty oraz przyjąć winien, że sądem drugiej instancji jest Sąd Apelacyjny w Warszawie Wydział I Cywilny, Pl. Krasińskich 2/4/6, 00-207 Warszawa.
 5. Data rozwiązywania zadania powinna wynikać z przedstawionego stanu faktycznego.

Sąd Okręgowy w Warszawie

Wydział I Cywilny

Al. Solidarności 127, 00-898 Warszawa

Powód: **Jerzy Krakowski**
zam. ul. Fredry 6/3, 61-701 Poznań,
reprezentowany przez adw. Czesława Nogaję,
61-803 Poznań, ul. Święty Marcin 12/5

Pozwany: **Powszechny Zakład Ubezpieczeń Spółka Akcyjna**
z siedzibą w Warszawie, Al. Solidarności 24,
00-133 Warszawa

w.p.s. 119.987 zł

POZEW O WYDANIE RZECZY

W imieniu powoda, powołując się na pełnomocnictwo, które załączam, wnoszę o:

1. nakazanie pozwanemu, aby wydał powodowi samochód marki Nissan Pathfinder o numerze rejestracyjnym PO 333 JB i numerze VIN VSKJVR51U1234567 (poprzednio: VIN VSKJVR51U0000001);
2. zasądzenie od pozwanego na rzecz powoda kosztów procesu w kwocie 9.617 zł, w tym 3.600 zł tytułem kosztów zastępstwa procesowego oraz 17 zł tytułem opłaty skarbowej od pełnomocnictwa;
3. rozpoznanie sprawy również pod nieobecność powoda lub jego pełnomocnika;
4. wydanie wyroku zaocznego w przypadku zaistnienia przesłanek wskazanych w art. 339 k.p.c.

Uzasadnienie

W dniu 21 lutego 2008 roku powód nabył od Marka Kalety, prowadzącego działalność gospodarczą pod firmą P.H.U. „AUTO – SALON” w Łodzi przy ul. Włókniarzy 144, zarejestrowany na terenie Rzeczypospolitej Polskiej samochód marki Nissan Pathfinder, rok produkcji 2006, pojemność 2488 cm³, diesel, o numerze VIN nr VSKJVR51U0000001 za kwotę 119.987 zł.

Dowód:

1. umowa kupna – sprzedaży z dnia 21.02.2008 r.,
2. potwierdzenie dokonania przelewu przez powoda na kwotę 119.987 zł.

Przed zakupem przedmiotowego pojazdu powód w dniu 16 lutego 2008 roku, w celu sprawdzenia stanu technicznego pojazdu, zlecił opinię rzeczoznawcy motoryzacyjnemu Polskiego Związku Motoryzacyjnego Lesławowi Banachowi oraz niezależnie od tego dodatkowo dokonanie przeglądu w salonie dealera samochodów marki Nissan przy ul. Brzezińskiej 78 w Łodzi. Przegląd nie wykazał żadnych nieprawidłowości w pojeździe, w tym nie stwierdzono sfalszowania numerów samochodu (umieszczonych na silniku i nadwoziu samochodu), co również potwierdził rzeczoznawca uczestniczący w przeglądzie.

Dowód: zeznania świadka Lesława Banacha, zam. ul. Kościuszki 6/21, 62-061 Łódź.

Przedmiotowy samochód zarejestrowano w Wydziale Komunikacji Urzędu Miasta Poznania w dniu 22 lutego 2008 r., nadano mu numer rejestracyjny PO333JB i wydano powodowi dowód rejestracyjny seria BAD 0760011 oraz kartę pojazdu AAA 7829111. Przy zarejestrowaniu samochodu powód przedstawił wszelkie konieczne dokumenty przewidziane w ustawie - Prawo o ruchu drogowym.

W dniu 29 marca 2011 r., to jest już ponad trzy lata od czasu nabycia spornego samochodu, funkcjonariusze Komisariatu Policji Poznań - Wilda w Poznaniu, w ramach prowadzonego postępowania przygotowawczego w sprawie Prokuratury Rejonowej Poznań Wilda w Poznaniu, sygn. akt 2 Ds. 1207/11/18, odebrali ten pojazd powodowi i dokonali jego zabezpieczenia ze względu na podejrzenie, iż jest on samochodem poszukiwanym przez niemiecką policję. W toku dochodzenia, na podstawie opinii biegłych ustalono, iż oryginalny numer ramy przedmiotowego samochodu to VIN VSKJVR51U1234567, a nie VIN VSKJVR51U0000001. Ustalono też, że samochód ten został skradziony Wojciechowi Rygielskiemu w dniu 9 stycznia 2008 r. w Żukowie w Polsce.

Nabywając przedmiotowy samochód w dniu 21 lutego 2008 r., powód był w dobrej wierze. Przedstawiono mu dokumenty pojazdu, z którymi się zapoznał, a nadto kupił samochód od przedsiębiorcy profesjonalnie zajmującego się sprzedażą samochodów. Po dokonaniu przeglądu technicznego pojazdu, zapoznaniu się z umową kupna - sprzedaży pomiędzy poprzednim właścicielem a przedsiębiorcą, a także dokumentami rejestracyjnymi, powód miał prawo zakładać, że samochód, który kupuje, pochodzi z pewnego źródła. Korzysta nadto z domniemania dobrej wiary, ustanowionego w art. 7 k.c.

O fakcie, że przedmiotowy samochód może pochodzić z kradzieży, powód dowiedział się dopiero w dniu 29 marca 2011 r., kiedy funkcjonariusze Policji dokonali zabezpieczenia pojazdu. Następnie powód był przesłuchiwany w toku śledztwa prowadzonego

w Prokuraturze Rejonowej Poznań Wilda w Poznaniu. Dnia 29 sierpnia 2011 r. dochodzenie w tej sprawie, tj. paserstwa przedmiotowego samochodu, zostało umorzone ze względu na brak znamion czynu zabronionego, tj. na podstawie art. 17 § 1 pkt 2 k.p.k. Po uprawomocnieniu się postanowienia o umorzeniu dochodzenia, prokurator Prokuratury Rejonowej Poznań Wilda w Poznaniu, postanowieniem z dnia 8 września 2011 r. zwrócił pojazd PZU S.A. tj. pozwanemu w niniejszej sprawie.

Dowód: postanowienie o umorzeniu dochodzenia z dnia 29 sierpnia 2011 r.

Od momentu kradzieży przedmiotowego samochodu Wojciechowi Rygielskiemu, tj. od dnia 9 stycznia 2008 r., upłynęły ponad 3 lata. Powód nabył samochód w dniu 21 lutego 2008 r. i do dnia 29 marca 2011 r. (dzień dokonania zabezpieczenia przedmiotowego samochodu przez funkcjonariuszy Policji) nieprzerwanie go posiadał.

W niniejszej sprawie powód nie tylko nabył przedmiotowy samochód w dobrej wierze, ale i posiadał go nieprzerwanie przez okres ponad trzech lat, zachowując dobrą wiarę. Stan taki trwał aż do momentu uzyskania przez powoda informacji o podejrzeniu, że samochód może pochodzić z kradzieży. Do tego momentu upłynęły ponad trzy lata - przez co spełnione zostały przesłanki z art. 169 k.c. Powód jest zatem właścicielem objętego sporem pojazdu.

Ze względu na powyższe, powód jako właściciel pojazdu, pismem z dnia 28 października 2011 r., doręczonym pozwanemu w dniu 3 listopada 2011 r., wezwał pozwanego do jego wydania w terminie 7 dni od otrzymania wezwania. Natomiast pozwany, w odpowiedzi na ww. pismo, w korespondencji skierowanej do powoda w dniu 3 listopada 2011 r. oświadczył, że nie znajduje podstaw do wydania powodowi pojazdu, gdyż to on zgodnie z umową zawartą z Wojciechem Rygielskim w dniu 15 lutego 2008 r. jest jego właścicielem.

Dowód: wezwanie do wydania pojazdu z dnia 28 października 2011 r., pismo pozwanego z dnia 3 listopada 2011 r.

W tym stanie rzeczy, pozew jest konieczny i uzasadniony.

Pełnomocnik powoda
adw. Czesław Nogaj
(podpis)

Załączniki:

1. pełnomocnictwo wraz z dowodem uiszczenia opłaty skarbowej,
2. dowód uiszczenia opłaty sądowej od pozwu w kwocie 6.000 zł,
3. umowa kupna-sprzedaży z dnia 21 lutego 2008 r.,
4. potwierdzenie dokonania przelewu przez powoda na kwotę 119.987 zł,
5. postanowienie o umorzeniu dochodzenia z dnia 29 sierpnia 2011 r.,
6. wezwanie do wydania pojazdu z dnia 28 października 2011 r.,
7. pismo pozwanego z dnia 3 listopada 2011 r. skierowane do powoda,
8. odpis pozwu wraz z załącznikami.

Poznań, dnia 3 stycznia 2012 r.

Pełnomocnictwo

Niniejszym ustanawiam adwokata Czesława Nogaja z Kancelarii Adwokackiej 61-803 Poznań, ul. Święty Marcin 12/5, moim pełnomocnikiem w sprawie dotyczącej samochodu marki Nissan Pathfinder o numerze rejestracyjnym PO333JB przeciwko Powszechny Zakład Ubezpieczeń S.A. z siedzibą w Warszawie w zakresie art. 91 k.p.c.

Jerzy Krakowski
(podpis)

Komisariat Policji Poznań Wilda

POSTANOWIENIE O UMORZENIU DOCHODZENIA

na podstawie art. 17 § 1 pkt 2 k.p.k., 322 k.p.k.
mł. asp. Piotr Radoń z WDS KP Poznań Wilda
(stopień, imię i nazwisko)

29 sierpnia 2011 r.

w sprawie: paserstwa samochodu marki Nissan Pathfinder nr VIN VSKJVR51U0000001 o numerze rejestracyjnym PO 333 JB, tj. o czyn z art. 291 § 1 kk

(dokładne określenie i kwalifikacja prawna czynu (ów) będącego przedmiotem postępowania)

przeciwko podejrzanemu(ej)
(wypełnić, jeżeli w sprawie występuje - imię, nazwisko, opis i kwalifikacja prawna zarzucanego czynu)

postanowił

umorzyć dochodzenie w sprawie paserstwa samochodu marki Nissan Pathfinder nr VIN-VSKJVR51U0000001 o numerze rejestracyjnym PO 333 JB, tj. o czyn z art. 291 § 1 kk wobec braku znamion czynu zabronionego.

Uzasadnienie

W dniu 29 marca 2011 r. funkcjonariusze KP Poznań Wilda odebrali od Jerzego Krakowskiego samochód marki Nissan Pathfinder nr VIN - VSKJVR51U0000001 o numerze rejestracyjnym PO 333 JB wraz z dokumentami, celem zabezpieczenia jako dowodu rzeczowego w sprawie. W trakcie przesłuchania Jerzy Krakowski zeznał, iż samochód ten zakupił w dniu 21 lutego 2008 r. w Łodzi od Marka Kalety prowadzącego działalność gospodarczą pod firmą P.H.U. „AUTO - SALON” za kwotę 119 987 zł. Kwota ta została przelana na konto bankowe Marka Kalety. Z ustaleń niemieckiej policji wynika, że pojazd o ww. numerach VIN został skradziony w okresie 26/29 czerwca 2010r. w miejscowości Stendal (Niemcy). W sprawie tej powołano biegłego z zakresu badań mechanoskopijnych, który w wydanej opinii stwierdził, iż nr VIN - VSKJVR51U0000001 w samochodzie powoda jest fałszywy i ustalił prawdziwy nr VIN - VSKJVR51U1234567, który identyfikuje inny samochód, który został skradziony w Żukowie w Polsce w dniu 9 stycznia 2008 r., tj. samochód nr rej. GPA42NN. Fakt kradzieży zgłoszony był w dniu 9 stycznia 2008r. RSD-38/08, Ds.17/08, a sprawa została umorzona w dniu 24 stycznia 2008 r. wobec niewykrycia sprawców przestępstwa. Powołany w sprawie biegły z zakresu badań pisma w wydanej przez siebie opinii stwierdził, iż przy sprzedaży samochodu w dniu 21 lutego 2008 r. wydano kupującemu Jerzemu Krakowskiemu oryginalny dowód rejestracyjny. Biegły ustalił natomiast, że niektóre zapisy dokumentów stanowiących podstawę wcześniejszej rejestracji okazały się fałszywe. Mając na uwadze powyższe ustalenia, należy jednoznacznie stwierdzić, iż Jerzy Krakowski nie ma nic wspólnego z paserstwem ww. samochodu.

Wobec powyższego postanowiono jak w sentencji.

mł. asp. Piotr Radoń
(podpis policjanta)

2Ds - 1207/11/18

Jan Madej Prokurator Prokuratury Rejonowej Poznań Wilda w Poznaniu po zapoznaniu się w dniu 29 sierpnia 2011 r. z aktami sprawy RSD - 387/11 na podstawie art. 305 § 3 i art. 325e § 3 k.p.k. zatwierdzam powyższe postanowienie o umorzeniu dochodzenia.

Jan Madej (podpis)

Czesław Nogaj
Adwokat
ul. Święty Marcin 12/5
61-803 Poznań

Poznań, dnia 28 października 2011 r.

PZU S.A.
Centrum Likwidacji Szkód w Gdańsku
ul. Portowa 100
80-557 Gdańsk

WEZWANIE DO WYDANIA POJAZDU

W imieniu mojego mocodawcy Jerzego Krakowskiego, zam. ul. Fredry 6/3, 61-701 Poznań, pełnomocnictwo do wglądu w załączeniu, na podstawie art. 222 § 1 k.c. wzywam Państwa do wydania właścicielowi Jerzemu Krakowskiemu samochodu osobowego marki Nissan Pathfinder o numerze rejestracyjnym PO 333 JB i nr VIN VSKJWVR51U1234567 (poprzednio: VIN VSKJWVR51U0000001) w terminie 7 dni od otrzymania niniejszego wezwania.

W razie niemożności wydania ww. pojazdu mojemu mocodawcy w wyżej określonym terminie, proszę o zajęcie stanowiska, czy PZU S.A. Centrum Likwidacji Szkód w Gdańsku rości sobie w stosunku do ww. pojazdu jakiekolwiek prawa (w tym prawo własności) na podstawie umowy przeniesienia własności pojazdu z dnia 15 lutego 2008 r., zawartej pomiędzy Wojciechem Rygielskim a PZU S.A. Centrum Likwidacji Szkód w Gdańsku?

Adwokat Czesław Nogaj
(podpis)

zał.: pełnomocnictwo z dnia 14 kwietnia 2011 r.

PZU S.A.
Centrum Likwidacji Szkód w Gdańsku
ul. Portowa 100
80-557 Gdańsk

Gdańsk, dnia 3 listopada 2011 r.

adw. Czesław Nogaj
ul. Święty Marcin 12/5
61-803 Poznań
pełnomocnik J. Krakowskiego

W odpowiedzi na Pana pismo z dnia 28 października 2011 r., doręczone w dniu 3 listopada 2011 r., oświadczamy, że brak jest podstaw do wydania przedmiotowego pojazdu, gdyż jego właścicielem jest PZU S.A. na podstawie umowy przeniesienia własności pojazdu z dnia 15 lutego 2008 r. zawartej pomiędzy Wojciechem Rygielskim a PZU S.A. Centrum Likwidacji Szkód w Gdańsku – jako ubezpieczycielem w związku z wypłatą odszkodowania z tytułu utraty tego pojazdu w wyniku kradzieży.

Mateusz Kowalski
Kierownik ds. likwidacji szkód komunikacyjnych
(podpis)

Sąd Okręgowy w Warszawie

Wydział I Cywilny

Powód: Jerzy Krakowski
reprezentowany przez
adwokata Czesława Nogaja

Pozwany: PZU S.A. w Warszawie
reprezentowany przez
radcę prawnego Martę Barską
Adres dla doręczeń: PZU S.A. Oddział w Warszawie,
ul. Chopina 1, 00-950 Warszawa

sygn. akt I C 6/12

Odpowiedź na pozew

W imieniu pozwanego, którego pełnomocnictwo załączam, nie uznaję powództwa i wnoszę o:

1. oddalenie powództwa w całości,
2. zasądzenie od powoda na rzecz pozwanego kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych wraz z opłatą skarbową od pełnomocnictwa,
3. przeprowadzenie dowodu z zeznań świadka Wojciecha Rygielskiego zam. 83-330 Żukowo ul. Gdyńska 17, na okoliczność: zawarcia przez Wojciecha Rygielskiego umowy ubezpieczenia autocasco z pozwanym, zgłoszenia szkody kradzieżowej, przeprowadzenia przez pozwanego postępowania likwidacyjnego z ubezpieczenia autocasco, zawarcia umowy przeniesienia prawa własności pojazdu na rzecz PZU SA i wypłaty odszkodowania za kradzież pojazdu.

UZASADNIENIE

Pozwany udzielał ochrony ubezpieczeniowej w ramach zawartej umowy dobrowolnego ubezpieczenia autocasco Wojciechowi Rygielskiemu, właścicielowi samochodu marki Nissan Pathfinder nr rej. GPA42NN nr VIN VSKJWVR51U1234567. Umowa została zawarta na okres od dnia 27 maja 2007 r. do dnia 26 maja 2008 r.

W dniu 9 stycznia 2008 r. samochód został skradziony, a poszkodowany Wojciech Rygielski zgłosił szkodę pozwanemu. Szkoda została rejestrowana pod numerem INS 1700150851. Pozwany przeprowadził postępowanie likwidacyjne w tej sprawie.

W wyniku dokonanych ustaleń, pozwany przyjął odpowiedzialność za szkodę w ramach zawartej umowy ubezpieczenia autocasco i wypłacił poszkodowanemu Wojciechowi Rygielskiemu odszkodowanie w kwocie 105.800 zł., zgodnie z zawartą umową ubezpieczenia oraz ogólnymi warunkami ubezpieczenia autocasco.

W związku z wypłatą odszkodowania, Wojciech Rygielski zawarł z pozwanym w dniu 15 lutego 2008r. umowę przeniesienia prawa własności pojazdu marki Nissan Pathfinder nr rej. GPA 42NN nr VIN VSKJWVR51U1234567, na rzecz PZU S.A. Po wypłacie odszkodowania pozwany stał się właścicielem pojazdu.

Po odnalezieniu pojazdu Prokurator Prokuratury Rejonowej Poznań – Wilda postanowieniem z dnia 8 września 2011 r. w przedmiocie dowodów rzeczowych po umorzeniu dochodzenia, wydał decyzję o zwrocie uprawnionemu, tj. właścicielowi pojazdu PZU S.A. - CLS w Gdańsku, samochodu osobowego marki Nissan Pathfinder wraz z kluczykiem.

Mając powyższe na uwadze, należy uznać żądanie pozwu za całkowicie bezzasadne i podlegające oddaleniu.

W tym stanie rzeczy wnoszę jak na wstępie.

radca prawny Marta Barska
(podpis)

Załączniki:

1. Pełnomocnictwo procesowe.
2. Dowód opłaty skarbowej od pełnomocnictwa.
3. Dowód nadania pisma do pełnomocnika powoda.

Pełnomocnictwo procesowe z prawem substytucji

nr p / 093-00-35-01/425/ 2009

udzielone w dniu 10 marca 2009 r. przez Powszechny Zakład Ubezpieczeń Spółka Akcyjna z siedzibą w Warszawie, przy Al. Solidarności 24, wpisany do Krajowego Rejestru Sądowego pod nr KRS 0000007365, o numerze NIP 526-025-10-49, w którego imieniu działają:

Prezes Zarządu oraz

Członek Zarządu

zwany dalej Mocodawcą

dla

Marty Barskiej

radcy prawnego

zwanej dalej Pełnomocnikiem

§1.

Mocodawca udziela Pełnomocnikowi umocowania do reprezentowania Powszechnego Zakładu Ubezpieczeń Spółka Akcyjna przed Sądem Najwyższym, sądami powszechnymi, sądami administracyjnymi, sądami polubownymi, organami prowadzącymi postępowania karne (w granicach dopuszczonych przepisami prawa), organami egzekucyjnymi sądowymi i administracyjnymi oraz innymi organami administracji publicznej, we wszystkich sprawach dotyczących Mocodawcy, we wszystkich instancjach.

§2.

Pełnomocnik może udzielać i odwoływać dalsze pełnomocnictwa dla Mocodawcy.

Prezes Zarządu PZU S.A.
(podpis)

Członek Zarządu PZU S.A.
(podpis)

Potwierdzam za zgodność z oryginałem
radca prawny
Marta Barska

PROTOKÓŁ

Dnia 5 lipca 2012 r.

Sąd Okręgowy w Warszawie Wydział I Cywilny
w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Ewa Kownacka

Protokolant: sekretarz sądowy Irena Pałka

na rozprawie rozpoznał sprawę z powództwa Jerzego Krakowskiego
przeciwko Powszechnemu Zakładowi Ubezpieczeń S.A. z siedzibą w Warszawie
o wydanie

- rozprawę rozpoczęto o godzinie: 13.35,
- po wywołaniu sprawy stawili się: w imieniu powoda adwokat Czesław Nogaj, w imieniu pozwanego radca prawny Marta Barska, świadek Lesław Banach osobiście.

Pełnomocnik powoda podtrzymuje powództwo. Wnosi o ograniczenie przewodu sądowego do przesłuchania świadka Lesława Banacha.

Pełnomocnik pozwanego podtrzymuje dotychczasowe stanowisko. Oświadcza, że pozwany nie jest już właścicielem samochodu, gdyż zbył go i wydał nabywcy w dniu 22 lutego 2012 r. i w związku z tym podnosi zarzut braku legitymacji biernej.

Pełnomocnik powoda podnosi, że zbycie przedmiotu sporu w trakcie procesu nie ma wpływu na postępowanie. Nie kwestionuje natomiast faktu, że w wyniku przeprowadzonej procedury likwidacyjnej z autocasco, doszło do przewłaszczenia przedmiotowego samochodu na pozwaną.

Sąd postanowił dopuścić dowód z zeznań świadka Lesława Banacha na okoliczność zapoznania się z dokumentacją pojazdu oraz sprawdzenia pojazdu u autoryzowanego diler.

Lesław Banach - dowód osobisty nr AJF 823271, lat 48, mgr inż., niekarany za składanie fałszywych zeznań, obcy, pouczony o treści art. 233 k.k. Za zgodą pełnomocników stron bez przyrzeczenia zeznaje: Jestem znajomym powoda. Znamy się z samochodowych terenowych rajdów turystycznych i nawigacyjnych, to jest nasze hobby. Jestem też rzeczoznawcą motoryzacyjnym zarejestrowanym w Polskim Związku Motoryzacyjnym i dlatego na prośbę powoda dokonałem oględzin samochodu, który miał zamiar nabyć. Pamiętam okoliczności nabycia Nissana przez powoda. Do nabycia doszło w Łodzi od przedsiębiorcy sprzedającego używane samochody. Ja byłem po ten samochód razem z powodem. Byliśmy zobaczyć ten samochód, jak on wygląda i go ocenić, a przy okazji zdobyć kontakt na serwis, który sprawdzi samochód. Po oględzinach wróciliśmy do Poznania. Potem, gdy powód zlecił badanie samochodu w serwisie, byłem przy tym obecny. Wszystko zostało sprawdzone i wszystko było w porządku. Powód przed zakupem nie miał żadnych zastrzeżeń do stanu prawnego samochodu, samochód był sprawdzany w serwisie.

Na pytanie pełnomocnika pozwanego:

Powód poprosił mnie, bym z nim pojechał zobaczyć samochód. Ja pojechałem jako ekspert. Chodziło o oględziny oraz o umówienie go na serwis. Dodatkowo przeglądu dokonano w salonie dealera samochodów marki Nissan przy ul. Brzezińskiej w Łodzi. Serwis na pewno wystawił fakturę za sprawdzenie samochodu pod względem technicznym i legalności. Nie pamiętam, czy wystawiono jakiś dokument co do stanu technicznego i legalności.

Sąd postanowił:

- 1. rozprawę odroczyć na dzień 6 grudnia 2012 r., godz. 12.30, sala 580, obecnych uznać za powiadomionych o terminie,**
- 2. na termin wezwać świadka Wojciecha Rygielskiego.**

Rozprawę zakończono o godzinie: 13.50.

Przewodnicząca
SSO Ewa Kownacka
(podpis)

Protokolant
sekr. sąd. Irena Pałka
(podpis)

Sąd Okręgowy w Warszawie
Wydział I Cywilny

Powód: Jerzy Krakowski
reprezentowany przez adwokata Czesława Nogaję

Pozwany: PZU S.A. w Warszawie
reprezentowany przez radcę prawnego Martę Barską

sygn. akt I C 6/12

Pismo procesowe pozwanego

W uzupełnieniu stanowiska pozwanego zgłoszonego na rozprawie w dniu 5 lipca 2012 r., w imieniu pozwanego podtrzymuję zarzut braku legitymacji biernej pozwanego w niniejszym procesie.

Pozwany nie jest ani właścicielem, ani posiadaczem pojazdu, którego wydania dochodzi powód w niniejszej sprawie. Na okoliczność tę załączam: dowód sprzedaży pojazdu w dniu 22 lutego 2012 r., tj. umowę kupna – sprzedaży z dnia 22 lutego 2012 r. wraz z dowodem wydania, fakturę VAT 5/ZRU/2012 i potwierdzenie dokonania przelewu.

Jednocześnie nadmieniam, że powód bezzasadnie określił wartość przedmiotu sporu na kwotę 119.987 zł, za jaką kupił samochód przed ponad 4 laty. Powód nie uwzględnił, że przez okres 4 lat samochód był eksploatowany i nastąpiła utrata wartości pojazdu o ok. 20% za każdy rok eksploatacji. Z tych względów wartość przedmiotu sporu podana jest błędnie.

radca prawny Marta Barska
(podpis)

Załączniki:

1. Umowa kupna – sprzedaży z dnia 22 lutego 2012 r. wraz z dowodem wydania, faktura VAT i potwierdzenie dokonania przelewu.
2. Dowód nadania pisma do pełnomocnika powoda.

[prezentata:
Sąd Okręgowy w Warszawie
wpływ: 3 grudnia 2012 r.]

Warszawa, dnia 29 listopada 2012 r.

Sąd Okręgowy w Warszawie
Wydział I Cywilny

Powód: Jerzy Krakowski
reprezentowany przez adw. Czesława Nogaja

Pozwany: Powszechny Zakład Ubezpieczeń Spółka Akcyjna
z siedzibą w Warszawie,
reprezentowana przez r. pr. Martę Barską

sygn. akt I C 6/12

ZMIANA POWÓDZTWA

Działając w imieniu powoda, na podstawie art. 193 § 1 k.p.c. zmieniam dotychczasowe roszczenie w ten sposób, że w miejsce żądania wydania pojazdu marki Nissan Pathfinder o numerze rejestracyjnym PO333JB i numerze VIN VSKJVR51U1234567 (poprzednio: VIN VSKJVR51U0000001) wnoszę o zasądzenie od pozwanego na rzecz powoda:

1. kwoty 119.987 zł wraz z ustawowymi odsetkami liczonymi od dnia 4 listopada 2011 r., do dnia zapłaty,
2. kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych oraz opłaty skarbowej od pełnomocnictwa.

W zakresie postępowania dowodowego, wnoszę o przeprowadzenie dowodu z opinii biegłego sądowego z dziedziny techniki samochodowej i wyceny wartości pojazdów samochodowych, na okoliczność ustalenia:

1. wartości rynkowej pojazdu samochodowego Nissan Pathfinder rok produkcji 2006, pojemność 2488 cm³, diesel, VIN VSKJVR51U1234567 (poprzednio: VIN VSKJVR51U0000001) na dzień 8 września 2011 r.,
2. wynagrodzenia rynkowego za korzystanie z ww. pojazdu samochodowego przez okres od dnia 4 listopada 2011 r. do 22 lutego 2012 r.

UZASADNIENIE

I. Zasadność zmiany powództwa

Powód, pozwem z dnia 3 stycznia 2012 r. domagał się od pozwanego wydania pojazdu marki Nissan Pathfinder o numerze rejestracyjnym PO333JB i numerze VIN VSKJVR51U1234567 (poprzednio: VIN VSKJVR51U0000001). W toku sprawy, już po wniesieniu pozwu, pozwany zbył

ww. pojazd. W takiej sytuacji roszczenie o wydanie rzeczy stało się bezprzedmiotowe, co uzasadnia zmianę niniejszego powództwa.

II. Odszkodowanie i wynagrodzenie za bezumowne korzystanie z rzeczy

Wobec zmiany sytuacji, powód w miejsce wydania pojazdu Nissan Pathfinder, żąda zapłaty odszkodowania odpowiadającego wartości rynkowej ww. pojazdu, oszacowanej na dzień 8 września 2011 r. oraz wynagrodzenia za bezumowne korzystanie z przedmiotowego pojazdu. Pozwany był zobowiązany do wydania rzeczy. O fakcie, że stanowiący przedmiot sporu pojazd - Nissan Pathfinder - nie jest jego własnością pozwany dowiedział się w dniu 3 listopada 2011 r. (data doręczenia pozwanemu wezwania do wydania pojazdu, pismo pozwanego z dnia 3 listopada 2011 r. skierowane do powoda). Mimo świadomości istnienia roszczeń powoda do pojazdu Nissan Pathfinder, o czym świadczy fakt odebrania wezwania do wydania pojazdu i złożenia odpowiedzi na wezwanie, wiedzy na temat wytoczenia przez powoda powództwa oraz udziału pozwanego w procesie, pozwany dokonał sprzedaży przedmiotowego pojazdu osobie trzeciej.

Zgodnie z dyspozycją art. 475 § 2 k.c., jeżeli rzecz będąca przedmiotem świadczenia została zbyta, utracona lub uszkodzona, dłużnik obowiązany jest wydać wszystko, co uzyskał w zamian za tę rzecz albo jako naprawienie szkody. Jeżeli niemożliwość świadczenia jest następstwem okoliczności, za które dłużnik ponosi odpowiedzialność, jest on obowiązany, na zasadach ogólnych uregulowanych w art. 471 k.c. i następnych do naprawienia wierzycielowi szkody będącej następstwem niewykonania zobowiązania.

Pozwany był zobowiązany do wydania pojazdu Nissan Pathfinder powodowi. Był świadomy istnienia zobowiązania od dnia 3 listopada 2011 r., co wykazano powyżej. Mimo to sprzedał osobie trzeciej rzecz, którą miał obowiązek wydać powodowi. W związku z faktem, że rzecz będąca przedmiotem świadczenia została zbyta przez pozwanego, powodowi należy się odszkodowanie za niewykonanie zobowiązania przez pozwanego.

Ponadto, powodowi, zgodnie z art. 224 § 2 k.c., należy się wynagrodzenie za bezumowne korzystanie z rzeczy przez pozwanego za okres od 4 listopada 2011 r. do 22 lutego 2012 r., tj. za okres, w którym pozwany posiadał pojazd w złej wierze do momentu sprzedaży pojazdu. Z reguły chwilą, w której posiadacz dowiaduje się o wytoczeniu przeciwko niemu powództwa, jest doręczenie pozwu. Jeżeli jednak posiadacz powziął w inny sposób wiadomość o wystąpieniu z takim powództwem, pociąga to także za sobą skutek określony w art. 224 § 2 k.c. Należy więc przyjąć, że pozwany posiadał pojazd w złej wierze od daty powzięcia informacji o roszczeniach powoda, tj. w realiach sprawy – od daty doręczenia pozwanemu wezwania do wydania pojazdu, tj. od 3 listopada 2011 r.

III. Wysokość odszkodowania i wynagrodzenia

Pozwany zbył pojazd Nissan Pathfinder osobie trzeciej za kwotę 38.300 zł brutto, która to cena jest znacznie zaniżona. W związku z powyższym zachodzi konieczność przeprowadzenia dowodu

z opinii biegłego sądowego, na podstawie której możliwym będzie określenie wartości rynkowej pojazdu Nissan Pathfinder.

IV. Termin

Powód domaga się zapłaty odszkodowania odpowiadającego wartości rynkowej pojazdu Nissan Pathfinder, oszacowanej na dzień 8 września 2011 r. (zwrot samochodu wynikający z wydania przez prokuratora postanowienia z dnia 8 września 2011 r. w tym przedmiocie) wraz z ustawowymi odsetkami od tej kwoty liczonymi od dnia 4 listopada 2011 r. oraz wypłaty wynagrodzenia za bezumowne korzystanie z przedmiotowego pojazdu za okres od 4 listopada 2011 r. do 22 lutego 2012 r. Powód łącznie domaga się zapłaty od pozwanego kwoty 119.987 zł, która to kwota stanowiła pierwotną wartość sporu. Aby wskazać faktyczną wartość odszkodowania oraz wynagrodzenia za bezumowne korzystanie z rzeczy należne powodowi, które to wartości odpowiadałyby wartościom rynkowym, koniecznym jest powołanie biegłego sądowego, który powyższe wartości wskaże.

Dowód: opinia biegłego sądowego

Jako datę obliczenia wartości rynkowej pojazdu Nissan Pathfinder powód wskazuje dzień 8 września 2011 r., tj. dzień, w którym pozwany stał się posiadaczem pojazdu na podstawie postanowienia Prokuratora wydanego w tej dacie. Powód żąda odsetek liczonych od dnia 4 listopada 2011 r., tj. od dnia następującego po dniu, w którym pozwany powziął informację, że właścicielem pojazdu jest powód.

Powód żąda wynagrodzenia za bezumowne korzystanie z pojazdu od dnia następującego po dniu, w którym doręczono pozwanemu wezwanie do wydania pojazdu, albowiem zgodnie z przepisem art. 224 § 2 k.c., od tego dnia pozwany posiadał ww. pojazd w złej wierze. Końcową datą naliczania wynagrodzenia jest data sprzedaży samochodu widniejąca na fakturze VAT, tj. 22 lutego 2012 r.

Odnosząc się do zarzutu braku legitymacji biernej, podniesionego przez pozwanego w piśmie procesowym z dnia 9 lipca 2012 r. (doręczono w dniu 13 lipca 2012 r.) stwierdzić należy, iż podniesiony zarzut jest całkowicie chybiony i nie znajduje oparcia w przepisach prawa. Zgodnie z dyspozycją art. 192 pkt 3 k.p.c., zbycie w toku sprawy rzeczy lub prawa, objętych sporem, nie ma wpływu na dalszy bieg sprawy. Z treści tego przepisu wynika, że zbycie w toku sprawy rzeczy lub prawa nie jest zabronione. Przepis ten jednak ma na celu ochronę drugiej strony przed ujemnymi skutkami takich czynności prawnych. Ochrona polega właśnie na tym, że zbywca jest nadal traktowany jako strona legitymowana w sprawie. Pozwany ma więc legitymację bierną do występowania w niniejszej sprawie.

Mając na uwadze powyższe, wnoszę jak na wstępie.

Adwokat Czesław Nogaj
(podpis)

Załącznik:

dowód nadania pisma do pełnomocnika pozwanej.

PROTOKÓŁ

Dnia 6 grudnia 2012 r.

Sąd Okręgowy w Warszawie Wydział I Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Ewa Kownacka

Protokolant: sekretarz sądowy Irena Pałka

na rozprawie rozpoznał sprawę

z powództwa Jerzego Krakowskiego

przeciwko Powszechnemu Zakładowi Ubezpieczeń S.A. z siedzibą w Warszawie

o zapłatę

- rozprawę rozpoczęto o godzinie: 14.00,

- po wywołaniu sprawy stawili się: w imieniu powoda adwokat Czesław Nogaj, w imieniu pozwanego radca prawny Marta Barska; nie stawiał się świadek Wojciech Rygielski.

Przewodnicząca stwierdza, że w aktach znajduje się pismo powoda z dnia 29 listopada 2012 r. zmieniające powództwo.

Pełnomocnik powoda wnosi o oddalenie wniosku o przesłuchanie świadka Wojciecha Rygielskiego, gdyż powód nie zaprzecza okolicznościom, odnośnie których dowód ten został zgłoszony. Jednocześnie podtrzymuje stanowisko zawarte w piśmie z dnia 29 listopada 2012 r.

Pełnomocnik pozwanego wnosi o oddalenie powództwa, wobec uznania okoliczności, na które miał zeznawać świadek, cofa wniosek o przesłuchanie świadka Wojciecha Rygielskiego. Oświadcza, że co do pisma pełnomocnika powoda, to nie może zająć stanowiska, gdyż pismo wpłynęło do jego kancelarii w dniu dzisiejszym. Wnosi o udzielenie terminu na ustosunkowanie się do treści pisma z dnia 29 listopada 2012 r. i zmiany żądania, a także zgłoszonych wniosków dowodowych.

Pełnomocnik powoda wnosi o dopuszczenie dowodu z opinii biegłego.

Z ostrożności procesowej pełnomocnik pozwanego podnosi, że samochód był eksploatowany przez powoda w sposób ponadstandardowy. Pełnomocnik powoda przyznaje, że powód czasami brał udział w terenowych rajdach turystycznych i nawigacyjnych, lecz nie ma to istotnego wpływu na zużycie samochodu i obniżenie jego wartości.

Sąd postanowił:

- 1. rozprawę odroczyć bez terminu;**
- 2. udzielić pełnomocnikowi pozwanego miesięcznego terminu na zajęcie stanowiska wobec treści pisma z dnia 29 listopada 2012 r. i zmiany żądania oraz co do zgłoszonych wniosków dowodowych.**

Rozprawę zakończono o godzinie: 14.20.

Przewodnicząca
SSO Ewa Kownacka
(podpis)

Protokolant
sekr. sąd. Irena Pałka
(podpis)

Sąd Okręgowy w Warszawie

Wydział I Cywilny

Powód: Jerzy Krakowski
reprezentowany przez adwokata Czesława Nogaja

Pozwany: PZU S.A. w Warszawie
reprezentowany przez radcę prawnego Martę Barską

sygn. akt I C 6/12

Pismo procesowe pozwanego

W odpowiedzi na pismo powoda z dnia 29 listopada 2012 r., w imieniu pozwanego podtrzymuję dotychczasowe stanowisko i wnoszę o oddalenie powództwa w całości i zasądzenie kosztów procesu według norm przepisanych.

Jednocześnie podnoszę, że zarzut braku legitymacji biernej pozwanego w niniejszym procesie jest zasadny, gdyż obecnie pozwany nie jest właścicielem, ani posiadaczem pojazdu. Ponadto dopiero pismem Prokuratora Prokuratury Rejonowej w Poznaniu z dnia 21 grudnia 2011 r., doręczonym w dniu 22 grudnia 2011 r., pozwany został wezwany jako uprawniony do odbioru pojazdu.

Wobec zmiany roszczenia i żądania przez powoda zasądzenia kwoty 119.987 zł przyłączam się do wniosku dowodowego powoda zawartego w ww. piśmie, w zakresie przeprowadzenia dowodu z opinii biegłego sądowego z zakresu ruchu drogowego, techniki samochodowej i wyceny pojazdów celem ustalenia wartości pojazdu na dzień 22 lutego 2012 r. z uwzględnieniem, że był to samochód pochodzący z kradzieży, miał przebite numery seryjne, nie posiadał cech pojazdu producenta auta i posiadał oryginalny dowód rejestracyjny, przy czym niektóre zapisy dokumentów stanowiących podstawę wcześniejszej rejestracji okazały się fałszywe oraz był eksploatowany przez powoda przez 4 lata, w tym na rajdy samochodowe, a więc w sposób ponadstandardowy.

Z tych względów podnoszę, że żądanie powoda o zasądzenie kwoty 119.987 zł, za jaką kupił samochód przed ponad 4 laty, jest bezzasadne. Jednocześnie wnoszę o oddalenie wniosku powoda o ustalenie wynagrodzenia rynkowego za korzystanie z ww. pojazdu przez okres od dnia 4 listopada 2011 r. do dnia 22 lutego 2012 r. W ocenie pozwanego wniosek ten jest bezprzedmiotowy. Żądanie zapłaty odszkodowania tytułem wynagrodzenia za bezumowne korzystanie z pojazdu jest całkowicie bezzasadne. Pojazd został pozwanemu, jako uprawnionemu, zwrócony na mocy postanowienia Prokuratora Prokuratury Rejonowej w Poznaniu w przedmiocie zwrotu dowodów rzeczowych, jako konsekwencja umorzenia postępowania w sprawie. Pozwany nie był posiadaczem w złej wierze. Pozwany był właścicielem pojazdu i nie korzystał z niego bezumownie. Ponadto w dniu 4 listopada 2011 r. pozwany nie był w posiadaniu pojazdu.

W tej sytuacji powództwo o zasądzenie wynagrodzenia rynkowego za korzystanie z ww. pojazdu winno ulec oddaleniu.

radca prawny Marta Barska
(podpis)

Załączniki:

1. odpis postanowienia Sądu Rejonowego Poznań - Nowe Miasto i Wilda w Poznaniu z dnia 20 grudnia 2011 r.,
2. odpis wezwania Prokuratury Rejonowej Poznań – Wilda z dnia 21 grudnia 2011 r. do odbioru samochodu,
3. odpis postanowienia Prokuratury Rejonowej Poznań – Wilda z dnia 8 września 2011 r.,
4. dowód nadania pisma do pełnomocnika powoda.

2 Ds. 1207/11/18

PZU S.A.
Centrum Likwidacji Szkód w Gdańsku
ul. Portowa 100
80-557 Gdańsk

Dotyczy: szkody komunikacyjnej nr PL2007010902811 (odzysk po kradzieży)

W związku z uprawomocnieniem się postanowienia Prokuratury Rejonowej Poznań-Wilda w Poznaniu z dnia 8 września 2011 r. w przedmiocie dowodów rzeczowych, sygn. Ds.1207/11/18, co nastąpiło z dniem wydania postanowienia Sądu Rejonowego Poznań-Nowe Miasto i Wilda w Poznaniu z dnia 20 grudnia 2011 r., sygn. IV Kp 613/11,

w z y w a m

do odebrania dowodu rzeczowego w postaci samochodu osobowego marki Nissan Pathfinder o nr VIN VSKJVR51U1234567 wraz z kluczykiem (pilota z logo „Nissan”) i dokumentami.

Wyżej wymienione dowody rzeczowe znajdują się w AUTO – PLAC, ul. Leśna 24, 64 - 330 Opalenica.

Jednocześnie informuję, że Prokuratura Rejonowa Poznań - Wilda w Poznaniu pokrywa koszty magazynowania do dnia otrzymania niniejszego wezwania.

Prokurator Prokuratury Rejonowej
Jan Madej
(podpis)

W załączeniu:

- odpis postanowienia Prokuratora Rejonowego Poznań - Wilda w Poznaniu w przedmiocie dowodów rzeczowych z dnia 8 września 2011 r.,
- odpis postanowienia Sądu Rejonowego Poznań Nowe Miasto i Wilda w Poznaniu z dnia 20 grudnia 2011 r. w sprawie VI Kp 613/11.

Informacja dla zdającego:

Niniejsze wezwanie doręczono pozwanemu w dniu 22 grudnia 2011 r.

2 Ds. 1207/11/18

POSTANOWIENIE

w przedmiocie dowodów rzeczowych po umorzeniu dochodzenia

Jan Madej - prokurator Prokuratury Rejonowej Poznań - Wilda w Poznaniu w sprawie paserstwa samochodu osobowego marki Nissan Pathfinder o nr rej. PO 333 JB i nr VIN VSKJVVWR51U0000001, tj. o przestępstwo z art. 291 § 1 kk po zapoznaniu się z postanowieniem z dnia 29 sierpnia 2011 r. o umorzeniu dochodzenia oraz aktami sprawy

na podstawie art. 323 § 1 kpk oraz art. 326 § 1 kpk

postanowił:

1. dowody rzeczowe w postaci:
 - 1) samochodu osobowego marki Nissan Pathfinder o nr VIN VSKJVVWR51U1234567 wraz z kluczykiem (pilotem z logo „Nissan”) oraz jego dokumentami - zwrócić uprawnionemu, tj. PZU S A Centrum Likwidacji Szkód w Gdańsku,
 - 2) potwierdzenie dokonania przelewu w dniu 21 lutego 2008 r. przez Jerzego Krakowskiego na rachunek bankowy sprzedawcy Marka Kalety kwoty 119.987 zł - zwrócić uprawnionemu, tj. Jerzemu Krakowskiemu,
2. wstrzymać wykonanie postanowienia w pkt 1. do czasu jego uprawomocnienia.

Prokurator Prokuratury Rejonowej
Jan Madej
(podpis)

Pouczenie:

Na podstawie art. 236 i 465 § 2 kpk na powyższe postanowienie przysługuje osobom, których prawa zostały naruszone, zażalenie do sądu właściwego do rozpoznania sprawy. Zażalenie wnosi się w terminie 7 dni od daty dręczenia odpisu postanowienia.

POSTANOWIENIE

Dnia 20 grudnia 2011 r.

Sąd Rejonowy Poznań - Nowe Miasto i Wilda w Poznaniu w Wydziale VI Karnym
w składzie:

Przewodniczący: Sędzia SR Ewa Dębska

Protokolant: prakt. Jolanta Karska

przy udziale Prokuratora Prok. Rej. Poznań – Wilda Stanisława Pyrowskiego
po rozpoznaniu sprawy z zażalenia pełnomocnika Jerzego Krakowskiego na postanowienie Prokuratora Rejonowego Poznań – Wilda z dnia 8 września 2011 r. w sprawie 2 Ds. 1207/11/18 w przedmiocie dowodów rzeczowych po umorzeniu dochodzenia
na podstawie art. 437 § 1 k.p.k.

postanawia

utrzymać w mocy zaskarżone postanowienie.

UZASADNIENIE

Postanowieniem Prokuratora Rejonowego Poznań – Wilda z dnia 29 sierpnia 2011 r. umorzono dochodzenie w sprawie paserstwa samochodu marki Nissan Pathfinder, nr VIN VSKJVR51U0000001, o numerze rejestracyjnym PO333JB, tj. o czyn z art. 291 § 1 k.k., wobec braku znamion czynu zabronionego. Postanowieniem z dnia 8 września 2011 r. Prokurator orzekł co do dowodów rzeczowych w ten sposób, że przedmiotowy samochód osobowy wraz z kluczykiem i dokumentami zwrócił uprawnionemu tj. PZU S.A. Centrum Likwidacji Szkód w Gdańsku.

Na postanowienie w przedmiocie dowodów rzeczowych w ustawowym terminie złożył zażalenie pełnomocnik Jerzego Krakowskiego, który zarzucił zaskarżonemu postanowieniu uchybienie przepisowi postępowania, tj. art. 230 § 1 k.p.k., poprzez niewydanie zabezpieczonej rzeczy - samochodu marki Nissan Pathfinder - uprawnionemu Jerzemu Krakowskiemu, pomimo że z materiału dowodowego nie wynika, że własność przedmiotowego pojazdu przeszła na inny podmiot. Pełnomocnik wniósł o uchylenie zaskarżonego postanowienia w całości.

Sąd zważył, co następuje: zażalenie okazało się niezasadne, albowiem w trakcie postępowania przygotowawczego ustalono, że numer VIN zabezpieczonego samochodu został przerobiony. Biegły z zakresu badań mechanoskopijnych ustalił, że oryginalny numer VIN samochodu brzmi VIN VSKJVR51U1234567, że samochód o tym numerze nadwozia został skradziony w miejscowości Żukowo, na szkodę Wojciecha Rygielskiego w dniu 9 stycznia 2008 r. Natomiast w dniu 15 lutego 2008 r. pomiędzy Wojciechem Rygielskim a PZU S.A. Centrum Likwidacji Szkód w Gdańsku została zawarta umowa przeniesienia własności pojazdu marki Nissan Pathfinder o numerze rejestracyjnym nr rej. GPA42NN i o numerze nadwozia VIN VSKJVR51U1234567.

W tym stanie rzeczy Sąd doszedł do przekonania, że Prokurator podjął słuszną merytorycznie decyzję i orzekł jak na wstępie.

SSR Ewa Dębska
(podpis)

POSTANOWIENIE

Warszawa, dnia 12 kwietnia 2013 r.

Sąd Okręgowy w Warszawie Wydział I Cywilny
w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Ewa Kownacka
po rozpoznaniu w dniu 12 kwietnia 2013 r.
na posiedzeniu niejawnym
sprawy z powództwa Jerzego Krakowskiego
przeciwko Powszechnemu Zakładowi Ubezpieczeń S.A. z siedzibą w Warszawie
o zapłatę

p o s t a n a w i a

1. dopuścić dowód z opinii biegłego z zakresu techniki samochodowej i wyceny wartości pojazdów samochodowych na okoliczność ustalenia wartości rynkowej pojazdu samochodowego Nissan Pathfinder rok produkcji 2006, pojemność 2488 cm³, diesel, VIN VSKJWVR51U1234567 na dzień 8 września 2011 r., ustalenie wynagrodzenia rynkowego za korzystanie w w/w pojeździe samochodowego przez okres od 4 listopada 2011 r. do 22 lutego 2012 r. oraz ustalenia wartości pojazdu na dzień 22 lutego 2012 r. z uwzględnieniem, że był to samochód pochodzący z kradzieży, miał przebite numery seryjne, nie posiadał cech pojazdu producenta auta, posiadał oryginalny dowód rejestracyjny, lecz niektóre zapisy dokumentów stanowiących podstawę wcześniejszej rejestracji okazały się fałszywe oraz był eksploatowany przez powoda przez 4 lata, w tym też w sposób ponadstandardowy, to jest w terenowych rajdach turystycznych i nawigacyjnych; biegły winien zapoznać się przed wydaniem opinii z dokumentami dotyczącymi samochodu, a znajdującymi się w aktach prokuratorskich, sygn. 2Ds.1207/11/18 Prokuratury Rejonowej Poznań – Wilda,
2. zobowiązać pełnomocników stron do uiszczenia zaliczki na poczet należności biegłego w wysokości po 500 zł (pięćset złotych) w terminie 14 dni, pod rygorem pominięcia dowodu;
3. akta sprawy przekazać biegłemu, zobowiązując go do sporządzenia opinii w 3 egzemplarzach, w terminie dwóch miesięcy od przekazania akt.

SSO Ewa Kownacka
(podpis)

Jan Kowalski
Biegły sądowy
z zakresu techniki samochodowej,
wyceny wartości pojazdów
oraz jakości i kosztów napraw powypadkowych

OPINIA nr 10/356/13

dotyczy sprawy: sygn. akt I C 6/12

Realizując postanowienie Sądu Okręgowego w Warszawie, I Wydział Cywilny przedkładam opinię, którą opracowałem na podstawie:

- akt sprawy,
- systemu komputerowego INFO-EKSPERT, który służy m. in. do określania wartości rynkowej pojazdów,
- informacji z wypożyczalni samochodów.

Przedmiot opinii

Zgodnie z postanowieniem Sądu z dnia 12 kwietnia 2013 r. pkt. 1 należało sporządzić opinię na okoliczność ustalenia:

- wartości rynkowej pojazdu samochodowego NISSAN Pathfinder rok produkcji 2006; pojemność 2488 cm³, diesel, VIN VSKJWVR51U1234567 na dzień 8 września 2011 r.,
- wynagrodzenia rynkowego za korzystanie z ww. pojazdu samochodowego przez okres od 4 listopada 2011 r. do 22 lutego 2012 r. oraz
- wartości rynkowej pojazdu na dzień 22 lutego 2012 r. z uwzględnieniem, że był to samochód pochodzący z kradzieży, miał przebite numery seryjne, nie posiadał cech pojazdu producenta auta, posiadał oryginalny dowód rejestracyjny, lecz niektóre zapisy dokumentów stanowiących podstawę wcześniejszej rejestracji okazały się fałszywe oraz był eksploatowany przez powoda przez 4 lata, w tym też w sposób ponadstandardowy, to jest w terenowych rajdach turystycznych i nawigacyjnych.

Dane techniczno-eksploatacyjne przedmiotowego pojazdu:

Marka, typ, model	- NISSAN, Pathfinder, 5-miejscowy
Rodzaj	- samochód ciężarowy
Nr identyfikacyjny (VIN)	- VSKJWVR51U1234567
Silnik z zapłonem	- samoczynnym
Pojemność / moc silnika	- 2488 cm ³ /128 kW
Rodzaj napędu	- 4x4
Rok produkcji	- 2006

Data pierwszej rejestracji - 27 maja 2006 r.
Kolor - czarny, metaliczny
Wycena na dzień - 8 września 2011 r. i 22 lutego 2012 r.

Odpowiedzi

- wartość rynkową pojazdu samochodowego NISSAN Pathfinder rok produkcji 2006, pojemność 2488 cm³, diesel, VIN VSKJVR51U1234567 na dzień 8 września 2011 r. ustaliłem na **60 800 zł brutto**,
- wynagrodzenie rynkowe za korzystanie z ww. pojazdu samochodowego przez okres od 4 listopada 2011 r. do 22 lutego 2012 r. ustaliłem na **19 000 zł brutto**,
- wartość rynkową pojazdu na dzień 22 lutego 2012 r. z uwzględnieniem, że był to samochód pochodzący z kradzieży, miał przebite numery seryjne, nie posiadał cech pojazdu producenta i posiadał oryginalny dowód rejestracyjny, lecz niektóre zapisy dokumentów stanowiących podstawę wcześniejszej rejestracji okazały się fałszywe oraz był eksploatowany przez powoda przez 3 lata i 18 dni, w tym też w sposób ponadstandardowy, to jest w terenowych rajdach turystycznych i nawigacyjnych, ustaliłem na **40 100 zł brutto**.

Uzasadnienie

- do ustalenia wartości rynkowej przedmiotowego pojazdu na dzień 8 września 2011 r. zastosowałem komputerowy system INFO-EKSPERT i użyłem płyty PSWR-CD z bazą danych 10-2011;

- do wartości bazowej auta będącego przedmiotem sporu, którą system określił w miesiącu wrześniu 2011 r. na 58 200 zł brutto (wartość bazowa to ustalona na określony miesiąc i rok wartość rynkowa pojazdu bazowego danej marki, typu, modelu i roku produkcji, wprowadzonego do eksploatacji 15 maja roku produkcji), dodałem korektę za wyposażenie dodatkowe 2 590 zł (automatyczna skrzynia biegów, powłoka lakierowa nadwozia - czarna metalizowana, tarcze kół ze stopów lekkich i komputer pokładowy), które stwierdziłem na podstawie dokumentacji fotograficznej tego pojazdu sporządzonej na płycie CD, znajdującej się w aktach dochodzenia, z którymi zapoznałem się w Prokuraturze;

Razem 58 200 zł + 2 590 zł = 60 790 zł, co system zaokrąglił do 60 800 zł brutto i jest to wartość rynkowa na dzień 8 września 2011 r. samochodu, którego dotyczy spór.

- na podstawie informacji z wypożyczalni samochodów: Express rent a car, ELMET Rent a car, Auto budget Rent a car, CAR-NET ustaliłem koszty wynajmu samochodu NISSAN Pathfinder, należącego do klasy pojazdów osobowo-terenowych (sportowo-użytkowych) SUV;

Koszty wynajmu długoterminowego samochodu SUV z automatyczną skrzynią biegów w latach 2011 i 2012 kształtowały się od 4 000 zł brutto do 9 000 zł brutto za jeden miesiąc wypożyczenia.

Ponieważ z przedmiotowego auta korzystano od dnia 4 listopada 2011 r. do 22 lutego 2012 r., tj. przez 3 miesiące i 18 dni ustaliłem, że za ten okres należałoby zapłacić 19 000 zł brutto.

- ustalając wartość rynkową spornego samochodu na dzień 22 lutego 2012 r. zastosowałem komputerowy system INFO-EKSPERT i użyłem płyty PSWR-CD z bazą danych 03-2012;

Do wartości bazowej auta, będącego przedmiotem sporu, którą system określił na miesiąc luty 2012 r. na 54 900 zł brutto, dodałem korektę za wyposażenie dodatkowe 2 327 zł (automatyczna skrzynia biegów, powłoka lakierowa nadwozia - czarna metalizowana, tarcze kół ze stopów lekkich i komputer pokładowy), które ustaliłem na podstawie dokumentacji fotograficznej tego pojazdu sporządzonej na płycie CD, znajdującej się w aktach dochodzenia, z którymi zapoznałem się w Prokuraturze.

Od wartości bazowej odjąłem korekty w wysokości:

- a. 2 861 zł za szczególny charakter eksploatacji (pojazd użytkowany przez 3 lata i 18 dni również w sposób ponadstandardowy, to jest w terenowych rajdach turystycznych i nawigacyjnych),
- b. 11 445 zł za nieoryginalność cech identyfikacyjnych (numer identyfikacyjny pojazdu - wybity inny niż fabryczny),
- c. 2 861 zł za nieoryginalne dokumenty stanowiące podstawę wcześniejszej rejestracji pojazdu,

Razem $54\,900\text{ zł} + 2\,327\text{ zł} - 2\,861\text{ zł} - 11\,445\text{ zł} - 2\,861\text{ zł} = 40\,060\text{ zł}$, co system zaokrąglił na 40 100 zł brutto i jest to wartość rynkowa spornego samochodu na dzień 22 lutego 2012 r.

Na tym opinię zakończono i podpisano.

biegły sądowy Jan Kowalski
(podpis)

Sąd Okręgowy w Warszawie

Wydział I Cywilny

Al. Solidarności 127 00-898 Warszawa

Powód: Jerzy Krakowski
reprezentowana przez adw. Czesława Nogaj

Pozwany: Powszechny Zakład Ubezpieczeń Spółka Akcyjna
z siedzibą w Warszawie
reprezentowana przez r. pr. Martę Barską

sygn. akt I C 6/12

Pismo procesowe powoda

Działając w imieniu powoda, w związku z doręczeniem odpisu opinii biegłego sądowego Jana Kowalskiego z dnia 27 czerwca 2013 r. (doręczono w dniu 10 lipca 2013 roku), oświadczam, że kwestionuję sporządzoną opinię w części, tj. w zakresie:

1. ustalenia wysokości wynagrodzenia rynkowego za korzystanie z pojazdu samochodowego Nissan Pathfinder przez okres od 4 listopada 2011 r. do 22 lutego 2012 r. na kwotę 19.000 zł.

Na podstawie informacji uzyskanych z wypożyczalni ustalono, że koszt wypożyczenia samochodu wynosił od 4.000 zł do 9.000 zł za jeden miesiąc wypożyczenia. Biegły w opinii natomiast przyjął, że koszt wynajmu pojazdu Nissan Pathfinder wynosić będzie netto 19.000 zł za okres 3 miesięcy i 18 dni. Z tak przyjętego przez biegłego założenia wynika, że biegły przyjął kwotę 5.181,60 zł jako wysokość wynagrodzenia za 1 miesiąc korzystania z ww. pojazdu. Biegły nie uzasadnił natomiast w żaden sposób, dlaczego przyjął taką wartość, tym bardziej, że przedział cenowy, jaki wskazano w opinii, wynosi od 4.000 zł do 9.000 zł netto. Przyjmując więc wartość uśrednioną, tj. kwotę 6.500 zł, wynagrodzenie za korzystanie z pojazdu Nissan Pathfinder w okresie 3 miesięcy i 18 dni winno wynosić ok. 23.400 zł, a nie jak wskazał biegły 19.000 zł.

2. ustalenia wartości ww. samochodu na dzień 22 lutego 2012 r. w zakresie odjęcia od wartości bazowej korekt w łącznej wysokości 17.167 zł. Biegły nie wyjaśnił w żaden sposób, na jakiej podstawie dokonał powyższych korekt oraz skąd wynikają wartości przyjęte w korektach. Kwestia dokonanych korekt wymaga więc dodatkowego wyjaśnienia i uzupełnienia przez biegłego.

Czesław Nogaj
(podpis)

Załącznik: dowód nadania pisma do pełnomocnika pozwanego.

Sąd Okręgowy w Warszawie

Wydział I Cywilny

Powód: Jerzy Krakowski
reprezentowany przez adwokata Czesława Nogaję

Pozwany: PZU S.A. w Warszawie
reprezentowany przez radcę prawnego Martę Barską

sygn. akt I C 6/12

Pismo procesowe pozwanego

W imieniu PZU S.A. w Warszawie niniejszym informuję, że pozwany nie kwestionuje opinii biegłego sądowego Jana Kowalskiego.

Jednakże wnoszę o zobowiązanie biegłego do sporządzenia pisemnej opinii uzupełniającej i wycenę przedmiotowego samochodu Nissan Pathfinder na dzień 8 września 2011 r. z uwzględnieniem tych samych parametrów i okoliczności, jakie biegły uwzględnił przy wycenie pojazdu na dzień 22 lutego 2012 r., tj. uwzględnienie przy wycenie, że był to samochód pochodzący z kradzieży, miał przebite numery seryjne, nie posiadał cech pojazdu producenta i posiadał oryginalny dowód rejestracyjny, lecz niektóre zapisy dokumentów stanowiących podstawę wcześniejszej rejestracji okazały się fałszywe oraz był eksploatowany przez powoda przez 3 lata i 18 dni, w tym też w sposób ponadstandardowy, to jest w terenowych rajdach turystycznych i nawigacyjnych

Uzupełnienie opinii jest konieczne z uwagi na okoliczność, że wycena dokonana przez biegłego na dzień 8 września 2011 r. nie uwzględnia wyżej podniesionych okoliczności.

Jednocześnie wnoszę o zobowiązanie biegłego do wyjaśnienia sposobu wyliczenia wynagrodzenia za bezumowne korzystanie z pojazdu.

W tej sytuacji wniosek o uzupełnienie opinii jest uzasadniony.

radca prawny Marta Barska
(podpis)

Załącznik: dowód nadania pisma do pełnomocnika powoda.

PROTOKÓŁ

Dnia 20 grudnia 2013 r.

Sąd Okręgowy w Warszawie Wydział I Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Ewa Kownacka

Protokolant: sekretarz sądowy Agnieszka Pałęcka

na rozprawie rozpoznał sprawę z powództwa Jerzego Krakowskiego

przeciwko Powszechnemu Zakładowi Ubezpieczeń S.A. z siedzibą w Warszawie

o zapłatę

- rozprawę rozpoczęto o godzinie: 10.30

- po wywołaniu sprawy stawili się: w imieniu powoda adwokat Czesław Nogaj, biegły Jan Kowalski.

Nie stawiała się pełnomocnik pozwanego radca prawny Marta Barska – zawiadomiony prawidłowo.

Sąd postanowił odebrać ustną uzupełniającą opinię od biegłego.

Biegły Jan Kowalski - lat 66, inżynier mechanik, biegły sądowy, zeznaje:

Podtrzymuję opinię złożoną do akt sprawy. To, że koszty wynajmu długoterminowego samochodu SUV z automatyczną skrzynią biegów w latach 2011 i 2012 kształtowały się od 4 000 zł do 9 000 zł za jeden miesiąc nie oznacza, że najczęściej koszty te kształtowały się według kwoty 6.500 zł za miesiąc. Najczęściej koszty te były niższe i rzeczywiście średnie ceny wynosiły około 5.100 – 5.200 zł za miesiąc. Przy ustaleniu wartości rynkowej pojazdu należą się obniżki, które uwzględniłem zgodnie z postanowieniem sądu w treści pisemnej opinii.

Biegły nie wnosi o zwrot kosztów stawienia na dzisiejszej rozprawie.

Sąd postanowił dopuścić dowód z dokumentów załączonych do pism procesowych obu stron na okoliczności wskazane w tezach dowodowych.

Na pytanie sądu pełnomocnik powoda oświadcza, że nie składa wniosków dowodowych.

Przewodnicząca zamyka postępowanie dowodowe i udziela głosu pełnomocnikowi powoda.

Pełnomocnik powoda wnosi o zasądzenie kwoty 119 987 złotych wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 4 listopada 2011 r. do dnia zapłaty oraz zasądzenie od pozwanego na rzecz powoda kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego wraz z opłatą od pełnomocnictwa.

Przewodnicząca zamyka rozprawę.

Po naradzie Przewodnicząca ogłosiła wyrok przez odczytanie jego sentencji i podała ustne motywy rozstrzygnięcia.

Przewodnicząca
SSO Ewa Kownacka
(podpis)

Protokolant
sekr. sąd. Agnieszka Pałęcka
(podpis)

WYROK
W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 20 grudnia 2013 r.

Sąd Okręgowy w Warszawie I Wydział Cywilny
w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Ewa Kownacka

Protokolant: sekretarz sądowy Agnieszka Pałeczka

po rozpoznaniu w dniu 20 grudnia 2013 r. w Warszawie
na rozprawie

sprawy z powództwa Jerzego Krakowskiego

przeciwko Powszechnemu Zakładowi Ubezpieczeń S.A. z siedzibą w Warszawie
o zapłatę

- I. zasądza od Powszechnego Zakładu Ubezpieczeń S.A. z siedzibą w Warszawie na rzecz Jerzego Krakowskiego kwotę 79.800 (siedemdziesiąt dziewięć tysięcy osiemset) złotych z odsetkami ustawowymi od dnia 4 listopada 2011 r. do dnia zapłaty,
- II. w pozostałym zakresie powództwo oddala,
- III. zasądza od Powszechnego Zakładu Ubezpieczeń S.A. z siedzibą w Warszawie na rzecz Jerzego Krakowskiego kwotę 10.117 (dziesięć tysięcy sto siedemnaście) złotych z tytułu zwrotu kosztów postępowania sądowego.

SSO Ewa Kownacka
(podpis)

Warszawa, 23 grudnia 2013 r.

Sąd Okręgowy w Warszawie
Wydział I Cywilny

Powód: Jerzy Krakowski
reprezentowany przez adwokata Czesława Nogaja

Pozwany: PZU S.A. w Warszawie
reprezentowany przez radcę prawnego Martę Barską

sygn. akt I C 6/12

WNIOSEK

W imieniu pozwanego wnoszę o sporządzenie uzasadnienia wyroku z dnia 20 grudnia 2013 r. i doręczenie tego wyroku wraz z uzasadnieniem.

radca prawny Marta Barska
(podpis)

UZASADNIENIE

W dniu 4 stycznia 2012 r. powód Jerzy Krakowski wniósł pozew o nakazanie pozwanemu Powszechnemu Zakładowi Ubezpieczeń S.A. z siedzibą w Warszawie, aby wydał powodowi samochód marki Nissan Pathfinder o numerze rejestracyjnym o nr rej. PO333JB oraz o zasądzenie od pozwanego na rzecz powoda zwrotu kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego.

Pozwany Powszechny Zakład Ubezpieczeń S.A. z siedzibą w Warszawie wniósł o oddalenie powództwa oraz o zasądzenie od powoda na jego rzecz kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych. Pozwany podniósł, że przedmiotowy samochód był ubezpieczony u pozwanego. Ponieważ samochód został skradziony, pozwany wypłacił poszkodowanemu Wojciechowi Rygielskiemu ubezpieczonemu u pozwanego odszkodowanie w kwocie 105.800 zł. W związku z wypłatą odszkodowania Wojciech Rygielski zawarł z pozwanym umowę przeniesienia własności przedmiotowego pojazdu. Po odnalezieniu pojazdu Prokurator Prokuratury Rejonowej Poznań – Wilda w Poznaniu, postanowieniem z dnia 8 września 2011 r., zwrócił pozwanemu pojazd.

W piśmie procesowym z 29 listopada 2012 r. powód zmienił powództwo i wniósł o zasądzenie od pozwanego na jego rzecz kwoty 119.987 zł z odsetkami ustawowymi od dnia 4 listopada 2011 r. Zmianę żądania uzasadnił tym, że pozwany sprzedał przedmiotowy pojazd. Dlatego też powód domagał się zapłaty odszkodowania odpowiadającego wartości rynkowej pojazdu na dzień 8 września 2011 r. oraz wynagrodzenia za bezumowne korzystanie z niego.

Pozwany podtrzymał swoje dotychczasowe stanowisko.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny.

Dnia 21 lutego 2008 r. powód nabył od Marka Kalety, prowadzącego działalność gospodarczą pod firmą P.H.U. „AUTO - SALON” w Łodzi, samochód marki Nissan Pathfinder, rok produkcji 2006, pojemność 2488 cm³, diesel, o numerze VIN VSKJVR51U0000001 za kwotę 119.987 zł. Kwota została zapłacona przez powoda w formie przelewu bankowego na konto sprzedawcy (umowa kupna – sprzedaży z dnia 21 lutego 2008 r., potwierdzenie dokonania przelewu przez powoda na kwotę 119.987 zł).

Przedmiotowy samochód został zarejestrowany w Wydziale Komunikacji Urzędu Miasta Poznania 22 lutego 2008 r., nadano mu numer rejestracyjny PO333JB i wydano powodowi dowód rejestracyjny oraz kartę pojazdu (bezsporne). Przed zakupem powód przeprowadził badanie techniczne pojazdu, podczas którego potwierdzono nr nadwozia VIN VSKJVR51U0000001 oraz stan techniczny pojazdu (zeznania świadka Lesława Banacha).

W toku prowadzonego postępowania w sprawie paserstwa samochodu marki Nissan Pathfinder okazało się, że przedmiotowy samochód został skradziony 9 stycznia 2008 r. w Żukowie.

Postępowanie w sprawie kradzieży samochodu zostało umorzone postanowieniem z 24 stycznia 2008 r. Natomiast w toku postępowania prowadzonego w związku z zapytaniem policji niemieckiej, poszukującej samochodu o numerze VIN VSKJVR51U0000001, w dniu 29 marca 2011 r. samochód należący do powoda został zabezpieczony przez funkcjonariuszy Policji. Ustalono wówczas, że oryginalny numer ramy samochodu to VIN VSKJVR51U1234567, a nie VIN VSKJVR51U0000001. W dniu 29 sierpnia 2011 r. dochodzenie w sprawie paserstwa przedmiotowego samochodu zostało umorzone ze względu na brak znamion czynu zabronionego (postanowienie o umorzeniu dochodzenia z dnia 29 sierpnia 2011 r.).

Właścicielem przedmiotowego samochodu był Wojciech Rygielski, który ubezpieczył ten samochód u pozwanego. Po umorzeniu postępowania w sprawie kradzieży samochodu, pozwany wypłacił poszkodowanemu Wojciechowi Rygielskiemu odszkodowanie w kwocie 105.800 zł. W związku z wypłatą odszkodowania Wojciech Rygielski zawarł z pozwanym umowę przeniesienia własności przedmiotowego pojazdu. Po uprawomocnieniu się postanowienia o umorzeniu dochodzenia, Prokurator Prokuratury Rejonowej Poznań – Wilda w Poznaniu, postanowieniem z dnia 8 września 2011 r. zwrócił pozwanemu pojazd (bezsporne). Przedmiotowy samochód został sprzedany przez pozwanego 22 lutego 2012 r. za kwotę 38.300 zł (umowa kupna – sprzedaży z dnia 22 lutego 2012 r., potwierdzenie dokonania przelewu kwoty 38.300 zł przez nabywcę na rzecz pozwanego oraz potwierdzenie wydania samochodu w dniu 22 lutego 2012 r.).

Powód pismem z dnia 28 października 2011 r. wezwał pozwanego do wydania przedmiotowego samochodu. Pozwany otrzymał wezwanie w dniu 3 listopada 2011 r. (bezsporne). Pozwany nie wydał samochodu powodowi (bezsporne).

Wartość przedmiotowego samochodu na dzień 8 września 2011 r. wynosiła 60.800 zł, a na dzień 22 lutego 2012 r., przy przyjęciu charakteru eksploatacji oraz nieoryginalności cech identyfikacyjnych i dokumentów pojazdu, wynosiła 40.100 zł, zaś wynagrodzenie za bezumowne korzystanie w okresie od 4 listopada 2011 r. do 22 lutego 2012 r. wynosiło 19.000 zł (opinia biegłego).

Powyższy stan faktyczny został ustalony na podstawie dokumentów złożonych do akt sprawy, zeznań świadka Lesława Banacha oraz opinii biegłego.

Biorąc powyższe pod uwagę należy stwierdzić, co następuje.

Powództwo jest częściowo zasadne.

Od momentu dokonania kradzieży przedmiotowego samochodu do dnia jego zabezpieczenia jako dowodu w sprawie upłynęło ponad 3 lata. W okresie od dnia zakupu przez powoda tego samochodu do dnia dokonania zabezpieczenia samochodu przez funkcjonariuszy Policji, pojazd nieprzerwanie był w posiadaniu powoda. Zgodnie z art. 169 § 1 k.c., jeżeli osoba nieuprawniona do rozporządzania rzeczą ruchomą zbywa rzecz i wydaje ją nabywcy, nabywca uzyskuje własność z chwilą objęcia rzeczy w posiadanie, chyba że działa w złej wierze. Natomiast w oparciu

o art. 169 § 2 k.c., gdy rzecz zgubiona, skradziona lub w inny sposób utracona przez właściciela zostaje zbyta przed upływem lat trzech od chwili jej zgubienia, skradzenia lub utraty, nabywca może uzyskać własność dopiero z upływem powyższego trzyletniego terminu.

Jak wykazało postępowanie dowodowe w niniejszym postępowaniu, powód nabył przedmiotowy samochód w dobrej wierze, a także posiadał go w dobrej wierze przez okres ponad trzech lat. Stan dobrej wiary trwał do momentu uzyskania przez powoda podejrzenia, że przedmiotowy samochód może pochodzić z kradzieży. Do tego momentu upłynęły ponad trzy lata, a tym samym zostały spełnione przesłanki z art. 169 k.c. Dlatego też Sąd uznał, że to powód był właścicielem przedmiotowego samochodu w dniu jego zwrotu przez Prokuraturę na rzecz pozwanego PZU. Zgodnie zaś z dyspozycją art. 475 § 2 k.c., jeżeli rzecz będąca przedmiotem świadczenia została zbyta, utracona lub uszkodzona, dłużnik jest zobowiązany wydać wszystko, co uzyskał w zamian za tę rzecz albo jako naprawienie szkody. Jeżeli niemożliwość świadczenia jest następstwem okoliczności, za które dłużnik ponosi odpowiedzialność, jest on obowiązany, na zasadach ogólnych uregulowanych w art. 471 k.c. i następnych, do naprawienia wierzycielowi szkody będącej następstwem niewykonania zobowiązania. Pozwany był zobowiązany do wydania przedmiotowego samochodu powodowi. Pozwany był świadomy istnienia zobowiązania od dnia 3 listopada 2011 r., kiedy otrzymał wezwanie do wydania samochodu. Pozwany sprzedał rzecz, którą miał obowiązek wydać powodowi, osobie trzeciej. W związku z tym powodowi należy się odszkodowanie za niewykonanie zobowiązania. Odszkodowanie to stanowi wartość samochodu na dzień 8 września 2011 r. (data zwrotu pojazdu przez Prokuraturę), czyli kwota 60.800 zł. Ponadto powodowi należy się, zgodnie z art. 224 § 2 k.c., wynagrodzenie za bezumowne korzystanie z rzeczy przez pozwanego w kwocie 19.000 zł. za okres od 4 listopada 2011 r. do 22 lutego 2012 r., tj. za okres, w którym pozwany posiadał pojazd w złej wierze do momentu sprzedaży. Ponieważ dłużnik był w zwłoce ze spełnieniem świadczenia od dnia następnego po dniu wezwania do wydania samochodu, orzeczono o odsetkach na podstawie art. 481 k.c.

O kosztach orzeczono na podstawie art. 98 k.p.c. Na koszty poniesione przez powoda w kwocie 10.117 zł składały się następujące kwoty: 6.000 zł opłata od pozwu, 3.617 zł wynagrodzenie pełnomocnika, 500 zł wynagrodzenie biegłego. Ponieważ powód wygrał sprawę co do zasady, pozwany powinien zwrócić mu w całości koszty postępowania.

Biorąc powyższe pod uwagę, orzeczono jak w sentencji.

SSO Ewa Kownacka
(podpis)

Informacja dla zdającego:

Odpis wyroku z dnia 20 grudnia 2013 r. wraz z uzasadnieniem został doręczony pełnomocnikowi pozwanego w dniu 7 marca 2014 r.

Nr kodu zdającego

*Ministerstwo Sprawiedliwości
Departament Zawodów Prawniczych i Dostępu do Pomocy Prawnej*

EGZAMIN RADCOWSKI 21 MARCA 2014 r.

zadanie z zakresu prawa gospodarczego

Pouczenie:

1. Zadanie oznacza się indywidualnym kodem.
 - a. W przypadku rozwiązywania zadania w formie odręcznej, zdający wpisuje numer kodu na pierwszej stronie zadania i na każdej stronie pracy zawierającej rozwiązanie zadania.
 - b. W przypadku rozwiązywania zadania przy użyciu sprzętu komputerowego, zdający wpisuje numer kodu na pierwszej stronie zadania (odręcznie) oraz w oknie aplikacji do zdawania egzaminów prawniczych, zgodnie z wyświetlonym komunikatem (numer kodu będzie automatycznie wstawiany na każdej stronie pracy).
2. Nie jest dopuszczalne w żadnym miejscu zadania i pracy zawierającej rozwiązanie zadania wpisanie własnego imienia i nazwiska ani też podpisanie się własnym imieniem i nazwiskiem.
3. Czas na rozwiązanie zadań (z zakresu prawa gospodarczego oraz z zakresu prawa administracyjnego) wynosi łącznie 480 minut.
4. Zadanie z zakresu prawa gospodarczego zawarte jest na 6 ponumerowanych stronach (łącznie ze stroną tytułową oraz informacją dla zdającego). W razie braku którejkolwiek ze stron, należy o tym niezwłocznie zawiadomić Komisję Egzaminacyjną.

Informacja dla zdającego

1. Po zapoznaniu się z treścią zadania – opracowanym na potrzeby egzaminu stanem faktycznym – proszę sporządzić, jako pełnomocnik procesowy przedsiębiorcy Jana Nowaka radca prawny Adam Kowalski, pozew albo opinię prawną w przypadku uznania, iż brak jest podstaw do jego wniesienia, z uwzględnieniem interesu reprezentowanego przez siebie mocodawcy.
2. Należy przyjąć, że:
 - wszystkie dokumenty opisane w zadaniu zostały prawidłowo sporządzone i podpisane,
 - w przypadku uznania, że zasadne jest sporządzenie pozwu, zdający nie ma obowiązku określania wysokości należnej opłaty sądowej,
 - pełnomocnictwo procesowe zostało prawidłowo udzielone i opłacone opłatą skarbową.
3. Pozew albo opinię należy podpisać imieniem i nazwiskiem osoby uprawnionej.
4. W przypadku sporządzenia pozwu należy mieć na uwadze, że Kędzierzyn – Koźle znajduje się w okręgu:
 - a) Sądu Rejonowego w Kędzierzynie – Koźlu, Wydział I Cywilny,
ul. Żeromskiego 5, 47 – 200 Kędzierzyn – Koźle,
 - b) Sądu Rejonowego w Opolu, Wydział V Gospodarczy,
ul. Ozimska 60a, 45 – 368 Opole,
 - c) Sądu Okręgowego w Opolu, Wydział I Cywilny,
Pl. Daszyńskiego 1, 45 – 068 Opole,
 - d) Sądu Okręgowego w Opolu, Wydział VI Gospodarczy,
Pl. Daszyńskiego 1, 45 – 068 Opole.
5. Pozew albo opinia powinny być sporządzone według stanu faktycznego i prawnego na dzień 21 marca 2014 r.

W dniu 21 marca 2014 r. w kancelarii radcy prawnego Adama Kowalskiego – prowadzącego indywidualną Kancelarię Radcy Prawnego – ul. Festiwalowa 5, 45–068 Opole, stawiał się Jan Nowak, PESEL 63010100000, zamieszkały przy ul. Nowej 3, 47–220 Kędzierzyn – Koźle, prowadzący działalność gospodarczą pod firmą Przedsiębiorstwo Handlowe KRAM Jan Nowak, z siedzibą zakładu przy ul. Starej 2, 47–220 Kędzierzyn – Koźle. Jan Nowak przedstawił internetowy wydruk danych z Centralnej Ewidencji i Informacji Działalności Gospodarczej, dotyczących jego osoby jako przedsiębiorcy.

Jan Nowak oświadczył, iż w lutym 2011 r. zrealizował w ramach swego przedsiębiorstwa dwie transakcje sprzedaży materiałów budowlanych na rzecz Przedsiębiorstwa Budowlanego „Inwestycja” Anna Piękna, Edward Solidny s.c. w Kędzierzynie – Koźlu, ul. Portowa 1, 47–200 Kędzierzyn – Koźle.

Z okazanej radcy prawnemu kopii pisemnej umowy spółki cywilnej zawartej w dniu 5.07.2007 r. w Kędzierzynie – Koźlu wynika między innymi, iż Anna Piękna, PESEL 80010100001, zamieszkała: ul. Parkowa 5, 47–220 Kędzierzyn – Koźle oraz Edward Solidny, PESEL 79021020001, zamieszkały: ul. Leśna 20, 47–224 Kędzierzyn – Koźle, zawarli umowę spółki cywilnej na czas nieoznaczony, uczestniczą w zysku i stratach w częściach równych, a ich wspólny cel gospodarczy to świadczenie usług budowlanych w ramach wspólnego przedsiębiorstwa pod firmą Przedsiębiorstwo Budowlane „Inwestycja” Anna Piękna, Edward Solidny s.c. w Kędzierzynie – Koźlu, z siedzibą zakładu przy ul. Portowej 1, 47 – 200 Kędzierzyn – Koźle, zaś uprawnienie do prowadzenia spraw spółki i jej reprezentacji przysługuje każdemu ze wspólników zgodnie z art. 865 – 866 k.c. Dane powyższe potwierdzają wydruki z Centralnej Ewidencji i Informacji Działalności Gospodarczej.

Jan Nowak przedstawił dokumenty wskazujące elementy przedmiotowe i podmiotowe relacjonowanych radcy prawnemu dwóch transakcji w postaci:

- 1) faktury VAT nr 100/02/2011 z dnia 24.02.2011 r. wystawionej przez Jana Nowaka, przedmiot transakcji: sprzedaż cegły pełnej szt. 100.000, cena brutto z podatkiem

VAT 100.000 zł, sprzedający: Przedsiębiorstwo Handlowe KRAM Jan Nowak, ul. Stara 2, 47-220 Kędzierzyn – Koźle, NIP 7490000001, kupujący: Przedsiębiorstwo Budowlane „Inwestycja” Anna Piękna, Edward Solidny s.c. w Kędzierzynie – Koźlu ul. Portowa 1, 47–200 Kędzierzyn – Koźle, NIP 7490000002, termin płatności 3.03.2011 r., forma płatności: przelew na rachunek bankowy sprzedającego nr 01 0000 0000 0000 0000 0000 1111 prowadzony w PKO BP SA O/ Kędzierzyn – Koźle, faktura potwierdzona pieczęcią firmową kupującego i podpisem czytelnym Edward Solidny – wspólnik, w treści której potwierdzono odbiór towaru,

2) faktury VAT nr 120/02/2011 z dnia 28.02.2011 r. wystawionej przez Jana Nowaka, przedmiot transakcji: sprzedaż cementu w workach 80 ton, cena brutto z podatkiem VAT 30.000 zł, sprzedający: Przedsiębiorstwo Handlowe KRAM Jan Nowak, ul. Stara 2, 47–220 Kędzierzyn – Koźle, NIP 7490000001, kupujący: Przedsiębiorstwo Budowlane „Inwestycja” Anna Piękna, Edward Solidny s.c. w Kędzierzynie – Koźlu ul. Portowa 1, 47–200 Kędzierzyn – Koźle, NIP 7490000002, termin płatności 7.03.2011 r., forma płatności: przelew na rachunek bankowy sprzedającego nr 01 0000 0000 0000 0000 0000 1111 PKO BP SA O/ Kędzierzyn – Koźle, faktura potwierdzona pieczęcią firmową kupującego i podpisem czytelnym Anna Piękna – wspólnik, w treści której potwierdzono odbiór towaru.

Według relacji Jana Nowaka, w terminach płatności wskazanych w treści faktur VAT nr 100/02/2011 i nr 120/02/2011 nie uzyskał on zapłaty cen w jakiegokolwiek części, w związku z czym pisemnym wezwaniem do zapłaty z dnia 30.03.2011 r. wezwał Przedsiębiorstwo Budowlane „Inwestycja” Anna Piękna, Edward Solidny s.c. w Kędzierzynie – Koźlu jako kupującego, do zapłaty zaległych należności głównych z tych faktur wraz z ustawowymi odsetkami od dnia następnego po terminie ich płatności do dnia zapłaty, które to wezwanie przesłał listem poleconym na adres Przedsiębiorstwo Budowlane „Inwestycja” Anna Piękna, Edward Solidny s.c.

w Kędzierzynie – Koźlu, ul. Portowa 1, 47–200 Kędzierzyn – Koźle. Jan Nowak okazał radcy prawnemu odpis tego wezwania i dowód jego nadania listem poleconym.

W reakcji na wezwanie wspólnicy cywilni poinformowali Jana Nowaka pismem z dnia 1.06.2011 r., doręczonym mu w dniu 3.06.2011 r., iż z uwagi na opóźnienia w płatnościach ze strony ich kontrahentów i związane z tym trudności finansowe, należność z faktury nr 120/02/2011 uregulują w terminie późniejszym. Dłużnicy zawiadomili wierzyciela, że aktem notarialnym z dnia 15.04.2011 r. Rep. A nr 1253/2011 ustanowili hipotekę umowną w kwocie 50.000 zł na zabezpieczenie wierzytelności na rzecz Jana Nowaka o zapłatę ceny sprzedaży z faktury VAT nr 120/02/2011 z dnia 28.02.2011 r., obciążającą zabudowaną nieruchomość stanowiącą przedmiot współwłasności łącznej wspólników cywilnych Anny Piękną i Edwarda Solidnego, którą w dniu 29.04.2011 r. wpisano na ich wniosek w dziale IV księgi wieczystej OP1K/00011111/0 Sądu Rejonowego w Kędzierzynie – Koźlu, prowadzonej dla tej nieruchomości.

W tym samym piśmie wspólnicy cywilni zapewnili Jana Nowaka, że niezaspokojoną dotychczas należność z faktury VAT nr 100/02/2011 z dnia 24.02.2011 r. zaspokoją bez zbędnej zwłoki. Jan Nowak przedstawił radcy prawnemu odpis pisma wspólników z dnia 1.06.2011 r. i aktualny odpis ww. księgi wieczystej z wpisaną w jej dziale IV hipoteką.

W dniu 30.06.2012 r. uznano rachunek bankowy Jana Nowaka nr 01 0000 0000 0000 0000 0000 1111 kwotą 80.000 zł przelaną z rachunku bankowego w Alior Bank S.A. O/Kędzierzyn – Koźle prowadzonego dla Przedsiębiorstwa Budowlanego „Inwestycja” Anna Piękna, Edward Solidny s.c. w Kędzierzynie – Koźlu, ul. Portowa 1, 47–200 Kędzierzyn – Koźle. W dyspozycji przelewu oznaczono tytuł płatności w brzmieniu „Zapłata należności z faktur VAT nr 100/02/2011 z dnia 24.02.2011 r. i nr 120/02/2011 z dnia 28.02.2011 r.” Jan Nowak przedstawił wyciąg ze swego rachunku bankowego z dnia 30.06.2012 r. potwierdzający dokonanie przelewu, jego wysokość i tytuł płatności.

Jan Nowak sporządził w dniu 2.01.2013 r. dokument pisemny zatytułowany „Potwierdzenie salda”, w treści którego wskazał, że na dzień 31.12.2012 r. Przedsiębiorstwo Budowlane „Inwestycja” Anna Piękna, Edward Solidny s.c. w Kędzierzynie – Koźlu, pozostaje dłużnikiem Przedsiębiorstwa Handlowego KRAM Jan Nowak, w zakresie należności z faktury VAT nr 100/02/2011 na kwotę 20 000 zł i z faktury VAT nr 120/02/2011 na kwotę 30 000 zł.

Edward Solidny i Anna Piękna pismem z dnia 5.01.2013 r., doręczonym Janowi Nowakowi w dniu 7.01.2013 r., potwierdzili uzgodnienie salda zaległości jedynie co do należności z faktury VAT nr 100/02/2011.

Jan Nowak zlecił radcy prawnemu, udzielając mu pełnomocnictwa procesowego ogólnego, sporządzenie pozwu w celu dochodzenia jego dotychczas niezaspokojonych należności z faktur VAT nr 100/02/2011 i nr 120/02/2011, formułując swoje oczekiwania co do jego zakresu w następujący sposób:

1. powództwo winno być skierowane w stosunku do wszystkich osób odpowiedzialnych za zaspokojenie tych wierzytelności,
2. dochodzić należy wszystkich niezaspokojonych dotychczas wierzytelności, zarówno wierzytelności o świadczenia główne, jak i wierzytelności o świadczenia uboczne,
3. nie należy jednak dochodzić tych wierzytelności, co do których istnieje możliwość podniesienia w toku procesu skutecznego zarzutu ich przedawnienia,
4. proces winien toczyć się przed sądem właściwym rzeczowo i miejscowo, położonym najbliżej miejsca zamieszkania Jana Nowaka.

Nr kodu zdającego

*Ministerstwo Sprawiedliwości
Departament Zawodów Prawniczych i Dostępu do Pomocy Prawnej*

EGZAMIN RADCOWSKI 21 MARCA 2014 r.

zadanie z zakresu prawa administracyjnego

Pouczenie:

1. Zadanie oznacza się indywidualnym kodem.
 - a. W przypadku rozwiązywania zadania w formie odręcznej, zdający wpisuje numer kodu na pierwszej stronie zadania i na każdej stronie pracy zawierającej rozwiązanie zadania.
 - b. W przypadku rozwiązywania zadania przy użyciu sprzętu komputerowego, zdający wpisuje numer kodu na pierwszej stronie zadania (odręcznie) oraz w oknie aplikacji do zdawania egzaminów prawniczych, zgodnie z wyświetlonym komunikatem (numer kodu będzie automatycznie wstawiany na każdej stronie pracy).
2. Nie jest dopuszczalne w żadnym miejscu zadania i pracy zawierającej rozwiązanie zadania wpisanie własnego imienia i nazwiska ani też podpisanie się własnym imieniem i nazwiskiem.
3. Czas na rozwiązanie zadań (z zakresu prawa gospodarczego oraz z zakresu prawa administracyjnego) wynosi łącznie 480 minut.
4. Zadanie z zakresu prawa administracyjnego zawarte jest na 22 ponumerowanych stronach (łącznie ze stroną tytułową, informacją dla zdającego oraz wyciągiem z przepisów ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. - Prawo budowlane i rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 12 kwietnia 2002 r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie). W razie braku którejkolwiek ze stron, należy o tym niezwłocznie zawiadomić Komisję Egzaminacyjną.

Informacja dla zdającego

1. Po zapoznaniu się z aktami sprawy - jako należycie umocowany pełnomocnik Jana Zaorskiego, radca prawny Krzysztof Tomaszewski, prowadzący Kancelarię Radcy Prawnego w Krakowie przy ul. Topazowej 2, do którego Jan Zaorski zwrócił się o pomoc prawną - proszę przygotować skargę do wojewódzkiego sądu administracyjnego, albo w przypadku uznania, że brak jest podstaw do jej wniesienia, proszę sporządzić opinię prawną.
2. Data pracy zawierającej rozwiązanie winna wynikać z przedstawionego stanu faktycznego.
3. Należy założyć, że realizacja planowanego ogrodzenia nie narusza ustaleń obowiązującego miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego lub innych przepisów oraz że wszystkie znajdujące się w aktach dokumenty zostały sporządzone przez właściwe organy i podpisane przez upoważnione osoby.
4. W przypadku uznania, że zasadne jest przygotowanie skargi, zdający nie ma obowiązku określenia wysokości należnego wpisu.
5. Po sporządzeniu skargi lub opinii należy wskazać, czyj podpis powinien znaleźć się pod tym pismem.
6. W przypadku sporządzenia skargi należy przyjąć, że właściwym sądem jest Wojewódzki Sąd Administracyjny w Krakowie, ul. Rakowicka 10, 31-511 Kraków.

Uwaga:

Dołączono wyciąg z przepisów ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. - Prawo budowlane (Dz.U z 2013 r., poz. 1409, z późn. zm.) oraz z przepisów rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 12 kwietnia 2002 r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie (Dz.U. Nr 75, poz. 690, z późn. zm.).

USTAWA
z dnia 7 lipca 1994 r.
Prawo budowlane
(Dz. U. z 2013 r., poz. 1409, z późn. zm.)

Art. 3. Ilekroć w ustawie jest mowa o:

- 1) obiekcie budowlanym - należy przez to rozumieć:
 - a) budynek wraz z instalacjami i urządzeniami technicznymi,
 - b) budowlę stanowiącą całość techniczno-użytkową wraz z instalacjami i urządzeniami,
 - c) obiekt małej architektury;
- 2) budynku - należy przez to rozumieć taki obiekt budowlany, który jest trwale związany z gruntem, wydzielony z przestrzeni za pomocą przegród budowlanych oraz posiada fundamenty i dach;
- 2a) budynku mieszkalnym jednorodzinnym - należy przez to rozumieć budynek wolno stojący albo budynek w zabudowie bliźniaczej, szeregowej lub grupowej, służący zaspokajaniu potrzeb mieszkaniowych, stanowiący konstrukcyjnie samodzielną całość, w którym dopuszcza się wydzielenie nie więcej niż dwóch lokali mieszkalnych albo jednego lokalu mieszkalnego i lokalu użytkowego o powierzchni całkowitej nieprzekraczającej 30% powierzchni całkowitej budynku;
- 3) budowli - należy przez to rozumieć każdy obiekt budowlany niebędący budynkiem lub obiektem małej architektury, jak: obiekty liniowe, lotniska, mosty, wiadukty, estakady, tunele, przepusty, sieci techniczne, wolno stojące maszty antenowe, wolno stojące trwale związane z gruntem urządzenia reklamowe, budowle ziemne, obronne (fortyfikacje), ochronne, hydrotechniczne, zbiorniki, wolno stojące instalacje przemysłowe lub urządzenia techniczne, oczyszczalnie ścieków, składowiska odpadów, stacje uzdatniania wody, konstrukcje oporowe, nadziemne i podziemne przejścia dla pieszych, sieci uzbrojenia terenu, budowle sportowe, cmentarze, pomniki, a także części budowlane urządzeń technicznych (kotłów, pieców przemysłowych, elektrowni wiatrowych, elektrowni jądrowych i innych urządzeń) oraz fundamenty pod maszyny i urządzenia, jako odrębne pod względem technicznym części przedmiotów składających się na całość użytkową;
- 3a) obiekcie liniowym - należy przez to rozumieć obiekt budowlany, którego charakterystycznym parametrem jest długość, w szczególności droga wraz ze zjazdami, linia kolejowa, wodociąg, kanał, gazociąg, ciepłociąg, rurociąg, linia i trakcja elektroenergetyczna, linia kablowa nadziemna i, umieszczona bezpośrednio w ziemi, podziemna, wał przeciwpowodziowy oraz kanalizacja kablowa, przy czym kable w niej zainstalowane nie stanowią obiektu budowlanego lub jego części ani urządzenia budowlanego;
- 4) obiekcie małej architektury - należy przez to rozumieć niewielkie obiekty, a w szczególności:
 - a) kultu religijnego, jak: kapliczki, krzyże przydrożne, figury,
 - b) posągi, wodotryski i inne obiekty architektury ogrodowej,
 - c) użytkowe służące rekreacji codziennej i utrzymaniu porządku, jak: piaskownice, huśtawki, drabinki, śmietniki;
- 5) tymczasowym obiekcie budowlanym - należy przez to rozumieć obiekt budowlany przeznaczony do czasowego użytkowania w okresie krótszym od jego trwałości technicznej, przewidziany do przeniesienia w inne miejsce lub rozbiórki, a także obiekt budowlany niepołączony trwale z gruntem, jak: strzelnice, kioski uliczne, pawilony sprzedaży ulicznej i wystawowe, przekrycia namiotowe i powłoki pneumatyczne, urządzenia rozrywkowe, barakowozy, obiekty kontenerowe;
- 6) budowie - należy przez to rozumieć wykonywanie obiektu budowlanego w określonym miejscu, a także odbudowę, rozbudowę, nadbudowę obiektu budowlanego;
- 7) robotach budowlanych - należy przez to rozumieć budowę, a także prace polegające na przebudowie, montażu, remoncie lub rozbiórce obiektu budowlanego;
- 7a) przebudowie - należy przez to rozumieć wykonywanie robót budowlanych, w wyniku których następuje zmiana parametrów użytkowych lub technicznych istniejącego obiektu budowlanego, z wyjątkiem charakterystycznych parametrów, jak: kubatura, powierzchnia zabudowy, wysokość, długość, szerokość bądź liczba kondygnacji; w przypadku dróg są dopuszczalne zmiany charakterystycznych parametrów w zakresie niewymagającym zmiany granic pasa drogowego;
- 8) remoncie - należy przez to rozumieć wykonywanie w istniejącym obiekcie budowlanym robót budowlanych polegających na odtworzeniu stanu pierwotnego, a niestanowiących bieżącej konserwacji, przy czym dopuszcza się stosowanie wyrobów budowlanych innych niż użyto w stanie pierwotnym;

- 9) urządzeniach budowlanych - należy przez to rozumieć urządzenia techniczne związane z obiektem budowlanym, zapewniające możliwość użytkowania obiektu zgodnie z jego przeznaczeniem, jak przyłącza i urządzenia instalacyjne, w tym służące oczyszczaniu lub gromadzeniu ścieków, a także przejazdy, ogrodzenia, place postojowe i place pod śmietniki;
- 10) terenie budowy - należy przez to rozumieć przestrzeń, w której prowadzone są roboty budowlane wraz z przestrzenią zajmowaną przez urządzenia zaplecza budowy;
- 11) prawie do dysponowania nieruchomością na cele budowlane - należy przez to rozumieć tytuł prawny wynikający z prawa własności, użytkowania wieczystego, zarządu, ograniczonego prawa rzeczowego albo stosunku zobowiązaniowego, przewidującego uprawnienia do wykonywania robót budowlanych;
- 12) pozwoleniu na budowę - należy przez to rozumieć decyzję administracyjną zezwalającą na rozpoczęcie i prowadzenie budowy lub wykonywanie robót budowlanych innych niż budowa obiektu budowlanego;

Rozdział 4

Postępowanie poprzedzające rozpoczęcie robót budowlanych

Art. 28. 1. Roboty budowlane można rozpocząć jedynie na podstawie ostatecznej decyzji o pozwoleniu na budowę, z zastrzeżeniem art. 29-31.

2. Stronami w postępowaniu w sprawie pozwolenia na budowę są: inwestor oraz właściciele, użytkownicy wieczysti lub zarządcy nieruchomości znajdujących się w obszarze oddziaływania obiektu.

3. Przepisu art. 31 Kodeksu postępowania administracyjnego nie stosuje się w postępowaniu w sprawie pozwolenia na budowę.

4. Przepisów ust. 2 i 3 nie stosuje się w postępowaniu w sprawie pozwolenia na budowę wymagającym udziału społeczeństwa zgodnie z przepisami ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko. W tym przypadku stosuje się przepisy art. 44 ustawy, o której mowa w zdaniu pierwszym.

Art. 29. 1. Pozwolenia na budowę nie wymaga budowa:

- 1) obiektów gospodarczych związanych z produkcją rolną i uzupełniających zabudowę zagrodową w ramach istniejącej działki siedliskowej:
 - a) parterowych budynków gospodarczych o powierzchni zabudowy do 35 m², przy rozpiętości konstrukcji nie większej niż 4,80 m,
 - b) płyt do składowania obornika,
 - c) szczelnych zbiorników na gnojówkę lub gnojownicę o pojemności do 25 m³,
 - d) naziemnych silosów na materiały sypkie o pojemności do 30 m³ i wysokości nie większej niż 4,50 m,
 - e) suszarni kontenerowych o powierzchni zabudowy do 21 m²;
- 2) wolno stojących parterowych budynków gospodarczych, wiat i altan oraz przydomowych oranżerii (ogrodów zimowych) o powierzchni zabudowy do 25 m², przy czym łączna liczba tych obiektów na działce nie może przekraczać dwóch na każde 500 m² powierzchni działki;
- 3) indywidualnych przydomowych oczyszczalni ścieków o wydajności do 7,50 m³ na dobę;
- 4) altan i obiektów gospodarczych na działkach w rodzinnych ogrodach działkowych o powierzchni zabudowy do 35 m² oraz wysokości do 5 m przy dachach stromych i do 4 m przy dachach płaskich;
- 5) wiat przystankowych i peronowych;
- 6) budynków gospodarczych o powierzchni zabudowy do 20 m², służących jako zaplecze do bieżącego utrzymania linii kolejowych, położonych na terenach stanowiących własność Skarbu Państwa i będących we władaniu zarządu kolei;
- 7) wolno stojących kabin telefonicznych, szaf i słupków telekomunikacyjnych;
- 8) parkometrów z własnym zasilaniem;
- 9) boisk szkolnych oraz boisk, kortów tenisowych, bieżni służących do rekreacji;
- 10) miejsc postojowych dla samochodów osobowych do 10 stanowisk łącznie;
- 11) zatok parkingowych na drogach wojewódzkich, powiatowych i gminnych;

- 12) tymczasowych obiektów budowlanych, niepołączonych trwale z gruntem i przewidzianych do rozbiórki lub przeniesienia w inne miejsce w terminie określonym w zgłoszeniu, o którym mowa w art. 30 ust. 1, ale nie później niż przed upływem 120 dni od dnia rozpoczęcia budowy określonego w zgłoszeniu;
 - 13) gospodarczych obiektów budowlanych o powierzchni zabudowy do 35 m², przy rozpiętości konstrukcji nie większej niż 4,80 m, przeznaczonych wyłącznie na cele gospodarki leśnej i położonych na gruntach leśnych Skarbu Państwa;
 - 14) obiektów budowlanych piętrzących wodę i upustowych o wysokości piętrzenia poniżej 1 m poza rzekami żeglownymi oraz poza obszarem parków narodowych, rezerwatów przyrody i parków krajobrazowych oraz ich otulin;
 - 15) przydomowych basenów i oczek wodnych o powierzchni do 30 m²;
 - 16) pomostów o długości całkowitej do 25 m i wysokości, liczonej od korony pomostu do dna akwenu, do 2,50 m, służących do:
 - a) cumowania niewielkich jednostek pływających, jak łodzie, kajaki, jachty,
 - b) uprawiania wędkarstwa,
 - c) rekreacji;
 - 17) opasek brzegowych oraz innych sztucznych, powierzchniowych lub liniowych umocnień brzegów rzek i potoków górskich oraz brzegu morskiego, brzegu morskich wód wewnętrznych, niestanowiących konstrukcji oporowych;
 - 18) pochylni przeznaczonych dla osób niepełnosprawnych;
 - 19) instalacji zbiornikowych na gaz płynny z pojedynczym zbiornikiem o pojemności do 7 m³, przeznaczonych do zasilania instalacji gazowych w budynkach mieszkalnych jednorodzinnych;
 - 20) przyłączy: elektroenergetycznych, wodociągowych, kanalizacyjnych, gazowych, ciepłych i telekomunikacyjnych;
 - 20a) telekomunikacyjnych linii kablowych;
 - 20b) kanalizacji kablowej;
 - 21) urządzeń pomiarowych, wraz z ogrodzeniami i drogami wewnętrznymi, państwowej służby hydrologiczno-meteorologicznej i państwowej służby hydrogeologicznej:
 - a) posterunków: wodowskazowych, meteorologicznych, opadowych oraz wód podziemnych,
 - b) punktów: obserwacyjnych stanów wód podziemnych oraz monitoringu jakości wód podziemnych,
 - c) piezometrów obserwacyjnych i obudowanych źródeł;
 - 22) obiektów małej architektury;
 - 23) ogrodzeń;
 - 24) obiektów przeznaczonych do czasowego użytkowania w trakcie realizacji robót budowlanych, położonych na terenie budowy, oraz ustawianie barakowozów używanych przy wykonywaniu robót budowlanych, badaniach geologicznych i pomiarach geodezyjnych;
 - 25) tymczasowych obiektów budowlanych stanowiących wyłącznie eksponaty wystawowe, niepełniących jakichkolwiek funkcji użytkowych, usytuowanych na terenach przeznaczonych na ten cel;
 - 26) znaków geodezyjnych, a także obiektów triangulacyjnych, poza obszarem parków narodowych i rezerwatów przyrody;
 - 27) instalacji telekomunikacyjnych w obrębie budynków będących w użytkowaniu.
2. Pozwolenia na budowę nie wymaga wykonywanie robót budowlanych polegających na:
- 1) remoncie istniejących obiektów budowlanych i urządzeń budowlanych, z wyjątkiem obiektów wpisanych do rejestru zabytków;
 - 4) dociepleniu budynków o wysokości do 12 m;
 - 5) utwardzeniu powierzchni gruntu na działkach budowlanych;
 - 6) instalowaniu tablic i urządzeń reklamowych, z wyjątkiem usytuowanych na obiektach wpisanych do rejestru zabytków w rozumieniu przepisów o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami oraz z wyjątkiem reklam świetlnych i podświetlanych usytuowanych poza obszarem zabudowanym w rozumieniu przepisów o ruchu drogowym;
 - 9) wykonywaniu urządzeń melioracji wodnych szczegółowych, z wyjątkiem:
 - a) ziemnych stawów hodowlanych,
 - b) urządzeń melioracji wodnych szczegółowych usytuowanych w granicach parków narodowych, rezerwatów przyrody i parków krajobrazowych oraz ich otulin;
 - 10) wykonywaniu ujęć wód śródlądowych powierzchniowych o wydajności poniżej 50 m³/h oraz obudowy ujęć wód podziemnych;

- 11) przebudowie sieci elektroenergetycznych, wodociągowych, kanalizacyjnych, gazowych, ciepłych i telekomunikacyjnych;
- 12) przebudowie dróg, torów i urządzeń kolejowych;
- 12a) budowie kanałów technologicznych, w rozumieniu art. 4 pkt 15a ustawy z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych (Dz. U. z 2013 r. poz. 260 i 843), w pasie drogowym w ramach przebudowy tej drogi;
- 13) wykonywaniu podczyszczeniowych robót czerpalnych polegających na usunięciu spłyceń dna, powstałych w czasie użytkowania basenów i kanałów portowych oraz torów wodnych, w stosunku do głębokości technicznych (eksploatacyjnych) i nachyleń skarp podwodnych akwenu;
- 14) instalowaniu krat na obiektach budowlanych;
- 15) instalowaniu urządzeń, w tym antenowych konstrukcji wsporczych i instalacji radiokomunikacyjnych, na obiektach budowlanych;
- 16) montażu pomp ciepła, urządzeń fotowoltaicznych o zainstalowanej mocy elektrycznej do 40 kW oraz wolno stojących kolektorów słonecznych;
- 17) instalowaniu kabli telekomunikacyjnych w kanalizacji kablowej.

3. Pozwolenia na budowę wymagają przedsięwzięcia, które wymagają przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko, oraz przedsięwzięcia wymagające przeprowadzenia oceny oddziaływania na obszar Natura 2000, zgodnie z art. 59 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko.

Art. 30. 1. Zgłoszenia właściwemu organowi wymaga, z zastrzeżeniem art. 29 ust. 3:

- 1) budowa, o której mowa w art. 29 ust. 1 pkt 1-3, 5-19 i 20a-21;
- 1a) budowa, o której mowa w art. 29 ust. 1 pkt 20 - z zastrzeżeniem art. 29a;
- 2) wykonywanie robót budowlanych, o których mowa w art. 29 ust. 2 pkt 1, 4-6 oraz 9-13;
- 3) budowa ogrodzeń od strony dróg, ulic, placów, torów kolejowych i innych miejsc publicznych oraz ogrodzeń o wysokości powyżej 2,20 m i wykonywanie robót budowlanych polegających na instalowaniu:
 - a) krat na budynkach mieszkalnych wielorodzinnych, użyteczności publicznej i zamieszkania zbiorowego oraz obiektach wpisanych do rejestru zabytków,
 - b) urządzeń o wysokości powyżej 3 m na obiektach budowlanych,
- 4) budowa obiektów małej architektury w miejscach publicznych.

2. W zgłoszeniu należy określić rodzaj, zakres i sposób wykonywania robót budowlanych oraz termin ich rozpoczęcia. Do zgłoszenia należy dołączyć oświadczenie, o którym mowa w art. 32 ust. 4 pkt 2, oraz, w zależności od potrzeb, odpowiednie szkice lub rysunki, a także pozwolenia, uzgodnienia i opinie wymagane odrębnymi przepisami. W razie konieczności uzupełnienia zgłoszenia właściwy organ nakłada, w drodze postanowienia, na zgłaszającego obowiązek uzupełnienia, w określonym terminie, brakujących dokumentów, a w przypadku ich nieuzupełnienia - wnosi sprzeciw, w drodze decyzji.

3. Do zgłoszenia budowy, o której mowa w art. 29 ust. 1 pkt 19 i 20, należy ponadto dołączyć projekt zagospodarowania działki lub terenu wraz z opisem technicznym instalacji, wykonany przez projektanta posiadającego odpowiednie uprawnienia budowlane. Projekt zagospodarowania działki lub terenu, w przypadku budowy instalacji gazowej, o której mowa w art. 29 ust. 1 pkt 19, powinien być uzgodniony z podmiotem właściwym do spraw zabezpieczeń przeciwpożarowych.

4. W zgłoszeniu budowy, o której mowa w ust. 1 pkt 4, należy ponadto przedstawić projekt zagospodarowania działki lub terenu, wykonany przez projektanta posiadającego wymagane uprawnienia budowlane.

5. Zgłoszenia, o którym mowa w ust. 1, należy dokonać przed terminem zamierzonego rozpoczęcia robót budowlanych. Do wykonywania robót budowlanych można przystąpić, jeżeli w terminie 30 dni od dnia doręczenia zgłoszenia właściwy organ nie wniesie, w drodze decyzji, sprzeciwu i nie później niż po upływie 2 lat od określonego w zgłoszeniu terminu ich rozpoczęcia.

6. Właściwy organ wnosi sprzeciw, jeżeli:

- 1) zgłoszenie dotyczy budowy lub wykonywania robót budowlanych objętych obowiązkiem uzyskania pozwolenia na budowę;
- 2) budowa lub wykonywanie robót budowlanych objętych zgłoszeniem narusza ustalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego lub inne przepisy;
- 3) zgłoszenie dotyczy budowy tymczasowego obiektu budowlanego, o którym mowa w art. 29 ust. 1 pkt 12, w miejscu, w którym taki obiekt istnieje.

7. Właściwy organ może nałożyć, w drodze decyzji, o której mowa w ust. 5, obowiązek uzyskania pozwolenia na wykonanie określonego obiektu lub robót budowlanych objętych obowiązkiem zgłoszenia, o którym mowa w ust. 1, jeżeli ich realizacja może naruszać ustalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego lub spowodować:

- 1) zagrożenie bezpieczeństwa ludzi lub mienia;
 - 2) pogorszenie stanu środowiska lub stanu zachowania zabytków;
 - 3) pogorszenie warunków zdrowotno-sanitarnych;
 - 4) wprowadzenie, utrwalenie bądź zwiększenie ograniczeń lub uciążliwości dla terenów sąsiednich.
-

**ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA INFRASTRUKTURY
z dnia 12 kwietnia 2002 r.**

**w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie.
(Dz. U. z 2002 r. Nr 75, poz. 690, z późn. zm.)**

§ 41. 1. Ogrodzenie nie może stwarzać zagrożenia dla bezpieczeństwa ludzi i zwierząt.

2. Umieszczanie na ogrodzeniach, na wysokości mniejszej niż 1,8 m, ostro zakończonych elementów, drutu kolczastego, tłuczonego szkła oraz innych podobnych wyrobów i materiałów jest zabronione.

3. Przepisy ust. 1 i 2 nie dotyczą ogrodzeń wewnętrznych w zakładach karnych i aresztach śledczych.

Adnotacja upoważnionego pracownika organu:
złożono osobiście w organie w dniu 2.10.2013 r.
podpis pracownika i data 2.10.2013 r.

Kraków, 2 października 2013 r.

Jan Zaorski, zam. 30-622 Kraków, ul. Szwajcera 3

**Urząd Miasta Krakowa
Wydział Architektury i Urbanistyki
Referat Postępowań Nieprocesowych
Rynek Podgórski 1
30-533 Kraków**

**ZGŁOSZENIE
ZAMIARU WYKONANIA ROBÓT BUDOWLANYCH**

Na podstawie art. 29 i art. 30 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. - Prawo budowlane (Dz. U. z 2010 r. Nr 243, poz. 1623, z późn. zm.), zgłaszam zamiar wykonania robót budowlanych polegających na budowie ogrodzenia.

Adres zamierzenia inwestycyjnego: Kraków, ul. Ajnenkiela 23, działka nr 840/1, obr. W-44.

Oświadczam, że planowana inwestycja nie spowoduje kolizji z istniejącą infrastrukturą oraz z istniejącymi drzewami i krzewami.

Do zgłoszenia załączam oświadczenie o posiadanym prawie do dysponowania nieruchomością na cele budowlane.

Jan Zaorski
(podpis)

Adnotacja upoważnionego pracownika organu:
złożono osobiście w organie w dniu 2.10.2013 r.
podpis pracownika i data 2.10.2013 r.

Oświadczenie o posiadanym prawie do dysponowania nieruchomością na cele budowlane

Ja, niżej podpisany Jan Zaorski,
legitymujący się dowodem osobistym AGZ 214359,
urodzony 17 maja 1960 r. w Krakowie,
zamieszkały 30-622 Kraków, ul. Szwajcera 3,
po zapoznaniu się z art. 32 ust. 4 pkt 2 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. - Prawo budowlane,
oświadczam, że posiadam prawo do dysponowania nieruchomością oznaczoną w ewidencji
gruntów i budynków jako działka nr 840/1, w obrębie ewidencyjnym W-44 na cele
budowlane, wynikające z mojego prawa własności - akt notarialny Rep. A Nr 2332/2006 -
umowa darowizny z dnia 12 grudnia 2006 r.

Świadomy odpowiedzialności karnej za podanie w niniejszym oświadczeniu nieprawdy,
zgodnie z art. 233 Kodeksu karnego, potwierdzam własnoręcznym podpisem prawdziwość
danych zamieszczonych powyżej.

Kraków, 2 października 2013 r.

Jan Zaorski
(podpis)

**Prezydent Miasta Krakowa
Urząd Miasta Krakowa
Wydział Architektury i Urbanistyki
Referat Postępowań Nieprocesowych
Rynek Podgórski 1
30-533 Kraków**

Kraków, 15 października 2013 r.

Znak: AB.6743.249.2013

**Jan Zaorski
zam. 30-622 Kraków
ul. Szwajcera 3**

Postanowienie Nr 352/13

Na podstawie art. 30 ust. 2 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. - Prawo budowlane (Dz.U. z 2010 r. Nr 243, poz. 1623, z późn. zm.) oraz art. 123 § 1 i 2 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz.U. z 2013 r., poz. 267), w wyniku rozpatrzenia zgłoszenia z dnia 2 października 2013 r. o zamiarze przystąpienia do wykonywania robót budowlanych

postanawiam:

nałożyć na inwestora Jana Zaorskiego obowiązek uzupełnienia zgłoszenia zamiaru wykonania robót budowlanych polegających na budowie ogrodzenia poprzez złożenie, w terminie do 23 grudnia 2013 r., brakujących dokumentów w postaci:

- 1. pozwoleń, uzgodnień i opinii, o ile są one wymagane odrębnymi przepisami,
a także**
- 2. oświadczenia inwestora określającego rodzaj, zakres i sposób wykonywania robót budowlanych.**

Zaniechanie wykonania nałożonych obowiązków w określonym terminie spowoduje konieczność wniesienia sprzeciwu, w drodze decyzji.

Uzasadnienie

Zgodnie z art. 30 ust. 2 ustawy – Prawo budowlane, organ przyjmujący zgłoszenie robót sprawdza kompletność przedłożonych oświadczeń i posiadanie wymaganych opinii, uzgodnień i pozwoleń. Ponieważ dokonane przez inwestora zgłoszenie nie spełnia tych wymogów, na podstawie art. 30 ust. 2 tej ustawy należało orzec jak w postanowieniu.

Na wydane postanowienie zażalenie nie przysługuje.

Z up. Prezydenta Miasta
Dyrektor Wydziału
Architektury i Urbanistyki
Jan Czesny
(podpis)

Otrzymują:

1. Jan Zaorski, zam. 30-622 Kraków, ul. Szwajcera 3,
2. a/a.

Informacja dla zdającego:

Postanowienie zostało doręczone Janowi Zaorskiemu w dniu 21 października 2013 r.

*Adnotacja upoważnionego pracownika organu:
złożono osobiście w organie w dniu 23.12.2013 r.
podpis pracownika i data 23.12.2013 r.*

Kraków, 23 grudnia 2013 r.

Jan Zaorski,
zam. 30-622 Kraków, ul. Szwajcera 3

**Urząd Miasta Krakowa
Wydział Architektury i Urbanistyki
Referat Postępowań Nieprocesowych
Rynek Podgórski 1
30-533 Kraków**

Uzupełnienie zgłoszenia

W odpowiedzi na postanowienie Nr 352/13 z dnia 15 października 2013 r. informuję, że zamierzam rozpocząć roboty polegające na budowie ogrodzenia całej mojej niezabudowanej nieruchomości położonej w Krakowie przy ul. Ajnenkiela 23, dz. nr 840/1. Działka ta od stron: północnej i zachodniej graniczy z nieruchomością mojego sąsiada Czesława Junga (dz. nr 832/3), od strony wschodniej z działką drugiego sąsiada Tomasza Kolonowskiego (dz. nr 803/1/5). Wzdłuż frontowej części mojej działki, gdzie ogrodzenie również będzie realizowane (z bramą i furtką), biegnie droga wewnętrzna (dz. nr 852) – do niej moja działka przylega.

Ogrodzenie o wysokości 2,20 m (liczonej w jego najwyższym punkcie od najniższego poziomu terenu po obu jego stronach) na podmurówce wykonane zostanie przeze mnie systemem gospodarczym z pręseł metalowych o ostro zakończonych elementach na górze (ostatnie 10 cm).

Jednocześnie wyjaśniam, że dowiedziałem się, iż w sprawie nie są wymagane pozwolenia, uzgodnienia i opinie.

Jan Zaorski
(podpis)

Urząd Miasta Krakowa
Wydział Architektury i Urbanistyki
Referat Postępowań Nieprocesowych
Rynek Podgórski 1, 30-533 Kraków

Kraków, 30 grudnia 2013 r.

Znak: AB.6743.249.2013

Zarząd Infrastruktury
Komunalnej i Transportu
31-586 Kraków
ul. Centralna 53

W związku z dokonaniem przez Jana Zaorskiego, zam. 30-622 Kraków, ul. Szwajcera 3, zgłoszeniem zamiaru budowy ogrodzenia jego nieruchomości położonej w Krakowie przy ul. Ajnenkiela 23 (dz. nr 840/1), Wydział Architektury i Urbanistyki Urzędu Miasta Krakowa zwraca się z zapytaniem, do jakiej kategorii zaliczona została droga granicząca od południa z tą nieruchomością, przylegająca do jej części frontowej, a oznaczona jako działka nr 852.

Z up. Dyrektora Wydziału
Architektury i Urbanistyki
Inspektor Jan Wolny
(podpis)

Zarząd Infrastruktury
Komunalnej i Transportu
31-586 Kraków, ul. Centralna 53

Kraków, 10 stycznia 2014 r.

Urząd Miasta Krakowa
Wydział Architektury i Urbanistyki
Referat Postępowań Nieprocesowych
Rynek Podgórski 1
30-533 Kraków

W odpowiedzi na pismo z dnia 30 grudnia 2013 r., znak AB.6743.249.2013, Zarząd Infrastruktury Komunalnej i Transportu w Krakowie, który pełni funkcję zarządcy dróg publicznych oraz dróg wewnętrznych, położonych na terenach stanowiących własność i pozostających we władaniu Gminy Miejskiej Kraków lub Skarbu Państwa, informuje:

Działka nr 852, położona m. in. wzdłuż projektowanego ogrodzenia frontowego działki nr 840/1 /własność Jana Zaorskiego/, stanowi pas terenu wydzielony geodezyjnie pod drogę. Nie jest ona zaliczona do żadnej z kategorii dróg publicznych, nie jest zlokalizowana w pasie drogowym tych dróg, jest drogą wewnętrzną ogólnodostępną i stanowi własność Skarbu Państwa.

Jednocześnie tut. Zarząd nie stawia przeszkód w realizacji planowanego ogrodzenia.

Z up. Dyrektora Zarządu
Inspektor Wacław Anuszczyk
(podpis)

Znak: AB.6743.249.2013

Decyzja Nr 22/2014

Na podstawie art. 30 ust. 2, 6 pkt 1 i ust. 7 pkt 1 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. – Prawo budowlane (Dz. U. z 2010 r. Nr 243, poz. 1623, z późn. zm.) oraz art. 104 § 1 i 2 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz.U. z 2013 r., poz. 267), po rozpatrzeniu zgłoszenia z dnia 2 października 2013 r. inwestora Jana Zaorskiego, zam. 30-622 Kraków, ul. Szwajcera 3, o zamiarze przystąpienia do wykonywania robót budowlanych

wnoszę sprzeciw

w przedmiocie przyjęcia zgłoszenia z dnia 2 października 2013 r. dotyczącego zamiaru przystąpienia do wykonywania robót budowlanych, polegających na budowie ogrodzenia niezabudowanej nieruchomości położonej w Krakowie przy ul. Ajnenkiela 23 na działce nr 840/1.

UZASADNIENIE

W dniu 2 października 2013 r. wpłynęło zgłoszenie inwestora o zamiarze przystąpienia do wykonywania robót budowlanych, polegających na budowie ogrodzenia niezabudowanej nieruchomości położonej w Krakowie przy ul. Ajnenkiela 23 na działce nr 840/1.

Zgodnie z art. 30 ust. 2 ustawy – Prawo budowlane, organ przyjmujący zgłoszenie robót sprawdza kompletność przedłożonych oświadczeń i posiadanie wymaganych opinii, uzgodnień i pozwoleń. W związku z występującymi brakami, Prezydent Miasta Krakowa wydał w dniu 15 października 2013 r. postanowienie, w którym nałożył na inwestora obowiązek uzupełnienia zgłoszenia poprzez złożenie, w terminie do 23 grudnia 2013 r., brakujących dokumentów w postaci: pozwoleń, uzgodnień i opinii, o ile są one wymagane odrębnymi przepisami, a także oświadczenia inwestora określającego rodzaj, zakres i sposób wykonywania robót budowlanych. Jednocześnie poinformowano Jana Zaorskiego, że zaniechanie wykonania nałożonych obowiązków w określonym terminie spowoduje konieczność wniesienia sprzeciwu, w drodze decyzji.

Postanowienie zostało doręczone inwestorowi w dniu 21 października 2013 r. Jan Zaorski uzupełnił zgłoszenie w terminie wyjaśniając, że jego działka od stron: północnej i zachodniej graniczy z nieruchomością sąsiada Czesława Junga (dz. nr 832/3), od strony wschodniej z działką drugiego sąsiada Tomasza Kolonowskiego (dz. nr 803/1/5). Wzdłuż frontowej części działki inwestora, gdzie ogrodzenie również będzie realizowane (z bramą i furtką), biegnie droga wewnętrzna (dz. nr 852) – do której przylega działka nr 840/1, stanowiąca własność inwestora. Ogrodzenie o wysokości 2,20 m (liczonej w jego najwyższym punkcie od najniższego poziomu terenu po obu jego stronach) na podmurówce, wykonane zostanie przez Jana Zaorskiego systemem gospodarczym z przęseł metalowych o ostro zakończonych elementach na górze (ostatnie 10 cm). Inwestor wyjaśnił też, że w sprawie nie są wymagane pozwolenia, uzgodnienia i opinie.

Z pisma Zarządu Infrastruktury Komunalnej i Transportu w Krakowie wynika, że działka nr 852, położona m. in. wzdłuż projektowanego ogrodzenia frontowego działki nr 840/1, stanowi pas terenu wydzielony geodezyjnie pod drogę. Nie jest ona zaliczona do żadnej z kategorii dróg publicznych, nie jest zlokalizowana w pasie drogowym tych dróg, jest drogą wewnętrzną ogólnodostępną i stanowi własność Skarbu Państwa.

Jednocześnie Zarząd nie stawia przeszkód w realizacji planowanego ogrodzenia.

Organ biorąc powyższe pod uwagę, a także obowiązujące regulacje prawne stwierdza, co następuje:

Stosownie do treści art. 30 ust. 1 pkt 3 ustawy - Prawo budowlane, na inwestorze spoczywa obowiązek dokonania zgłoszenia budowy ogrodzenia, ale tylko w sytuacji, gdy jest ono realizowane od strony miejsc publicznych i nosi cechy urządzenia budowlanego w rozumieniu art. 3 pkt 9 ustawy - Prawo budowlane. W sytuacji natomiast, gdy planowane ogrodzenie oddziela dwie sąsiednie nieruchomości stanowiące własność osób fizycznych, a nadto wznoszone jest na **niezabudowanej** nieruchomości, wymagane jest uzyskanie pozwolenia na budowę.

W wyroku z dnia 7 grudnia 2011 r., sygn. akt II OSK 1792/10, Naczelny Sąd Administracyjny wyraził pogląd, że *ogrodzenie działki już zabudowanej jest urządzeniem technicznym, związanym z istniejącymi już na działce zabudowaniami. Realizacja ogrodzenia działki zabudowanej nie jest tożsama z wykonaniem ogrodzenia na działce niezabudowanej, w tej ostatniej sytuacji powstaje bowiem obiekt, o jakim mowa w art. 3 pkt 3 ustawy – Prawo budowlane. Ze zgłoszenia zaś wynika, że działka inwestora jest niezabudowana.*

W ocenie organu, skoro ogrodzenie w takiej sytuacji jest obiektem budowlanym (budowlą - art. 3 pkt 3 ustawy – Prawo budowlane), a budowanie obiektu budowlanego jest wykonywaniem robót budowlanych (art. 3 pkt 7 ustawy - Prawo budowlane), to stosownie do treści art. 28 ust. 1 tej ustawy, roboty budowlane można rozpocząć jedynie na podstawie ostatecznej decyzji o pozwoleniu na budowę.

Zwieńczenie planowanego ogrodzenia ostro zakończonymi elementami (ostatnie 10 cm) może spowodować nadto zagrożenie bezpieczeństwa ludzi lub mienia. Stan taki również powoduje powstanie obowiązku uzyskania pozwolenia na budowę.

Dodatkowo podnieść należy, że inwestor Jan Zaorski nie uzupełnił zgłoszenia poprzez podanie, wymaganego treścią art. 30 ust. 2 zd. 1, terminu rozpoczęcia robót budowlanych.

Powyższe regulacje prawne, a także nieuzupełnienie zgłoszenia, nie dają tut. organowi możliwości przyjęcia zgłoszenia, zatem, na podstawie art. 30 ust. 6 pkt 1 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. – Prawo budowlane, należało orzec jak w sentencji.

Pouczenie:

Od decyzji przysługuje odwołanie do Wojewody Małopolskiego, za pośrednictwem Prezydenta Miasta Krakowa, w terminie 14 dni od dnia jej doręczenia.

Z up. Prezydenta Miasta
Dyrektor Wydziału
Architektury i Urbanistyki
Jan Czesny
(podpis)

Otrzymują:

1. Jan Zaorski, zam. 30-622 Kraków, ul. Szwajcera 3;
2. a/a.

Do wiadomości:

1. Powiatowy Inspektor Nadzoru Budowlanego w Krakowie,
30-553 Kraków, ul. Wielicka 28A.

Informacja dla zdającego:

Decyzja została nadana w placówce pocztowej operatora wyznaczonego w rozumieniu ustawy - Prawo pocztowe w dniu 17 stycznia 2014 r. i doręczona Janowi Zaorskiemu w dniu 22 stycznia 2014 r.

Kraków, 05 lutego 2014 r.

Jan Zaorski,
zam. 30-622 Kraków, ul. Szwajcera 3

**Wojewoda Małopolski
Wydział Infrastruktury
Małopolskiego Urzędu Wojewódzkiego
Oddział Architektury
31-156 Kraków
ul. Basztowa 22**

za pośrednictwem

**Prezydenta Miasta Krakowa
Urząd Miasta Krakowa
Wydział Architektury i Urbanistyki
Rynek Podgórski 1
30-533 Kraków**

Odwołanie

Wnoszę odwołanie od decyzji Nr 22/2014 Prezydenta Miasta Krakowa z dnia 17 stycznia 2014 r. zawierającej sprzeciw w sprawie zamiaru wykonania robót budowlanych polegających na budowie ogrodzenia mojej niezabudowanej nieruchomości położonej w Krakowie przy ul. Ajnenkiela 23, oznaczonej jako działka nr 840/1.

Wnoszę o uchylenie decyzji organu I instancji jako wydanej z naruszeniem prawa.

Uzasadnienie

W ww. decyzji Prezydent Miasta Krakowa wniósł sprzeciw do zgłoszenia zamiaru wykonania robót budowlanych polegających na budowie ogrodzenia. Moim zdaniem decyzja ta wydana została z naruszeniem przepisów ustawy - Prawo budowlane.

Przede wszystkim, stosownie do treści art. 30 ust. 5 tej ustawy, organ ma 30 dni na wniesienie sprzeciwu. Termin ten należy liczyć od daty dokonania zgłoszenia. Zgłoszenia tego dokonałem w dniu 2 października 2013 r., toteż termin do wniesienia sprzeciwu upływał z dniem 1 listopada 2013 r. Decyzja została sporządzona po upływie 30 dni, nadana na pocztę i doręczona mi również po upływie 30 dni.

Po konsultacji z prawnikiem dowiedziałem się, że niepotrzebnie w ogóle dokonywałem

zgłoszenia, bowiem roboty polegające na budowie ogrodzenia nie tylko nie wymagają uzyskania pozwolenia na budowę, ale także zgłoszenia. W szczególności obowiązek taki nie istnieje przy realizacji ogrodzenia pomiędzy działkami stanowiącymi własność osób fizycznych. Prawnik powiedział mi, że wynika to wprost z przepisu ustawy - Prawo budowlane, tj. art. 29 ust. 1 pkt 23.

Biorąc powyższe pod uwagę, wnoszę o uchylenie decyzji Prezydenta Miasta Krakowa o sprzeciwie.

Jan Zaorski
(podpis)

Informacja dla zdającego:

Odwołanie zostało nadane w placówce pocztowej operatora wyznaczonego w rozumieniu ustawy - Prawo pocztowe w dniu 5 lutego 2014 r.

Prezydent Miasta Krakowa
Urząd Miasta Krakowa
Wydział Architektury i Urbanistyki
Referat Postępowań Nieprocesowych
Rynek Podgórski 1
30-533 Kraków

Kraków, 17 lutego 2014 r.

Znak: AB.6743.249.2013

Wojewoda Małopolski

Zgodnie z art. 133 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz.U. z 2013 r., poz. 267) przesyłam w załączeniu odwołanie Pana Jana Zaorskiego, zam. 30-622 Kraków, ul. Szwajcera 3, od decyzji Prezydenta Miasta Krakowa Nr 22/2014 z dnia 17 stycznia 2014 r. dotyczącej sprzeciwu na wykonanie robót budowlanych polegających na budowie ogrodzenia niezabudowanej nieruchomości położonej w Krakowie przy ul. Ajnenkiela 23 na działce nr 840/1.

W powyższej sprawie brak jest podstaw do zastosowania przepisu art. 132 kpa.

Załączniki:

- akta sprawy AB.6743.249.2013.

Z up. Prezydenta Miasta
Dyrektor Wydziału
Architektury i Urbanistyki
Jan Czesny
(podpis)

Do wiadomości:

1. Jan Zaorski, zam. 30-622 Kraków, ul. Szwajcera 3,
2. Powiatowy Inspektor Nadzoru Budowlanego w Krakowie,
3. a/a.

Informacja dla zdającego:

Pismo zostało doręczone Janowi Zaorskiemu w dniu 20 lutego 2014 r.

Kraków, 10 marca 2014 r.

Wojewoda Małopolski

IA-II.7721.111.2014.AU

Decyzja NR 445/2014

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz.U. z 2013 r., poz. 267) i art. 30 ust. 2, 6 pkt 1 i ust. 7 pkt 1 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. – Prawo budowlane (Dz. U. z 2010 r. Nr 243, poz. 1623, z późn. zm.),

po rozpatrzeniu

odwołania Pana Jana Zaorskiego od decyzji Prezydenta Miasta Krakowa z dnia 17 stycznia 2014 r., Nr 22/2014 w sprawie zamiaru wykonania robót budowlanych polegających na budowie ogrodzenia działki nr 840/1 położonej w Krakowie przy ul. Ajnenkiela 23,

orzekam

utrzymać w mocy zaskarżoną decyzję.

Uzasadnienie

Ww. decyzją Prezydent Miasta Krakowa, po rozpatrzeniu zgłoszenia budowy przedmiotowej inwestycji, wniósł sprzeciw.

Od decyzji organu I instancji Jan Zaorski wniósł odwołanie. Inwestor wskazał, że stosownie do treści art. 30 ust. 5 ustawy – Prawo budowlane, organ ma 30 dni na wniesienie sprzeciwu. Termin ten należy liczyć od daty dokonania zgłoszenia. Zgłoszenia tego dokonał w dniu 2 października 2013 r., zaś decyzja została sporządzona, nadana na pocztę i doręczona mu po upływie 30 dni.

Po konsultacji z prawnikiem dowiedział się, że niepotrzebnie w ogóle informował organ o zamiarze budowy, ponieważ roboty polegające na budowie ogrodzenia nie tylko nie wymagają uzyskania pozwolenia na budowę, ale także zgłoszenia.

Na podstawie przeprowadzonego postępowania rozpoznawczego organ odwoławczy stwierdza, co następuje:

Stosownie do treści art. 30 ust. 2 ustawy – Prawo budowlane, w zgłoszeniu należy określić rodzaj, zakres i sposób wykonywania robót budowlanych oraz termin ich rozpoczęcia. Do zgłoszenia należy dołączyć oświadczenie, o którym mowa w art. 32 ust. 4 pkt 2 oraz, w zależności od potrzeb, odpowiednie szkice lub rysunki, a także pozwolenia, uzgodnienia i opinie wymagane odrębnymi przepisami. Przepis ten określa zatem obligatoryjne wymogi zgłoszenia zamiaru wykonania robót budowlanych.

Prezydent Miasta Krakowa, wydając w dniu 15 października 2013 r. postanowienie Nr 352/13 nałożył na inwestora, pod rygorem wniesienia sprzeciwu, obowiązek usunięcia w terminie do 23 grudnia 2013 r., braków zgłoszenia informując, że chodzi o dokumenty wskazane w pkt 1 i 2 postanowienia. Na inwestorze spoczywał jednakowoż obowiązek doprowadzenia do uzupełnienia zgłoszenia zgodnie z wymogami, jakie stwarza regulacja art. 30 ust. 2 zd. 1 i 2 ustawy - Prawo budowlane, a więc również do podania terminu rozpoczęcia robót budowlanych.

Inwestor wadliwie interpretuje przepis art. 30 ust. 5 ustawy - Prawo budowlane, jako że nie doszło do naruszenia przez organ I instancji trzydziestodniowego terminu do wniesienia sprzeciwu w drodze decyzji.

Rację ma też Prezydent Miasta Krakowa twierdząc, że planowane ogrodzenie działki niezabudowanej jest obiektem budowlanym, co wynika z utrwalonego orzecznictwa sądów administracyjnych (np.: wyrok NSA z dnia 19 kwietnia 2012 r., sygn. akt II OSK 187/11, w którym Naczelny Sąd Administracyjny wyraził pogląd, że *ogrodzenie działki już zabudowanej jest urządzeniem budowlanym, zaś niezabudowanej – obiektem budowlanym*).

W ocenie organu, budowanie takiego obiektu jest wykonywaniem robót budowlanych, zaś stosownie do treści art. 28 ust. 1 ustawy - Prawo budowlane, roboty budowlane można rozpocząć jedynie na podstawie ostatecznej decyzji o pozwoleniu na budowę.

Ponadto, jak to wynika z uzupełnienia zgłoszenia, na ogrodzeniu mają znajdować się ostro zakończone elementy. Fakt ten niewątpliwie, nawet na wysokości 2,20 m, może stanowić zagrożenie bezpieczeństwa ludzi w rozumieniu art. 30 ust. 7 pkt 1 ustawy - Prawo budowlane. Przepis ten również przewiduje (w przypadku spełnienia się tej przesłanki) obowiązek uzyskania pozwolenia na budowę.

Mając na uwadze powyższe, orzeczono jak w sentencji.

Pouczenie:

Decyzja niniejsza jest ostateczna w administracyjnym toku instancji.

Stosownie do art. 53 § 1 i art. 54 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2012 r., poz. 270, z późn. zm.) na decyzję tę przysługuje prawo do wniesienia skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Krakowie, ul. Rakowicka 10, za pośrednictwem Wojewody Małopolskiego, w terminie 30 dni od daty jej doręczenia.

Z up. Wojewody Małopolskiego
Dyrektor Wydziału Infrastruktury
dr Andrzej Cześnik
(podpis)

Otrzymują:

1. Jan Zaorski, zam. 30-622 Kraków, ul. Szwajcera 3,
2. Prezydent Miasta Krakowa, 30-533 Kraków, Rynek Podgórski 1,
3. Powiatowy Inspektor Nadzoru Budowlanego w Krakowie, 30-553 Kraków, ul. Wielicka 28A.
4. a/a.

Informacja dla zdającego:

Decyzja została nadana w placówce pocztowej operatora wyznaczonego w rozumieniu ustawy-Prawo pocztowe w dniu 12 marca 2014 r. i doręczona Janowi Zaorskiemu w dniu 17 marca 2014 r.